

MAHAMAHOPADHYAYA
IN U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
IRUVANMIYUR 61 MADRAS 41
சிவமயம்.

சைவ சமய சமரச விளக்கம்.

முகவுரை.

சைவசமய மேசமயம் சமயாதீதப் பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவே மன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புத்தவேண்டா முத்திதருந்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்திரே.
[தாயுமானவர்.]

அறிவினா னாகுவதுண்டோ பிறிதிலேய்
தன்னோப் போற்போற்றுகக் கடை. [திருக்குறள்.]

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே. [திருமந்திரம்.]

என்பே விறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி யகங்குழை வார்க்கன்றி
என்போன் மணியினை மெய்தவொண்ணாதே. [திருமந்திரம்.]

இச்சிறு புத்தகத்தில் திராவிட வேதாகம முதலிய நூல்களிலிருந்து திரட்டிச் சேர்த்திருக்கும் பாக்களைத் தனியே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய தற்குக் காரணம்.

(1) சர்வ சிருட்டிகளையும் படைத்து, அவைகளை நற்றாய் தந்தையினும் பிரியமாக நேசித்துப் பாதுகாக்குங் கடவுளை வழிபட்டு அவரது திருவடித்தாமரையை அடைவதற்கே மானிடஜென்மம் அருளப்பட்டதென்ற உண்மையை யுணர்ந்த நன்மக்களுள் மெய்பத்தியையும் மெய்யன்பையும் மெய்ஞானத்தையும் பரவச்செய்தல்.

(2) நம்பினவர்களை ஏமாற்றித் தங்களுக்கு அடிமையாக்குவதையே பெருவிரதமென்று கைப்பிடித்திருக்கும் ஆரியர்கள் ஜாதிக்கோப்பற்றிச் சொல்லும் அபத்தமான காரணத்தையும் கட்டையும், இந்நாட்டுச் சைவ ஆன்றோர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்பதை யெடுத்துக்காட்டி, இத்தென்னாட்டாரின்கேட்டுக்காக ஆரியர் பின்னினவலைக்குள் இனிமேலாவது நமது தமிழர்கள் மாட்டிக்கொள்ளாத வண்ணம் எச்சரிக்கை செய்தல்.

(3) நல்லொழுக்கமும் மெய்ப்பத்தியும் எவர்களிடத்து உளவோ, அவர்கள் கடவுளை வழிபடுவதற்கும், அவர்களிடம் மெய்யடியாருக்குரிய அன்பு பாராட்டுவதற்கும் யாதொரு தடையுஞ் செய்யாமல், இறைவனது திருவடியை அடைவதற்கு வேண்டிய உதவியை வித்தியாசமின்றி உயர்ந்தோர் என்று எண்ணப்படுவோர் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டு மென்பே மெய்ச் சைவர்களின் கொள்கை என்பதை விளக்கு வித்தல்.

(4) ஓர் கடவுள் வழிபாட்டையும், மனிதருக்குள் வித்தியாசமின்றி ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டுவதையும், தாழ்ந்தவர்களை உயர்த்துதல் சமயத்தையறிந்த மேலோரின் கடமை என்பதையும், தங்கள் மதங்களே கற்பிக்கிறதென்று அயல் நாட்டு புறமதத்தார்கள் பிரசங்கித்து, மேல் ஜாதியாரின் அசட்டையால் இந்நாட்டில் பிறந்து பரிதபிக்கும் பேதையர்களின் மனதைக்கவர்ந்து அவர்களைத் தங்கள் மதத்தைத் தழுவச்செய்வதை ஒழிக்க சைவ சமயிகளும் தங்கள் ஆன்றோர்களின் சித்தார்த்தத்திற்கு இணங்கி தமிழ் மக்களை சைவசமயாநுசாரிகளாகும்படி செய்தல் வேண்டுமென்பதைப் புகட்டல்.

(5) நானாதேசத்து ஆன்றோரின் மதிப்பில் ஏனைய சமயங்கள் எத்தகைய ஞானத்தையும் எத்தகைய கொள்கைகளையும் கற்பிக்கிறதின் பொருட்டு பெரிதென்று கருதப்படுகின்றனவோ அவைகள் எல்லாம் சைவசமயத்தில் அடங்கி உள்ளனவேயாம் என்பதைக்காட்டி ஆன்றோர்களாற் சைவசமயம் நன்கு ஆராயப்படுமாயின் அது பிரபல்லிய மதங்களுள் என்று எண்ணப்படுகின்ற ஏனைய சமயங்கட்கெல்லாம் சமய அரசாய் விளங்குமென்பதை வற்புறுத்துதலுமாம்.

பிங்களஸ் }
சித்திரைமீ 1௨ }

பி. சங்கரன்,

திருமந்திர நகரமென்னும் நூத்துக்குடி.

MAHAMAHOPADHYAYA
H. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமய சமரச விளக்கம்.

ஒழுக்கம் உயர்தலம்.

ஒழுக்கத்தினாலேதான் மேல்குலம் கீழ்குலம் என்பது.

1. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

தன்சொல்லே தன்குலத்தைக் காட்டும்.

2. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச சொல்.

ஒழுக்கத்தினாலே கீழ்குலம் மேலாகிவிடும்

அலிதல்லாதவிடத்து மேல்குலம் கீழாகிவிடும்

3. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செடிகள்.

பிறப்பு மாத்திரத்தால மேல்குலங் கீழ்குலம் என்பது அடாது.

4. நொலி நுகுதம் மேலல்லர் மேலல்லர் கீழி நுகுதங்
கீழல்லார் கீழல்லவர்.

ஒழுக்கத்தினாலே மேன்மையும்

இழுக்கத்தினாலே பழியமுண்டாகும்

5. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேனமை யிழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப பழி.

சுற்றும் மூடசேயாவர் ஒழுக்கமில்லா விடத்து.

6. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ருளிலா தார்.

உயர்ச்சியை விரும்புவோர் இழுக்கத்தை யசற்றவேண்டும்.

7. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் பிபாக் கறிந்து

1 முதல் 7 உரை திருக்குறள்.

MAHAMAHOPADHYAYA
H. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS

செல்வத்தினும் ஒழுக்கத்தையே கடைப்பிடிக்கவும்.

8. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப னிடல் [திருக்குறள்
அறிவினும் ஒழுக்கத்தையே தேடவும்.
9. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஒதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை [முதுமொழி
உயிரினும் ஒழுக்கத்தையே பாதுகாக்கவேண்டும்.
10. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தாலா னொழுக்கம்
உயிரினும் ஒப்பப் படும். [திருக்குறள்

ஒழுக்கம் தவறாதவர் அடையும் நன்மைகள்.

(ஆசாரக்கோவை.)

1. பிறப்பு, நெடுவாழ்க்கை, செல்வம், வனப்பு
நிலக்கிழமை, மீக்குற்றம், கல்வி, நோயின்மை
இலக்கணத்தால் இவ்வெட்டும் எய்தும் எனறும்
ஒழுக்கம் பிழையாதவர்.
ஆசாரங்கட்குக் காரணம்,
2. நன்றி யறிதல், பொறையுடைமை, யின்சொல்லோடு,
இன்னுத எவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை, கல்வியோடு,
ஒப்புரவாற்ற அறிதல் அறிவுடைமை
நல்லினத் தாரோடு நட்பல் இவையெட்டுஞ்
சொல்லிய ஆசார வித்து.
விடியற்காலத்தில் விழித்துச் சிந்திப்பதும் செய்வதும்.
3. வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யும்
நல்லறமும் ஒண்பொருளுஞ் சிந்தித்து, வாய்வதில்
தந்தையும் தாயுந் தொழுதெழுக என்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை,
விலக்கத்தக்க எச்சில்கை
4. எச்சில் பலவும் உளமற் றவற்றுள்
இயக்க மிரண்டும், இணைவிழைச்சு, வாயில்
விழைச்சிவை எச்சிலிற் நான்கு.

எச்சிலுடனே செய்யத்தகாதவை,

5. நால்வகை எச்சிலும் நன்கு கடைப்பிடித்து
ஒதார் உரையார் வளராரே எஞ்ஞான்றும்
மேதைக ளாகுறு வார்.

காலையும் மாலையும் கடவுள் வணக்கம் செய்தல் வேண்டும

6. நாளந்தி கோரினறு கண்கழிஇத் தெய்வத்தைத்
தானறியு மாற்றால் தொழுதெழுக-அல்கந்தி
நின்று தொழுதல் பழி.

செல்வம் அடையவிருட்டும் பெண்கள

அதிகாலையில் செய்யவேண்டியவை.

7. காட்டுக் களைந்து கலங்கழிஇ இல்லத்தை
ஆப்பிரீர் எங்குந் தெளித்துச் சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரகம் நிறைய மலரணிந்து
இல்லம் பொலிய அடுப்பினுள் தீப்பெய்க
நல்லது உறல்வேண்டு வார்.

வாய் எச்சில் உமிழ்க்கூடாத இடங்களுந்,

மலசலங் கழிக்கக்கூடாத இடங்களும.

8. புற்பைங்கூழ் ஆப்பி கடலை வழிதீர் த்தம்
தேவ குலம்சீழல் ஆனிலை வெண்பலியென்று
ஈரைநதின் கண்ணும் உமிழ்வேர டிருபுலனும்
சேரார் உணர்வுடை யார்.

குளிக்கவேண்டிய முக்கிய காலங்கள்.

9. தேவர் வழிபாடு தீககனா வாலாமை
உண்டது காண்நல் மயிர்க்கோதல் உண்பொழுது
வைகு துமிலோ டிணையிழைச்சுக கீழ்மக்கள்
மெய்யுறல் டனை மயலுறல் ஈரைந்தும்
ஐயுறு தாடுக நீர்.

குளிக்கும்பொழுது உமிழ்தல்முதலிய செய்யத்தகாத,

10. நீராடும் போழ்தில் நெறிபட்டார் எஞ்ஞான்றும்
நீந்தார் உடியார் திணையார் வினையாடார்
காய்ந்த தெனினும் தலையொழிந் தாடாரே
ஆய்ந்த அறிவி னவர்.

பாத்திரங்களினால் தண்ணீரை முகந்து உபயோகிக்கவேண்டு

11. நடைவரவு நீரகத்து நின்றுவாய் பூசார்
வழிநிலை நீருள்ளும் பூசார் மனத்தால்
வரைந்து கொண் டல்லது பூசார் கலத்தினால்
பெய்ப்பூச்சுச் சீராடுதனின்.

தமக்கென்றே உலையேற்றலும் அடுக்களையில் எச்சில்
செய்தலும் ஆகாது

12. தமக்கென் றுலையேற்றார் தம்பொருட் டீண்கொள்ளார்
அடுக்களை எச்சிற் படாஅர் மனைப்பவி
ஊட்டி னமை கண்டுண்க ஊண்.

விருந்தினர்க்கு அமுதளிக்கும் விதம்.

13. முதுவல் இனிதுரை கானீர் மனைபாய்
கிடக்கையோ டிவ்வைந்தும் என்பதலைச் சென்றூர்க்கு
ஊடுண்டு செய்யுஞ் சிறப்பு

போசனத்திற்கு உட்காருமுன் செய்யவேண்டியவை.

14. நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்புசி மண்டலஞ்செய்து
உண்டாரே உண்டார் எனப்படுவார் அல்லாதார்
உண்டார்போல் வாய்ப்புசிச செல்வர் அதுவெடுத்துக்
கொண்டார் அரக்கர் குறித்து

பரிமாருமுதை.

15. கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப
மேச்சும வகையால் ஒழிந்த இடையாகத்
துய்க்க முழைவகையால் ஊண்.

வகுரவா

16. அரசன் உவாத்தியான் தாய்கநதை தம்முன்
நிகரில் குரவர் இவர் இவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக என்பதே
யாவருங் கண்ட நெறி.

ஐங்குரவர்க்குச் செய்யவேண்டிய சத்தர்மம்.

17. கால்வாய்த் தொழுவு சமயம் எழுந்திருப்பு
ஆசாரம் என்ப குரவர்க் கிவையிவை
சாரத்தால் சொல்லிய மூன்று.

ஐங்குரவர் முன்னிலையில் முழுகவேண்டிய விதம்.

- 18, நின்றக்கால் நிற்க அடக்கத்தால் என்றும்
இருந்தக்கால் ஏவாமை ஏகார் பெருந்தகார்
சொல்லிற செனிகொடுத்துக் கேட்டாக மீட்டும்
வினாவற்க சொல்லொழிந்தக் கால்.

ஐங்குரவர்முன் செயபததகாத தராச்சாரம்.

- 19, உயிர்வும் உயர்ந்துழி மேறலும் பாக்தும்
வகையில் உரையும் வளர்ச்சியும் ஐந்தும்
புணரார் பெரியா சகத்து.
நகையொடு கொட்டாவி காறிபபுத் தும்மல்
இவையும் பெரியார்முன் செய்யாரே செய்யின்
அசையாது நிற்கும் பழி.

கீழ்மக்களிடஞ் சாத்திரங் கேட்கக்கூடாது.

- 20, தலைஇய நற்கருமம் செய்யுங்கால் என்றும்
புலையர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்யார் தொலைவில்லா
அந்தணர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்க அவர்வாய்ச்சொல்
என்றும் பிழைப்ப தில்.

உயர்ச்சியை விரும்புவர் செய்யக்கூடாதவை.

- 21, படிதும் பயனிலவும் பட்டி யுரையும்
வசையும் புறனும் உரையாறே யென்றும்
அசையாத வுள்ளத் தவர்.

உயர்ச்சியை விரும்புவோர் நடை வுடை பாவனை

- 22, உடைநடை சொற்சொர்வு வைதலிந் நான்கும்
நிலைமைக்குங் கல்விக்கும் ஆண்மைக்கும் தத்தம்
குடிமைக்கும் தக்க செயல்.

மனச்சுத்தி உட்குத்தி.

- 23, பொய்குறளை வெளவல் அழக்கா நிவைநான்கும்
ஐயந்தீர் காட்சியார் சிந்தியார் சிந்திப்பின்
ஐயம் புகுவித் தருநியத் துய்த்திடும்
தெய்வமும் செற்று விடும்.

24. பிறர்மனை கட்களவு சூது கொலையோடு
அறநறிந்தார் இவ்வைந்தும் ஷோக்கார் திறனிலரென்று
எள்ளப் படுவதுஉம் அன்றி நிரயத்துச்
செவ்வழி உயர்த்திடு தலால்.

25. கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்கம் உடையான் நசிச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் பாசிலான் கட்காமம்
இல்லான் இயமத்து இடையினின் றானே.

26. தூய்மை யருளுண் சுருக்கம் பொன்னி மமை
வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலை பற்றிவை
காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை
நேமியீ ரைந்து நியமத்த னுமே.

27. தபஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொலீ ரைந்து
நிவம்பல செய்யி நியமத்த னுமே.

ஆசாரத்தை ஊக்கத்துடன் புத்தியாய்க் கடைப்பிடிக்கவு

28. நந்தெறும்பு தூக்கணம் புள்காக்கை என்றிவைபோல்
தங்கருமம் நல்ல கடைப்பிடித்துத் தங்கருமம்
அப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க் காசாரம்
எப்பெற்றி யானும் படும்.

சயன முறை.

29. கிடக்குங்கால் கைகப்பித் தெய்வந் தொழுது
வடக்கொடு கோணந் தலைசெய்யார் மீக்கோள்
உடல்கொடுத்துச் சேர்தல் வழி.

புறனடை.

30. அறியாத தேயத்தான் ஆதலன் முத்தான்
இனையான் உயிரிழந்தான் அஞ்சினான் உண்பான்
அரசர்தொழில் தலைவைத்தான் மனாநென்று
ஒன்பதின்மர் கண்டிர் உரைக்குங் கால்மெய்யான
ஆசாரம் வீடு பெற்றார்.

சிவபத்தியினால் சிவனடியார்கள் பெறும் மதிமை

சிவபத்தியே உயர்ச்சியைக் கொடுப்பதற்கும் அனபைச் செலுத்துவதற்கும் காரணமென்பதை அறிந்து ஏனைய விஷயங்களை மெய்ச்சிவனடியார்கள் நோக்கக்கூடாது.

1. சாத்தி ரம்பல பேசஞ் சமுக்கர்காள்
கோத்தி ரமுங்கு லமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்குள் ளருளுமாற் பேறரே.

(ஐந்தாந்திருமுறை, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம், திருமாற்பேறு 3-வது செய்யுள்.)

தீத்தொழில்களில் பழகியவர்களும் சிவனடியார் ஆகிவிட்டால் அவர்களிலும் மேலான பொருள் புவியிற்கிடையாது.

2. சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வாளுத் தருவரேனும்
மங்குவா வர்செல்வ மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்
கங்கைவாரச்சூடக் கரந்தார்க் கன்பராகி லவர்
கண்டர் நாம்வணங்குந் கடவுளாரே.

(ஆறந்திருமுறை திருநாவுக்கரசுவாமிகள் தேவாரம், தனித்திருத்தாண்டகம் 10-வது செய்யுள்.)

புலையும் சிவனடியார்கள் ஆகிவிடின் அவர்களை நேசிக்கவேண்டும்

3. புலையோ யெனினு மீசன் பொலங்கழ லடியிற்பூந்தி
நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத னெறியெய்ந்துந்
தலையரே யெனினு மீசன் ருமணத்தா னினேசம்
இலரெனி வியற்றும் பூசைப் பலந்தருவா ரேயாரே.

(சிவ தருமோத்தரம் தொழுவியல், 177-வது செய்யுள்.)

கீழ்குலத்தாரும் சிவனடியாராகிவிட்டால் அவர்களை நேசித்தவர்கட்கே,
முத்தியுண்டு ஐனையர்க்கில்லை.

4. எள்ளற் படுகிழ் மக்களெனு மிழிந்தகுலத் தோரானாலும்
வள்ளற் பரமன் றிருநீறு மணியுமணிகத மாண்பினரை [வே
யுள்ளத்துள்ளேவிருபோது முணர்ந்துதெருண்டு சிவனென
கொள்ளத் தகைய யறிவினரே பிறவிக்கடலிற் குளியாதார்
பிழமோத்தரகாண்டம் திரிபுண்டரமுரைத்த அத்தியாயம் 61-வது செய்யுள்.)

மிலேச்சரும் சிவனடியாராகிவிட்டால் அவர்களை சிறந்த அந்தணர்.

5. புன்னெறி மிலேச்ச ரோனு மின்னவை பொருந்தி நிற்கில்
அன்னவர் தாமே யாசின் மறையுண ரந்த னுளர்
உன்னிடு மன்பர் தம்மை யொழிந்தகன் றுரையேம் யாழு
நன்னெறி யவரு நாளு நம்மைவிட் டகன்றி டாரே.

(வாயுசங்கிதை சிவபிரான் உமாதேவியாருக்கருளிய அத்தியாயம் 28 செய்.)

சிவனடியாரை குலத்தினிமித்தமாக இகழ்ந்தவர்கட்கு நரகதண்டனை.

6. எந்தக் குலத்திற் பிறந்தாலு மீசனடியார்க் கிழுக்கில்லை
நிந்தை செய்தோர் நரகுறுவார் நித்த னாணை யையயில்லை
மைந்த ரோடு மனையோடு மாளா திருந்த நிதியோடும்
எந்தை யடியார் மனங்கலங்கி லீரே மூலகுங் கலங்காவோ.

(பதி பக பாச விளக்கம் பாசவினக்கம் 16-வது செய்யுள்.)

சிவனைச் சதாவணங்கி, சிவனடியார்களை குலங்கோத்திர நிமித்தம்
வெறுப்பவர்களுக்குச் சிவபெருமான் அருள் செய்யான்.

7. தன்ன டிக்கன்பு சான்றவ ராயினும்
மன்று மெய்யடி யாரை வழிபடார்
என்னி லந்தண் மதிமுடி யீச்சுரன்
அன்னை வர்க்கருள் செய்த லரிதரோ.

(குதசங்கிதை, சிவமான்மிய காண்டம் அடியார் பூசாவிதி அத்தியாயம்
4-வது செய்யுள்.)

குலங்கோத்திர நிமித்தம் பேதஞ் செய்யக்கூடாதென்று மேற்சொல்லிய
வைகனெல்லாம் வேதாகமங்களின் துணிவு ஆகையால்
சொல்லியவைகள் பொய்யா.

8. காதன் றன்னையு நாதன தம்புயப்
பாதஞ் சேர்ந்து பரவினர் தம்மையும்
பேதஞ் செப்வது பேதைமை நீரென
வேதங் கூறும் விழுப்பொருள் பொய்க்குமோ

(கந்தப்பராணம் மார்க்கண்டேயப்படலம் 244-வது செய்யுள்.)

ஆகையால் ஜாதி குலங்களைக் கவனியாது சிவபக்தியை கவனித்துச் சிவனடி
யாருடன் உறவாடவேண்டும் என்பது வேதத்தின் துணிவு

9. சிவனெனு மொழியைக் கொடிய சண்டாளன்

செப்பிடினவனுட னுறைக

அவனொடு கலந்து பேசுக வவனொ

டருகிருந் துண்ணுக வெண்ணும்

உவமைமில் சுருதிப் பொருடீன நம்பா

வூமரோ டுடன்பயில் கொடியோன்

இவனெனக் கழித்தா லைப'னை ககிலே

றெனக்கிலே கலைசையாண் டடையே.

(கலைசைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி: 76-வது செய்யுள்.)

சிவபத்தரானதன்பொருட்டுக் கிடைத்தற்கரிய இத்தகைய பதவினைப்ப
தால் இழிகுலத்தோர் என்று எண்ணப்பட்டு இகழப்படாதபடி, சகலரும்
சிவச்சின்னங்களைத் தரித்து மேலானவர்கள் ஆகுதல்வேண்டும்.

10. கைசெவி சென்றி கழுத்தினெப் போதுங்

கண்டிகை யணிதல் வெண்ணு

மெய்யெலாம் பூசி யைந்தழு விடத்து

மில்ங்குழப் புண்டாம் பொறித்தல்

வைதிக நிலையார் மாபென மறைநூல்

வகுத்திடு மாதவி விவற்றறக்

கைவிடா தென்றுங் கடைப்பிடித் திடுக

விகழ்ந்திடிற் கடையரே யாவார்.

(சாஞ்சிப்பராணம். ஒழுக்கப்படலம் 38-வது செய்யுள்.)

11. எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திலிப்

திருநீற்றுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுங்கி
யுவரா தேயவ ரவரைக் கண்டபோது
உவந்தடிமைத்திற நினைந்தங்கு வந்துநோக்கி
யிவர்தேவ ரவர்தேவரென்று சொல்லி
யிரண்டாட்டா தொழிநீச்சன்றிறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றப் பூர்ந்திறியைக் காணலாமே.

(திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் திருக்கன்றப்பூர்ப் பதிகம்.)
ஆகையால திருநீற்றை அடியார்கள் இடைவிடாது அணியவேண்டும்.

12. கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

(திருமந்திரம். திருநீறு 2-வது செய்யுள்)

திருநீற்றின் குறிப்பு சத்கியம் பத்தி சித்தி முகதி:
13. முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.
(தேவாரம் திருநீற்றுப் பதிகம்.)

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை அடியார்கள் ஓயாது தியானிக்கவேண்டும்.

14. யாவ ரேனும் இழி குலப் பஞ்சமர்
பாவ காரிய ரோனுமெம் பண்ணவன்
மேய ருந்திரு நாம மிலைந்துளோர்
தேவ ராயவர் தேவரிற் சீரியோர்.
(சிவநாமம் உபதேசகாண்டம் 96-வது செய்யுள்)

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர மகிமையும் பலனும்.

15. நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நானவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.
(திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் ஐந்தாம் திருமுறை)

சிவ விளக்கம்.

பலகலையா கமவேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
 பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே யதுதா
 நிலவுமரு வருவன்றிக் குணங்கூறிக ளின்றி
 நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி
 யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
 யகண்டிதமா யானந்த வருவாயன்றிச்
 செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகப் பெரிதாய்த்
 திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரோ.

மெய்ப் பத்தியும் அதன் இயல்பும்.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்வினா யார்கழற்கென்
 கைதான் றலைவைத்துக்கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
 பொய்தான்றவிர்துன்னைப் போற்றிசயசயபோற்றியெனுங்
 கைதா னெகிழ விடேனுடையா யென்னைக்கண்டுகொள்ளே.

சிவபெருமானது வழிபாட்டின் மாட்சி.

கொள்ளேன் புரந்தான் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
 நள்ளேன் நினதடி யாரோடல் லானர கம்புகினும்
 எள்ளேன் திருவரு ளாலே யிருக்கப பெறினிறைவா
 உள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ஞுத்தயனே

மும்மூத்திக்கும் மேலானவன் சிவபெருமான்

தேவர்கோ வறியாத தேவ தேவன்
 செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தமிழ்க்கு மற்றை
 மூவர்கோ னாயின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
 மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
 யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
 யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோம்
 மேனினோ மவனடியா ரடியா ரோடு
 மென்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே.

4. முவுருவின் முதலுருவாயிருநான்கான

மூர்த்தியேயென்று முப்பத்து மூவர்
தேவர்களுமிக்கோருந் சிறந்து வாழ்க்துஞ்
செம்பவளத்திருமேனிச் சிவனே யென்று
நாவுடையார்நமையாளவுடையாரன்றே
நாவலர் தீவகத்திலுக்கு நாதரான
காவலரே யேவி விடுத்தாரேனுங்
கடவமலோங்கடுமை யொடு களவற்றேமே,

மும்மூர்த்திகளும் அறியக்கூடாத அச்சிவபெருமானே பத்தியின்
மூலமாயே அறியத்தக்கது.

(377) 5. தேவ தேவன் மெய்ச்சேவகன் தென்பெருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலு மறியொணு முதலாய வானந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினு மன்பரன் றி யறியொணு மலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே

மும்மூர்த்திக்கும் மேலான சிவபெருமான் தனது அருட் சத்தியுடன் வித்
தியாசமின்றித் தன்னன்பர் அகத்தே எழுந்தருள்கிறான்.

(378) 6. முந்திய முகனடு விறுதியு மானப்
மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
பந்தனை விரலியு நீயுநின் னடியார்
பழங்குடி றொருமமூந் தருளிய பானே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டி வந் தாண்டாய்
ஆமுதே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

மும்மூர்த்தியும் அறியக்கூடாத சிவபெருமானே பத்தர்களின் ஆசையெல்
லாம் அறுமண்ணம் திருப்தி செய்யவல்லவன்.

(379) 7. சுந்தரத் தின்பகருவிலே சூழ்சூடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேறின்றிழிந்திங் கடியவ ராசை யறுப்பான்
முந்து நடுவு முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்தூரச் சேவடி யானைச் சேவ கனைவாக் கூவாய்

இத்தகைய சிவபெருமானின் ஆளுந் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டுமெனின்
நாம் பிற தெய்வங்களின் உபாசனையையும் வணக்கத்தையும் அறவே
வீட்டு விடவேண்டும்.

8. ஆட்டுத் தேவர் தம்மிதி யொழித்தன்பால்
ஐயனே பென்றுன்னருள் வழியிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடாரும் பொருளே
நாதனே யுணைப்பிரி வுருவருளாக்
காட்டித் தேவ நின்கழ ளிணைகாட்டிக்
காயமா யத்தைக்கழித் தருள்செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர் தந்தேவர் பிரானே
திருப்பெருந் துறைமே வியசிவனே.

ஏனெனின் பிறதெய்வங்கள் சிவபெருமானின் எவலாளர்கள்.

9. வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி
வேடுவனாய்க் கடிநாய்கள் சூழ
ஏவற் செயல்செயுந் தேவாழுன்னே
யெம்பெரு மான்ரு னியங்குங் காட்டில்
ஏவுண் டபன்றிக் கிரங்கி யீசன்
எந்தை பெருந்துறை யாதி யன்று
கேவலங் கேழ லாய்பால் கொடுத்த
சுடப்பறி வாரோம் பிரானு வாரே.

ஆன்றியும் பிறதெய்வங்கள் செத்துப் பிறப்பவைகள்.

10. செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய்மனப்பாறையட் கேறுமோ
அத்தனைன்றிரியோடு பிரமணுந்
தத்தியஞ் செய்கின்ற நற்சோதியே.

11. நூறு கோடி பிரமர்களுங்கிணர்
ஆறு கோடி நாராயணாங்ஙனே
எறு கங்கை மணலெண்ணிலிந்திரர்
சுற்றி னாது நல்லீசனெருவனே.

MAHARAJA RAJAPUTHIR
MR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR
சுருதிநாடு

பிறதெய்வங்களியாவும் சிவபெருமானையே வழிபடுகின்றார்கள்

12. வாது செய்து டயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவிடாகிலும் மேழைகள்
யாதோர் தேவனெனப்படுவார்க்கெல்லாம்
மாதே வனலாற் றேவர் மற்றில்லையே.

13. மூலமாகிய மூவர்க்கு மூர்த்தியைக்
காலனாகிய காலற் குங்காலனை
கோலமாம் பொழில் சூழ்திருக்கோளிவி
சூலபாணிதன் பாதந் தொழுமினே.

சிவபெருமான் உதவியின்றிப் பிறதெய்வங்கள் சீவியா.

14. சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினு மில்லை
அவனொடொப் பாரிங்கி யாவரு மில்லை
அவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை
அவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே.

15. அவனை யொழிய வமாரு மில்லை
அவனன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை
அவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை
அவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே.

ஆகையால் பத்தராகிய நாம் சிவபெருமானைத் தவிர பிறதெய்வங்களை
வணங்கக் கூடாது.

16. என்று நாமியாவர்க்கு மிடையோமல்லோம்
இருகிலத்தி லெமக்கெதி ராவாருமில்லைச்
சென்று நாஞ்சிறு தெய்வஞ் சேர்வோமல்லோஞ்
சிவபெருமான் றிருவடியே சேரப்பெற்றோம்
ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோமன்றே
உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப்போனார்
பொன்றினார் மாலையணிந்த சென்னிப்,
புண்ணியனை நண்ணிய புண்ணியத்துனோமே.

அன்றியும் பிறதெய்வ வணக்கத்தோரைக் கண்டு நாம் அவர்செய்கைக்குப்
பயந்து அஞ்சவேண்டும்.

17. புற்றில் வாளாவு மஞ்சேன் பொய்யர் சும்மன் யுபஞ்சேன்
கற்றை வார்சடையெம் மண்ணல் கண்ணுகல் பாத நண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வத்தனை யுண்டெனநீனைந்தெம்பெம்மாற்
கற்றி லாதவரைக் கண்டால் அம்மநா மஞ்ச மாறே.

18. மஞ்சலா முருமு மஞ்சேன் மன்ன ரோடுறவு மஞ்சேன்
நஞ்சமே யமுத மாக்கும் நம்மீரா நெம்பி ரானப்
செஞ்சுவே யாண்டு கொண்டான் றி, நமுண்டந் திண்ட மாட்
அஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநா மஞ்ச மாறே. [டாது

சகல செயலுஞ் சிவன் செயல் என்றறிந்து, திகையாத வண்ணம்
நாம் தேறவேண்டும்.

19. கூறுநாவே முகலாகக் கூறுங்கரண மெல்லாரீ
தேறும்வகைநீ திகைப்புநீ திமைநன்மை முழுதாரீ [கில்
வேறோப்பரிசிந்கொன்றில்லை மெய்ந்நைபுன்னேரித்துரைக்
தேறும்வகை யென்சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்றவேண்
[டாவோ.

பத்தர்களாகிய நமக்கு வேண்டுவதைஎல்லாம் சிவபெருமானே நாம்கேளாமல்
நமக்குத் தருவான் என்றறிந்து தேர்ந்து மனஞ்சலியாமல்
பத்தியிலே நிலைபெறுவோமாக.

20. வேண்டத் தக்கதறி வோய்ரீ
வேண்ட முழுதந் கருவோய்ரீ
வேண்டு மயன்மாற் கரியோய்ரீ
வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாதருள் செய்தாய்
யானு மதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே.

சிவபெருமானது அருள் கிட்டும் வண்ணம் நமது பஞ்ச இந்திரியங்களை
சிவபெருமானிடத்தே செலுத்துவோமாக.

21. பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே யாண்டாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே யுடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணை வைத்து
மண்ணின்மே லடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக வென்றருள் புரியாயே.

நமது சகல செய்கைகளிலும் உலக வியவகாரங்களிலும் சிவபெருமானையே
விடாது வழிபடுவோமாக.

22. நெக்குநெக்குள் ஞருகியருகி
நின்று மிருந்துங் கடந்துமெழுந்தும்
நக்குமழுதந் தொழுதம்வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூற்று நவிற்பி
செக்கர்போலுந் திருமேனி
திகழ்நோக்கிச் சிலிர் சிலிர்த்துப்
புக்குநிற்ப தென்கொல்லோ வென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

குறித்த நெறியே பெருநெறி, மற்ற நெறிகள் சிறு நெறிகளே.

23. 'நெறியல்லா நெறிதனை நெறியாக நினைவெனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணங்
குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்கு
அறியும்வண்ண மருளியவா றுர்பெறுவர ஈச்சோவே.

குறித்த பத்தியையுடையவர்களே சிவனடியார்கள் ஏனையர்கள் சிதடர்களே.

24. செம்மைநல மறிபாத சிதடொரோடுந் திரிவேளை
மும்மைமல மறுவித்து முதலாய முதல்வன்றான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றுர்பெறுவர ஈச்சோவே.

குறித்தநெறியே மோச்சத்திற்குச்சாதனம், பிறநெறிகள் குறைவுளவே.

25. முத்திரெறி யறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனைப்
பத்திரெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனைனக் கருளியவா றுர்பெறுவா ஈச்சோவே.

26. பொன்னை மாதரைப் பூமிபை நாடிடேன்
என்னை நாடிய வென்னுயிர் நாதா
நின்னை நாடுவ னின்னருட் டிவெளி
தன்னை நாடுவன் றன்னந் தனியனே.

27. தன்ன தென்றுரை சாற்றுவன வெல்லாம்
நின்ன தென்றனை நின்னிடத்தே தந்தேன்
இன்ன மென்னை யிடருநக் கூட்டினால்
பின்னை யுப்கிலன் பேதைய னுனியே,

28. உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையுங் டேன
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுந் குறாகழற் கீ
கற்றுவின் மனம்போலக் கசினுருக வேண்டுவனே.

29. தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார்
தாரமார் புத்திரரார் தாரதாமாரே
வந்தவாறெங்கனே போமாழைதோ
மாயமாமி தற்கேது மகிழவேண்டா
சிற்தையி ருமக்கொன்று சொல்லக்கேண்மின்
றிகழ்மகியும் வாளாவுந்திளைக்குஞ் சென்னி
எந்தையார் திருநாம நமச்சிவாய வென்
றெழுவார்க் கிருவிசும் பிலிருக்கலாமே.

30. அப்பனியம்மை நீபையனு நீ
யன்புடைய மாமனுமாமியுநீ
ஒப்புடைய மாதரு மொண்பொருளுநீ
யொரு குலமுஞ்சற்றமு மோருருநீ

துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய் நீ
 துணையா யென்னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய் நீ
 இப்பொன்னீ யிம்மணி நீ யிம்முத்து நீ
 யிறைவனீ யேறூர்ந்த செல்வனீயே,

536)

31. அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த வராழுதே
 பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலைய் னேன்றனக்குச்
 செம்மையே யாய சிவபதமளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

537)

32. பாணினைத் தூட்டுந் தாயினுஞ்சாலப்
 பரிந்துநீ பாவி - யேனுடைய
 வுன்னையுருக்கி யுன்னொளி பெருக்கி
 யுலர்பிலா வானந்தமாய்
 தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறந்திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

538)

33. புன்புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப்
 பொன்னெடுங் கோயிலாப் புருந்தென்
 என்பெலாழுருக்கி யெளியையா யாண்ட
 ஈசனே மாசிலாமணியே
 துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்கார்
 தொடக்கெலா மறுத்த- நற்சோதி
 யின்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்தருளு- வதினியே.

31. புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணிபாவுன்னடியென் மனத்தே
வழுவாசிருக்க வர்தாவேண்டு மிவ்வையகத்தே
கொடிய பாதை-ங்கடிருந்தருள் செய் பாதிரிப் புலியூர்ச்
பெபுணற்கவகைசெஞ்சடைமேல்வைத்தநீவண்ணனை.
32. எங்கேனு மிருதுன்னடியேனுனை சினைநதால்
அங்கே வந்தென்னோடு முடனாகி நின்றருளி
இங்கே பென்வினையை யறுத்திட்டெனையாளுங்
கங்கா நாயகனை சுழிப்பாலைமேயானே.
33. நின்னடியே வழிபடுவானி மலாசினைக்கருத
என்னடியானுயிரை வெளவேலென்ற டற்கூற்றுதைத்
பொன்னடியேபாவிநாளும் பூவொடு நீர்சுமக்கும்
நின்னடியா னிடர்களையாய் நெடுங்களமேயவனே.
34. நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனைப்பற்றோ
நாகத்திடர்ப்படோ நடலையில் லோம்
ஏமாப்போம் பிணிபறிமோம் பணிவோமல்லோம்
இன்பமே பெநநாளார் னுன்பமில்லை
நாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மைமான்
சங்கானற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற
கோமாற் கேநாமென்று மனாவாயங்க
கொய்ம்மலர்ச் சேவடியினைவைய குறிக்கொமே.
35. முத்தனை முதல்வா முக்கணு முனிவா
மொட்டொ மலர் பரிததிறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பாவுவார் தமக்குப்
பாகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனை செல்வத் திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனை யடியேனாதரித் தழைத்தால்
அதெத்துவே பென்றருளாயே.

விடியற்கால ஸ்தோத்திரம்.

சங்கரனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
 சதாசிவனே நின் பாதம் போற்றி போற்றி
 பொங்கரவா நின் பாதம் போற்றி போற்றி
 புண்ணியனே நின்பாதம் யோற்றி போற்றி
 அங்கமலத் தயனோடு மாலுங்காணு
 அனலுருவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 செங்கமலத்திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
 திருமூலத்தானனே போற்றி போற்றி

மூவாய் பிறவாயிறவாய் போற்றி
 முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
 தேவாதி தேவர் தொழுந்தேவே போற்றி
 சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 ஆவாவடி யேனுக்கெல்லாம போற்றி
 யல்லனலிய வலந்தேன் போற்றி
 காவாய் கனகதகிரளே போற்றி
 காரிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி
 சீர்ப்ப்பதஞ் சிந்தை செய்தாய் போற்றி
 புந்தியாய்ப் புண்டரிகத் துள்ளாய் போற்றி
 புண்ணியனே போற்றி புனிதா போற்றி
 சந்தியாய் நின்ற சதுரா போற்றி
 தத்துவனே போற்றி யென்தா தாய் போற்றி
 அந்தியாய் நின்ற வானே போற்றி
 யலேகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி.

ஈசனடி போற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
 தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மரமப் பிடிப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி.

உச்சிக்கால ஸ்தோத்திரம்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்ருள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றுள்வாழ்க.

ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிக்கின் றிரளோ போற்றி
சூரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
அருவமு முருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் வினோந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
அழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
அழிவிலா வானந்த வாரி போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
உடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
அலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
என்னுட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
தென்னுட் டெடைய சிவனே போற்றி
சுந்தனையைத் திருத்துஞ் சிவமே போற்றி
எந்தமை யுய்யக் கொள்வாய் போற்றி
காவாய் கருணைக் குன்றே போற்றி
ஆவா வென்றெனக் கருளாய் போற்றி
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

இயாக்கால ஸ்தோத்திரம்.

முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
 அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
 நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
 பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
 இருங்கெட வருளும இறைவா போற்றி
 அருளிட வேண்டுமே அடியமான் போற்றி
 நஞ்சை யமுதாய் நபந்தாய் போற்றி
 அஞ்சே லென்றிடு கருளாய் போற்றி
 படியுறப் பரீன்ற பாசை போற்றி
 இடனாக் களையும் எககாப் போற்றி
 தொழுவார் மையல் தூயிபாய் போற்றி
 தொழுத கைதுன்பு தூயடப்பாய் போற்றி
 ஒழிவற நிறைந்த னொருவ போற்றி
 செழுமலர்ச் சிவபுரத் தாசே போற்றி
 ஐயா போற்றி யரசே போற்றி
 சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
 தோளா முத்தசு சுடரே போற்றி
 ஆளா னவாகட் கன்பா போற்றி
 ஆராவமுதே வருணே போற்றி
 பேரா யிரமுடைய பெடமான போற்றி
 பிழைப்பு வாய்ப்பு ஒன்றறியா நாயேன
 குழைத்த சொன்மலை கொண்டருள போற்றி
 உறவே போற்றி யுயிரே போற்றி
 சுறவே போற்றி சிவமே போற்றி
 வாழ்வே போற்றி வைபபே போற்றி
 தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
 போற்றி போற்றி புராண காரண
 போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

தேவாரம் 4, 10, 11, 12, 13, 16, 29, 30, 34, 35, 36, 37

திருவாசகம் 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24,
 25, 28, 31, 32, 33, 38, தாயுமானவர் 26, 27, திருமந்திரம் 14, 15.

முருகன்மணை,

ஸ்கந்த சஷ்டிக்
காறோற்சவ விலாசமும்,
அரிகைச் சணமுகன் பதிகமும்.

இவை

அரிகையாபதியொன்ற
அரிகைசநல ஓரிலிருக்கும்
பு. வ. முத்துசாரா பாரதியவர்களால்
இயற்றப்பெற்றன.

உரல் எலக்ட்ரிக் அச்சுக்கூடம், கருணாநிதி வைத்தியசாலை,
தஞ்சாவூர்.

1915.

முருகன் துணை

ஸ்கந்தசஷ்டிக் காநோற்சவ விலாசம்.

காப்பு-(வெண்பா)

கந்தன் றிளைப்புனத்துக் கன்னிகையைக் கைப்பிடிக்க
 வந்துதவி செய்த வனத்தந்தி—எந்தனுக்கு
 நற்றிணையாய் வந்தருளும் நங்குகன்றன் கானவிழாப்
 பெற்றிதனைப் பேசிடமுன் பே

நூல்

மணியேந்து மரம்மையர்க ணை ம்பயில வமர்துழாம் வணங்கவாழ்
 த்தப்
 பணியேந்து மணியுறக கண்ணியர்சு மலையில ட் பருவக் கொங்கைக்
 கணியேந்து ச்சியிருகண் ணனிடபுங் கம்பகத்தார் கமழ்ச சூடி
 அணியேங்கு மரியேந்து மாதன சுதிர கொலுவிருந்தா னமரர் வேந்தன்.
 (1)

மகத்தலைவ வின்ன கொலு விருக்கீர்ப் பருணமதில் வான மோங்கி
 புகுத்தெழுழிவ் வெவிறமல்கொ லெனவிடா வேதமென விளம்ப
 வும்பன்
 னகத்தலைவர் கீதமென விஞ்சையர்வாழ் சியங்களைன நவில வந்தான்
 அகத்தலைவர் துடைப்பாவிரு கீர்வாழ்ச் செலவிடுத்தா னறியு மாறே.
 (2)

விடுத்தசுதிர தரிசனன்சத் தியவசனன் புவிதலத்தின் மேவா நிற்ப
 தொடுத்த ல நரம்மிடத்தில் விராணத் து துணைப்பயந்த கோலலோன்
 கையா
 லெடுத்த மைத்த பொருளைத்துங் கசிந்துருகச் சாமமதை யிசையிற்
 மேனாய்
 மடுத்தகம கிழ்ச்சியொடு யாழ்முனிவ னச்சபையில் வந்தான மன்னோ
 (3)

வந்தமா முனிவன் மன்னை மணித்தவிசுருத்திப்பூமி
அந்தரந்துறக்கமாதியனைத்தினுஞ் சஞ்சரிக்கு
மெந்தை நாரதனேயிங்க னெழும்பிய பொனியிதேதென்
றிந்திரன் வினவக்கேட்டியாழ்முனியெடுத்தியம்பும். (4)

பூலோகத் தனிற்றொரிது புண்ணியங்கள் மிகப்பொழியும் பொருளைத்
தீரம்
மாலோடு மயனரனை வடிபட்டி ஹைஞ்சியநன் மகிமை யோங்குஞ்
சாலோக முதம் லவந் தருமிகைத் தலமசுனிற் சட்டி ளாவில்
வேலோனுக் கற்பணமாம் பசனைவிழாச் சங்கீத விமர்சன யிதே (5)

இன்னபடி நாரதராங் காத ரத்தோ
டிசைத்திட லுஞ் சுரர்களுடு மித்தி ரன்றான்
இன்னிசைக்கா னேற்றவவை பவத்தைக் காண
இச்சையுட னெழுந்திடுமு னவன் ருந்த
மன்னியநற் தவத்தினர் சங் குறிப்பு ணர்ந்த
மாலயன்சி வார்ச்சனைசெய் வகையு மந்தர்
பொன்னிசைப் பதிமகிமை யதையும் விணைர்
புங்கவனார் மிகச்சிற்து புகல லுற்றார் (6)

(வசனம்)—கேளுங்கள் முனிவர்களே !! அத்தகைய தல மகிமை ஆதி சேட
னுக்குஞ்சொல்லவரிதாயினும் ஒருவாற்றெந்ததுச் சொல்கின்றன். கேட்பீர்
களாக.

தெரிந்துசிவனை யன்றிமுனாள் ஷீரோததியிலரியலார்
சுரர்களுட ன்மந்தரமகைத் தூக்கிநிறுச் பவாகுரியாம்
பெரியகயிற்றற்குடை ந்துமுக்கப் பள்ளயத்துப்பொருங்குல்லோல்
வருவெவ்விடச்சுவாலையினால் வாடி தவித்தாமிகலிவந்தித் (7)

அரனதருளைமறந்தமுத மடைதற்கெண்ணுமகல்யாதரினால்
பெரியவிபத்திற்குள்ளானோம் பிழைசேர்ச்சுக்கமகத்திலென்னப்
புரமதெரித்தகண்ணுதலைப் புகழ்ந்துபோற்றிச்சரணடைந்து
வரநல்லுயிர் பெற்றுய்வமென மா லுமயனுமன, துன்னி (8)

வந்தார்திருக்கைலாயத்தே மங்கைபாகமழைச்சுரனைச்
செந்தாள்பணிந்துசங்கடனோய் தீர்த்தாள்சிவனையெனக்கரைத்து
நைந்தார்தம்மேல்மிகவிரங்கி நலியாதீரென் றவ்விடத்தைச்
சிந்தாதருந்திப்பயந்தீர்க்கத் திருமாலயனார்தெளிந்தனரால் (9)

தெரிந்தெழுந்தமாயினா சுவனை ஈர்ந்ததுதிவிடகனக
உந்நதளளவாடுபெச்சதருந்தி ஒருகளை சகிவிரக ககிடினும
விளைந்தெழுந்தவவவிட சகவ வெட்டாநடு மறுக்கெம வதவிவகக்
துளிந்த சின்ன தந்நிடிக்கி சொண்ட ஈள்கிலகண்ட ஈவா (10)

இனாபிடியாகி நவாக ந ஈர்க்குத ஈ ஈர்ந்தவினை ஈ
பினனுகிறைப்புவுகல் வேக முட்டிசுமழாநகராக
தனனுமரிசைசக மதிவய னு சோதவிக்கவடிவாக
மனாவவளாகிநாழை வளவின வநுரென வவாபாது (11)

கூவுருளேசசிராசசசகக ஈ ஈர்ந்தவினை
தடனூசொடுப நுள்ககக ஈர்ந்த சவாடுபதக ஈர்ந்த
விட னூசொது ஈர்ந்த விடதக ஈர்ந்த
உருசொவனின மனைதகி ஈர்ந்தவினை, வந்தவினை (12)

அகமக்கிழந்தவினை ஈர்ந்த கமக ஈர்ந்தவினை
மகமனூருசொறக ஈர்ந்தவினை முறைபுறமயிபுறமாமனமாக
தகிநிவேகனமுத கதிசனா வவாபாசனைக ஈர்ந்தவினை
தகபுறுமகிசிராசசதபாது தி முருவினா சிராசசமே (13)

அனபருககமுதேய நுடுப நுடுப ஈர்ந்தவினை அனபருககனை
உனடுப நுடுபருணைபாநிபுடிகக க கமயினு கிகெழுங்காத
தால
தானபமுறபுறமுகக ஈர்ந்தவினை சிராசசதருகருணைகிபா
இனபமுறமயபவருந்நுடேயம உறைவகனேயே மறபுமபோமற
(14)

எனபாணிந்திறைருசியெமமையாளிகை ஈர்ந்தவினை
வனபா மாதகமவளபடுபருமபதியை மகிடிசனாநை நகனரிபாபா
சனபபாசிவததவேஷியாய போ கனசெவியுருவணமபுண்ட
கனபடுபருமனரிபா ஈர்ந்தவினைதககண்ட சனனனநனகைதகமுறுவனா
(15)

(முனிவர்கள்) நனறு, நனறு நாரதே

அத்தகையகண்டா கர்ணன கையெயான்றுளதே ?
அங்ஙனமாயின் அதையுங்கேடக விருந்தின்புறம்

(நாரதர்)—கேளுங்கள் முனிவர்களே !!

அன்னகண்டா கன்னனென ிய னரிபுத் தனிற்சிறங்கோ னாயினுந்
சான்
தன் னுசிவனடியா ததா டீனையோ பரிபுரிநகுங் கன னுசெய்வான்
பன் னுசிவநாம சைகாசொ டாபன ததுமா டாசாத்நியான ிந் தவாமுள்ள
இன்னபா கர் சதொளிநுமவைஞா சச செயதிடு ின டிகு தாமாயோன
(16)

எனசுகழ மைபுரிநகி டாயென னுலுந்நிவச ிகமெய்கி டாயால்
வனககரிதன றிலையினமண ினவாரி நிககொளவ துபோ வமதமு ிறய
கனககைலைகக டுந்நிவ டாயென னுலுந்நிவச ிகமெய்கி டாயால்
நினககரிதாமவைஞா தமநின ிபுசுகு டாயன னாரகேக் லயமாமே. (17)

என னுலகன னுலாசகுமா னினசகண்ட டகாண னிபா னுசியேன
நன் றிதுதிதுவென னவ ியேன ிபுசுகு டாயன னாரகேக் லயமாமே
சென்றிட லவா டுதுகொ டசெய்வேன ிமுறையெதுகொ டதிருமன
இன்றரு ியென டாயவெ ின ிவமுசு ன ினி இறைவன செ டபும
(18)

கண்டகன ிநிபிழைக கு டாயா யாமிதெ னினுந் கழ னுகி ிற
மண்டரு டனக டலசண்டநேதமவ நவ் தசாலு லசரிதேமச னேநீதது
பண்டெமது ிணியேற டாஅரிசுகக டாயா னுசு டரைப ிநித டோற டத
தொண்டுபு ிந்தி டிலைமக்குறதொண்ட ின னமகி டுநதிடு துஞ்சொ ினி
மால
(19)

கரியமா லினன பன்னவுங் கண்ட கன்ன னுந் தன்னுளங் கசிகது
அரிகைமா நகரி லரியய நாத ராலயத தகமகிழ் தடைநது
பெரியநா யகியார் பெரிதிடம் பெற்றற்பெருமைகூ ிறையுலாம நதிசோ
வீரிதரு வேணி விமலனை வேண்டி மேவினன் விரதமென் மேலே. (20)

ஒங்குமதவததிற்கிங்கியசகோயிலொளிர்வின்கதததின்னுமுதித்து
நீங்கிளதயான்மலிநுடும்புசமுநென்புசார்நின்விண்மோனை
பாங்குடனெதிரிடபாசதனன்மகிழ்ந்தேரவாததனபமர்த்த
நீங்கதநிந்தயனொனக்கண்டகன்னந்நகணீர்மல்குவிழைஞ்சி.
(21)

முவாய்நின்னுமுத்தொ, நாடதுமுதலவாயமுடிவிவாய்மொரு
ளார்த்த
தேவாய்நானாசிம்பருசுடராய்ச்சிறகொளிர்நெய்வாய்களே
பூவுமாய்நிறைந்தநின்செயலுறையவெளியேனபிதமாய்நினைத்த
பாவியேன்நினைபயன்பொறுததருளெனநேயவிடையிங்கனமபகா
வாண
(22)

அடியளேனசெய்யாசகமனைசுமகநிதினனொலமசனில
மதுவிலநிறைநசைவசெய்கிருக்கவருளெனறானவணங்க
விடையுமபாநாயாநாகவேணுயவவவமரிதநா
பாதிசுநிங்கததுபுறங்கலந்தபிரவுபிரிகையம்பதியே. (23)

அவ்வரிசேசாலயததருகேயய்நொள்குழ்மதுறகவாக்காரால்
வெவவினைநீக்கமுறையுறவெளியில்விளங்குமமலாலயமதனில்
செவ்வையிநேங்குஞ்சணமுகததெயவஞ்செழுமபததமர்ந்தாநுள்
கூந்து
பவவியசனைதொண்டர்கட்கினிதாமலவெனலாமணபுளையாகும்
(24)

அததகையகலமகிமைபாத்தாநகலறந்தவலவெவியாரெல்லாம்
மெத்தமகிழ்வுற்றனராலசங்கதினகரிந்துவகவிளம்பாநிறற
சுபதிநுள்னேக்கஞ்சத்தயவாககன்முதலானதேவமேரநிம்
பத்தியொடுந்நரிசுககவிந்திரன்புபகரிதுபயணஞ்செய்தான. (25)

(இந்திரன்)—கந்தர்வாகாள்!! அந்நாட்டுவளமும்

அந்நகரவளமும் பார்த்து வந்தமட்டில் பகரக்கடவீர்

(கந்தர்வர்கள்)

எந்நாட்டி னுஞ்சிறந்த வெழிற்சேர்மகத்துவஞ்சோ
 பொன்னாட்டி ற்குவமித்துப் புகழ்ப்பொருந்துமென்றல்
 அந்நாட்டி ன்நல்வளம்ப மறிந்துரைப்பார்யாவோ
 சொன்னாட்டிந் தமிழ்மணக்குந் தூய்பாண்டி னன்னோ (26)

எந்நகருமீடி ல்லையென் றுரைக்க விசைந்சோங்கும்
 பொன்னகராங்கற்புகஞ்சேர் பொருந்துமமாவதியாம
 நன்னகருமிணையிலை னனிதனகுடொனொளி
 மன்னகருமிணையிலை அரிசேசமநகர்க்கே, (27)

காந்திக்குந் தூய்மைதரும்பலுன்மவிவீதவினைததுகளு மு கு
 திரையொ துக்குநித்திர நறபாள் கலையா யிருபு லுஞ்செ டித்துக
 வரைப்பொ திகையனைமடி யில்வினையாடிக்க லகாநனமகிழ்ச்சேரும்
 வரநதியாநதாம்பா ன்னிவறறொகை காந்நதிகழ்வளநல் லுரே, (28)

மின்னனை யெண்ணகடனகுதுடங்கவிழ ததிநீங்குவ விசை வந்கொண்டல்
 மன்னியபூஞ்சோலைகளுஞ்செருவல்விளைகழனிசுறும்வற் றநன்னீர்க்
 கன்னடியன் கால்வளமுநவாந்ந மீழைடகன கா ய மொங்கும்
 நன்னயஞ்சேர் வீதிகளுஞ் சிறந்தொளிநு மரிசேச நல்லூர் தானே (29)

வீதிகளிற் பாலார்களின் வினையாட்டுப் பேரொலியும் விவசாயத்தின்
 சேதிபல வியந்துரைக்கு முழுவர்களசொற்பேரொலியுஞ்சிறந்தோந்
 சோதியில்லந் தோறுநிதி யளககின்ற பேரொலியுஞ் சருதி கூட்டி
 மாதர்சுளசங் கீதயிசை வளரொலியு நிரையரிசைமநல்லூரே, (30)

அந்நகரத் திந்நடுவி லழகியபொற் றுமரைசேரமுதப் பொய்கை
 வன்னமணிக் கோபுரங்கள் வச்சிரத்தா லிழைத்திருமதில்கள் வாய்ந்து
 மன்னுகின்ற ஜகதன்னை பெரியநா யகியோடு மகிழ்க்ோங் கின்ற
 தன்னுமரி கேசர்வள ராலயத்தின் சிறப்பெவர்கள் சொல்ல வல்லார், (31)

இந்தவிதங் கந்தருவ ரரிகைவளஞ் சிறிதியம்ப விர்த்ர னாதி
 வந்தசுரர் யாவர்களுஞ் சந்தோடக் கடலாடி வருவிமான
 விந்தையுறு வேகத்தை வியந்தரிகை தனிவிருங்கி மேன்மையோங்குஞ்
 கந்தரவேள்முருகர்படத்தொளிநுமடாலயத்தனுதித்தொழுதுகண்டார் (32)

(இந்திரன்) கந்தர்வர்கள் இம்மடாலயத்தழகிய படத்தமர்ந்தொளிர்கின்ற முருகக்கட வுட்குந்த ஸ்கந்தசஷ்டி உத்ஸவம் நடத்துகின்ற புண்ய புருடனியா வனென்பதும் உத்ஸவ வளமையும் முறையே எடுத்துரைப்பாராக.

(கந்தருவர்) விண்ணவர் வேந்தே !! சஷ்டிவிழா நடத்துகின்ற கர்த்தனான மஹானுபாவீனச் சொல்லுகின்றோம்.

உத்தமநற்குணசாலி ஒங்கு முலகாபிரியனுதாரசீலன்
புத்தி மிகுவாக் சகரன் புண்ய புருடனின்மாம் டொருந்துங்கான
வீத்துவசிகாமணி மஹாரஸிகன் மென்மேலும் விளங்கு மெய்யாம்
புத்தியுள்ளான் சித்தியுள்ளான் முத்தைய மாகவசு நெனும் ப்ரஸித்
தியுள்ளான்.
(33)

(இந்திரன்) அன்னவன் தக்கோனென பாமுந் கேள்விப்பட்டிருக்கின்ற னம், அன்னவன்றன பிறப்பு வளர்ப்பு முதலிய வரலாற்றைச் சிறிது பேசுவீராக.

(கந்தருவர்) கேட்கக்கடவீர், தேவராஜனே !!

கோமணக்கும் கனதனவான் குலமணக்கும் புத்திரர்கள் குலவப்பொர்
ரோன்
கோமணக்குஞ் சத்தியவான் குலமணக்குங் கலைவல்லான் ஞானயோகத்
தேமணக்குஞ்சிவாதயினன் தத்துவநூல்பலவிதம் பித்திகழ்த்தவாயான்
பூமணக்கும் புனல் வேலி முத் தசகர்பாயமுனி புங்கவன்றன், (34)

புத்திரியானந்தம் மைப்புண்ணிய பு மரபுதியிற் மொழிந்தோங்குஞ்
சத்தியவாசாலனுயர் சங்கீத ரஸிகன் மிகுத்தன்மசீலன்
சித்தபரிசுத்தமுறும் விங்கையர் மாதவ முத் சேர்த்தொன்றாகி
இத்தையிற்றோன்றிய நற்புகதா சிகாமணி முத்தையனென்போன்.
(35)

பாரிலுநிடைய மகாபாடியக் காரிகை முதலாம் பன்னூல் செய்த
ஆரியமஹாகவியா மிலக்குமண சூரியினதநுமை வாய்ச் ச
பேரியற்சோதரிமைபுகன் தாமிழ் ந்கவிசேசரிவென விர்திலங்கொண்டாடும்
பேரியல் ராமஸ்வாரி பாரதிக்கம்மான் மகனாய்ப்பேசுவோனல், (36)

முன்னமிசை சானகோபிரிய நாகந்தமிரின் மொழிந்தோன் மற்றும்
பன்னுமெழிற் சுபத்திராபிரிய நாகந்தகந்தப்பதிமகாதி
நன்னயஞ் சேரிந்நாலு மியற்று முத்துச்சுப்பைய நாவலோனுக் [னே,
கின்னுயிர்போன் நவன த்ஸாதயின்புதல்வன் முத்தையனென்போன்றா
(37)

அப்புனல்வேலிப்பாதி கன்றரிகையம் பதியிலவரெல்லோருய
ஒப்பமுடனதிவாசமுற்றன ராலன்ன வருளொருவனான...
செப்பியவிம் முத்தையனோர் தம்பியுடன்றிகழச்சிது பிராயக்
தப்பொழுதே தந்தையுலககன்ற தனலார்க்கு மிவனன்பனான. (38)

அரிகுப் பேர்ச்சோதனை யன்னையுட னவணிநுத்தியன்பரானோர்க்
குரியதுணையாங் குகனைக்கருத்துன்னியிலகுவக்கு முயர்ந்தகல்வி
தெரிதரச் சங்கீத மெனத்தேந்நிதிது கற்றுணரத் திருவையாறு
விரைவனுகிச் சாம்பசிவமேலோன்பாற் குருகுலத்தை மேவினானல்
(39)

பன்னிரண்டாண்ட ப் யஸித்துச் சங்கீத சாத்திர விற்பன்னனாகி
இன்னிசைக்கான த்தாலகிவிவ னுக்கோரிணையிலையெனபேர்ப் வாய்த்து
மன்னிய நற்கீர்த்தியுடன் குருவருளும்வளர் ந்தோங்க முக்பூந்து வந்தான்
தன்னருமைச் சோதனைச் சங்கீதத் துணைவனெனத் தழைக்கச்
செய்தான்.
(40)

அந்நாளிற் குசலவர்கள் ராமகதை கானமசாயலாற்றாமென்பர்
இந்நாளிவ்விருவர்களும் திவ்விய சங்கீத நினைசைத்தேன் செட்டச்
சொன்னாகீக முறச்சச்சா முகமுலகிற் செர்கின்றால்
பன்னாளுமீட்டு பொருள் பசித்தவர்க் கனம்படைத்துப் பவிகழ்ந்நால்.
(41)

அத்தகைப்புண்ணியசீலன் முத்தையா பாகவதன்... புறமுத்து
நத்துமரிகேசநல்லுர்புனை மடதொளிர் படத்தே நலம் பெற்றோங்கும
சத்திவடிவேலவர்க்குச் சட்டி விழாபுனை முறைச்சங்கீதத்தால்
பத்தியுடன் நடத்து கின்றானுதலவத் தெட்டாம் வருடப்பரிசுபாரீர்
(42)

அச்சடித்தாத்ரிகை கடேயங்கடொ றும் விடுபா வாங்காங்குள்ளோர்
மெச்ச புகழ் கானவல்லோர் ஸக்கதை காலகேஷமேவு மேலோர்
எச்செயலுமறந்துயிர்கள் பரவசமுற்றிடவிசைக்குமியாழ்வல்லோர்கள்
இச்சையுறும்வேயங்குமுலாற்பிடிவரமுதல்விதவான்களெய்திட்டாரால்.
(43)

மத்தளங்கள் கழுவரு நாதகாவல்லுநரும் வரிசையோங்குஞ்
சித்திரமுந்தலை துளக்குமிருதங்கச் செல்வர்களும் ஜலகாங்க
உத்தமருங்குட தாளத்தொளிர் கெஞ்சராவின் மிகவுயர்ந்தோரான
வித்துவசிகாமணிகளெத்தனையோ பேர்கள் வந்து மேவினரால். (44)

நர்த்தனங்கள் புரிந்துதிவ்யநாமசங்கீர்த்தனங்கண்ணவில்கின்றோருஞ்
சித்தமுயிருடலுருகத் தீயிரதக்ஷிணங்கள் செய்து போற்றும்
பத்தபரானவரும் பஜனைப் பத்தி புழையாய்ப் பாடுவோரும்
மெத்த மகிழ்வற்றனராய் வேண்டிருக தாஸர்களாய் மேவினரால். (45)

வந்தவருக்கெதிர் சென்று வாவேற்றுக் குசலமுழை வழுத்திப்பின்னர்
சந்தமுறு வவரவர்க்குத் தக்க விடுதிகளமை துச் சத்தாரத்தால்
கந்தமுறுசந்தன புட்பங்காளினுபசரித்துக் கணஞ்செய்கின்றான்
இந்தவிடம்வெளக்கீகத்தியல் வினயத்தொளிக்கின்றவெழின் முதலாகயன்
(46)

முதனாடெட்டவவறு நினைங்கள் முடிவுவரவரும் கீமகமாய்ப்
பதிவாம்புசிபிபைய வொரித்தார் பாலும் பழமுஞ் சிவந்தருந்தி
சதியும்பதியுங்குதாற்பணமாய்ச் சக்காங்கண்ணவிகவியற்றித்
துதிகுர்தொண்டிபுரிகின்றான் னாயோன்மதுமுத்தையன்
(47)

பல்லாயிரமீபேர்ஸபாஜனங்கள் பக்கக்ராமவாசிகளும்
தொல்லார்புவிமற்றுள்ளாருந் துணைசுதனத்துத்தோ கமுறுய
நல்லார்பலருமெல்லவரு நற்கானங்கள்வரத்தியங்கள்
பல்லாங்குமுலுங்கேட்டுமனம் பூரித்தெங்கும்புகழ்கின்றார். (48)

உதயபாறுகதித்தோங்க வொளிகொளபர சூரியர்போல்
முதிரந்தணர் வித்வான்கொடு முத்தையனுமெய்ப்பத்தியுடன்
சுதிகொள்கீத வாத்தியங்க டொணிப்ப முருகர் துதிபாடி
நிதமுமுஞ்சவிர்த்திசெயு நேர்த்தி மிக நன்னேர்த்தியதே. (49)

பத்திபரவக்கசிந்துருகிப் பாடும் பஜனைத் தொண்டரோடும்
முத்தையனும் வேதியர்விதி முற்றுமுஞ் சவ்ருத்திசெய்து
தத்தங்குலமீடேபவவ ரவர்தாமிடுந்தண்டுவமேந்தி
நித்தம் முருகர் சந்நிதியில் நேர்நின்றிறைஞ்சி நெக்குருகி. (50)

கந்தாசரணங்கனக வயிற்சைகயாசரணங் கரிமுகன்பின்
வந்தாய் சரணமாமயிலு வந்தாய் சரணமுமையவடன்
மைந்தா சரணம் வள்ளிமணவாளா சரணம் அபயவரந்
தந்தாள் சரணஞ்சரணங்குக சாமீ சரணமே சரணம். (51)

முருகா சரணம் மூவருக்குமுதல்வா சரணமுருந்தருக்கு
மருகா சரணமென் மனத்தே வாழ்வாய் சரணமருகுக்குத்
தருகாவளரும் பொன்னரிகை தங்கும்வாழைச் சண்முகநின்
னிருகால்சரண மெனியேயன்யான் எக்கால்மு முன்னடைக்கலமே. (52)

வற்றுங்குளத்தமீன் போலவாழ்நாட் சுருங்கும்வகையறியா
துற்றபாவவினைக்குட் பட்டுமல்கின்றேனென்றமுய்வேன்
குற்றம் பலவும் பொறுத்தாளக் குறித்ததெய்வநீயல்லால்
மற்றுங்கலியிலொருவருண்டோ வகுப்பாய் சாவே னைப்பவனே (53)

எங்குநிறைந்த கடவுளுனக்கென்றன் மனமுமிருப்பீடமா
மங்குற்றிருப்பதானானால் யாழியைப் போற்பெருங்கவலை
பொங்கிவளர விடமுமுண்டோ பொருந்தாதொழியிற் பூரணப்பேர்
பங்கமுறுமாசலின் கவலைப்பிராய சாவனோற்பவனே. (54)

இவ்விதத்தோத்திரம் புகன்றுவெவ்வினை நீக்கிடுங் காத்தத்தினியகாலைத்
ஒவ்வொரு நாளும் புதுதும் பாடனசொவணஞ் செய்தற்குசிதமாகச்
செவ்வைபெறச் சுருக்கமதாய்த் தெளிந்துமுத்துச் சப்தகவிகேள் போற்
சொற்ற
திவ்வியகார்த்தப்பதிக பாடனஞ்செய்வலையாமுஞ் சவணஞ்செய்வோம்.
(55)

ஒருமுறைகாந்தச் சரிதையொருங்கே முற்றிலும் படிப்பொருவந்து
கேட்போர்

பாம கருணாநிதியாம் முருகேசர் திருவருட்குப் பாத்ராவாரி
விரிவதனைச் சுருக்கி முத்துச்சுப்பகவிடாபோதும் விளம்பற்கேற்பப்
பரிவுடனீங்கியற்றிய விப்பதிகமினிப்பதிகநலம் பயக்குந்தானே. (56)

இச்சமயம் பகற்றருணமெய்தியதால் வந்தவர்களெல்லவர்க்கும்
இச்சையுடனறிவஸப்போனகமும் பாணகமுமினிதமைத்துப்
பச்சமுடனத்தலத்தார் பலபேர்கள் பண்பினொடுபரிமளிப்பப்
பச்சியபோச்சியங்களுடன் பாாமணஸந்திப் பணங்கள் பண்ணுவானால்.
(57)

மணிமுன்று முதற்காளம் வளர்த்தோங்கும் வாத்தியங்கள் வரிசைமல்
கும்

பிணிநீங்கப் பிசித்திவிலங்குகாரணம் பெருநிப்பிறங்குங்கீதம்
அணியாரங் கழுத்திலங்கக்கற்ற பெரியோர்களுள்லாமாமோதிக்கத்
தணியாதங்கியற்றிப்பின் பதனைபததிமுடியும் சரியாங்கங்குல். (58)

இன்னடியறுதினமுங்குத்ததற்பின் விரதமுடித்தேழாநாளிற்
பன்னியுடன் முத்தையன் பாரணசெய்தொல்லவார்க்கும் பரிசளித்துச்
சொன்னமுறுந் துணைக்குமபர் களித்துகணைகா வேந்தன் கதையை
வேதம்

மன்னியமாமந்திரதசாவாழ்மனம் பூசை மகிழ்க்கியற்றி. (59)

தங்கமுறுவேதியாகள் வேதமநாங்கண்டிகத தொகுப்பாவாத்யம்
பொங்கமுறசெய்தித்தோங்க வக்கனிகாரியாகம் ப் பொரிகள் சிந்தி
தங்குமெழிலுருடெய்வ குஞ்சர்க்கும் டயவடிவேற நண் முகற்கும்
மங்களம் நன்கியற்றுக்கின்றான் மணக்கோவவரிசையினை மகிழ்த்து
காண்க(60)

(இந்திரன்) (கோகி) (அணந்தபரிதனை)

கண்ட கரந்தயித்தியரைக கடிநதுடியாநனசிறையின் கஷ்டநீக்கி
அண்டநலகுயந்திச் செய்தபண்டகுதாபெருமானுக்கள் புற்றேயாம்
பண்டிதெய்வ குஞ்சரியைபாரங்கிரிபிளித்த மண்பாபன்மையொத்தே
கண்டனமின்றிங்கியற்றுங் கல்யாணக்காஷி நனிகளிப்பற்றேங்காண்
(61)

(கந்தருவர்)

இலங்கடுகள் மணக்கோலத்தியாள் முருகா தேவியுடனின்புற்றங்கு
தலங்கிடுல்லருள் சுரத்துபவனிவருந் தோற்றமெவர் சொல்லவல்லார்
நலங்கொளும் தலத்தினர்கள் பழங்கள் சொரிந்தகமகிழ்ந்து நானும்
போற்ற
வலந்தகிழ்ந்தகாஷிபுடன்வளந்திகழும்மடாலயத்தேமகிழ்ந்தான்மன்னோ
(62)

இத்தனைவைபவங்களுங்கண்டெல்லவரும் மிகமகிழ்ந்திங்கின்றிராவில்
நித்தியம்போற்புசித்தினிது பூப்பந்தர்ச்சபைக்குணிறைந்திருப்பக்கான
வித்துவசிகாமணி நம்முத்தையன் வள்ளிமணவிமர்சைக்காதை
சித்தமுவந்திசைத்தனனால் சஷ்டிவிழாச் சங்கீதச் சிறப்பிதாமே. (63)

சுந்தருவரிநதவிதங் சுந்தசஷ்டிக கானவிழாமானமியதைக்கழற்க
கேடடுச

சுந்தைமகிழ்ந்திந்திரனாசீ வந்திததுச செய்யபாகவத முததையனுகஞ்ச
சுந்தமுறமுகமனுரைத்தலா கடுறற்ச சணமுகநாதனைப்போற்றி

வருடநதோ மம

இந்த விழாத்தரிசனைக்கிங்கெயதுவோமா லெனவறைநது சுரர்களொடு
மினிதுசென்றான.

(64)

4458.

VI.F 54

உ

முருகன்துணை.

அரிகைச் சண்முகன் பதிகம்

ஆசிரிய விருத்தம்.

“நூல்”

பொன்புதிவுறுங்கதிர்கொள் வரத்தெனமௌவிகள்
பொலிவுறுமொராறுமுகமும்
பொழிகின் தகருணைநிறை பனிரண்டுவிழ்களும்
புன்சிரிப்புடையவாயும்
மன்பெரியமுந்நான்கு திண்புயங்களுமைய
வரமேவுகாநிராறும்
வாழ்த்துமடியார்களின் அரிகடமைமாப்த்தி
வலந்தாங்கிவளர்வைவேலும்
இன்பமுற்றெழின்மேவு தேவியர் கள்மனமகிழ்ந்
திருபாஸிலங்குமழ்கும்
ஏர்கொண்டவினிதருட் பார்வையும்பிரஸன்ன
மேற்றசைதன்யமோங்க
அன்புநிறையும்புகழ் பொருந்தரிகையம்பதியி
னணிபொறுமடாலயத்தில்
அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
தையுனே அருள்செய்வையே.

(1)

என்னென்ன துன்பமுற் றன்னையுதரத்திருந்
திந்கிலத்துதயமானேன்
இதுவிதென்றறியாத சிவகுழவியாயுழன்
நெத்தனைவிபத்தடைந்தேன்
தன்னுணர்விலாதுபிறர் தண்டனைத்துயர்பூண்டு
தக்கபருவக்காளையாய்

ஸம்ஸாரஸாகாத் தலைவற்றடங்காது

ஸங்கடம் பலவடைந்து

பின்னர்பூப்பெய்திபல பிணிபூண்டிற்பாதும்

பெருவினைக்கோளின்மீண்டு

பிற்பாதும்மறுபடியி ற்ப்பாதும் இதுவென்கொல்

பேதமையிதேதும்வேண்டேன்

அன்னியனலேனுனக் கடிமைகாணுளரிகை

யணிபெறுமடாலயத்தில்

அற்புதப்பொற்படத் தமர்வாதசண்முகத்

தையனே அருள்செய்வையே.

(2)

திரிபுரமெரித்தசிவ னுதல்விழிதெறித்தவா

செய்யசரவணையெய்தியே

சேயெனவளர்ந்தாறு தாயிமுலையமுதுண்டு

தேவிகாற்சிலம்பின் வழுயாய்

வருமொன்பதரிவையர்கள் தரவந்தசெல்வொடு

மன்னவிளையாடியந்நாள்

மதிகெட்டபிரமனது தலைகுட்டியாண்டான்

வலக்காருக்கோதியே

பரவுபுவனங்களுக் கிடரதுதருங்கொடும்

பாதகச் சூரனாதி

பலவவுணர்குலமெலா மறவொரித்தமார்தம்

பகைநீக்கியாண்டபதியே

அருகிலிருவனிதையர்கள் மனமகிழவளரரிகை

யணிபெறுமடாலயத்தில்

அற்புதப்பொற்படத் தமர்வாதசண்முகத்

தையனே அருள்செய்வையே.

(3)

சுருதிமுடிவாமுதய கிரியினுயர்சிகரவான்

சொலிக்கின்ற ஒளிர்நா னுவே

துங்கவாறங்கமுறு மாகமப்புணரியாழ்

துயவர்களாய் முத்தமே

கருதுதவயோகியர்த மிதயபுவியதனில்வளர்

கணுவிலாச் செங்கரும்பே

கரையி ாதெங்குநிறை யானந்தவாரியே
 கலியுகத்தெவர்க்குமெளிதாய்த
 தெரிதரவிளக்குந் கருணை தரவந்தகுக
 சிவசுப்ரமண்யதேவே
 சற்றேன்மனக்கவலை யறவேயொழி சதினிது
 சிந்திதமெலாந்தந்தருள்
 அரியமுடினுத்துதிகள் புரியுமரிசேசர்வாழ
 அரிகைநன் மடாலயத்தில்
 அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
 தையனே அருள்செய்வையே.

(4)

கண்ணினுண்மணியோயென் விண்ணப்பமொன் றுகேள்
 காண்டனவெலாமென்னிரு
 கண்ணினைக்குன்னெழில் உருவதாய்க்காணவுங்
 காதினிற் கேட்பவெல்லாம்
 புணையின்கீர்த்திந் காதையாய்க்கேட்கவும்
 புன்மை ாவதே நுதான்
 புகழ்போவார்தெலாநின்புகட்டுதியாய்
 பொருத்தவும் வன்சென்னியோ
 பண்ணியுன்சேவடி வணங்கவுங்கையினைக
 ணையச்சனைபுரியவும்
 பாதினேயிருள்செய்வாயெனிற் பிறிகெணுள
 பாடுமோவோடுமோ காண்
 அண்ணன் மணிவண்ணனக்கண்ணன் மருகாவரிகை
 அணிகொழுமடாலயத்தில்
 அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
 தையனே அருள்செய்வையே.

(5)

இதுவென்னபுதுமையோ கலிகாலமகிமைமையோ
 என்னென்றியம்பலவல்லென்
 இம்மா னுடப்பிறவியின் மண்ணாய்ப்பிறந்
 தட்டா லுமேற்புமுண்டே
 விதிமுறைச்சற்கர்ம மலைவுற்றுகுலதன்மம்
 மெனிவுற்றிழிந்தேக்கவும்

மேலிட்டெழுங்கொடிய துன்மார்க்கமோங்கவும்
 விபத்திதற்கென் செய்குவேன்
 கதிபெறக்கருதாது மனமிந்தவஞ்சகக்
 காட்டிற்றிரிந்திடுவதால்
 கந்தநின்வந்தனை புரிந்தெந்தநாளுனது
 கருணைக்குரித்தாகுமோ
 அதுலசரவணபவ குமாரகாங்கேயனே
 அரிகைநன்மடாலயத்தில்
 அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
 தையனே அருள்செய்வையே.

(6)

விரிவானவாசைத் தருக்களடர்மோகா
 டவிக்குட்டிரிந்துலாவும்
 மீறுதனமாதர் குழன்மேககுலமதுகண்டு
 மிளிர்கேகநாதமோங்க
 பரவியவிசித்திரப் பண்புறம்வாசனை
 டைந்தோகைதனைவிரித்துப்
 பகைமுடனனந்த நர்த்தமிடும்நல்வினைப்
 பார்தனைக்கடிந்துகாயும்
 உரியவெனதருமை மனமாமயூரந்தனை
 உனக்கற்பணஞ் செய்கின்றேன்
 ஒருசூரனுடலான மயில்வாகனத்தொடும்
 தொன்றையுமு வந்தாண்டருள்
 அரியவமிழ்தினுமினிய தமிழ்குறுமுனிக்குதவும்
 அரிகைநன்மடாலயத்தில்
 அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்
 தையனே அருள்செய்வையே.

(7)

பந்தமுறும்வெந்துயர் த்ரும்பவமொழித்துநந்
 பதமெய்தவேண்டியிதயப்
 பரவுபுனியதனிலுட் கரணகுண்டத்திலென்
 பண்புடைப் புந்தியென்பான்
 நிந்தையிற்சர்வனாதி மந்திராகுதிசெய்து
 நிட்டையாமிட்டிதன்னை

நேர்பெறவியற்றி முற்றமுனம் அதிலின் றும

நீள்வலியினூர்த்தெழுந்து

முந்துசங்கற்பமும் விகற்பமுந்திருகிரு

முனைக்கொம்பதா கிமுட்டி-

மோகமுற்றோடுமென்வேகமனமாந்தகரை

முற்றிலுமடக்கியாள்வாய்

அந்தநாரதர்தமகம் வந்தவாடாண்டவா

அரிகைநன்மடாலயத்தில்

அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்

தையனே அருள்செய்வையே.

(8)

திடமுறுமகப்புளினர் குலமுறுதவத்தில்வரு

செல்வியார் கல்விலல்லாள்

சிங்காரபத்திச் சிரந்தையர்கள் பணிசெய்த

திருவென விளங்குமின்னுள்

சுட்பரவுற்குணப் பணி பலவடைந்துளாள்

துட்டவாதனைகளென்னுஞ்

சூழ்புட்குலங்கெளல்லா மகன்றோட்டச்

சொல்லியாடோமிட்டுக்

கடகரிமுகத்துணைவனுன அருள் கலந்திடக்

காதல் கூர் தவப்புனத்தைக்

காவல்புரிகின்றனள் மேவுமென்மனக்குறாக்

கன்னியைமணந்துகொள்வாய்

அடவியிறற்றினை புனத்தழகியையணைந்தவா

அரிகைநன்மடாலயத்தில்

அற்புதப்பொற்படத் தமர்வரதசண்முகத்

தையனே அருள்செய்வையே.

(9)

மதிவேண்டுமைம் புலத்துணர்வொளிகள் சிறிதேனும்

மங்கா துவயங்கல்வேண்டும்

மானிலத்தழியாத கீர்த்தியுறல்வேண்டுநனி

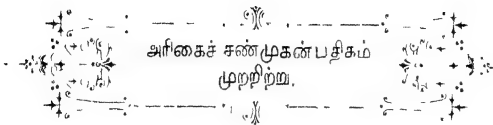
வாழ்க்கை நலம்வேண்டுமிக்க

நிதிவேண்டு நல்லஸந்ததிவேண்டு நோயற்ற

வேண்டும

நின்னிடத்தென்மனம் எந்நாளு, நீங்குது
 நிலைபெற்றிருக்கல்வேண்டும்
 கதிவேண்டினினு மற்றெதுவேண்டி னுந்தருங்
 கற்புகக்கந்த நின்மேல்
 கவிமாலேகுட்டினைன் புகழமலர்சாற்றினேன்
 கவிதீர்த்தெனக்காச்சுநுள்
 அதிகருணைவாசி தீயமார்ச்சேனாதி
 அரிசைகன்மடாலயத்தில்
 அற்பகயல் நாற்படசு தபாவாச்சணமுகச
 எதயனே அருளெய்வையே.

(10)

விளம்பரம்.

விளம்பரம்.

அநிததியமான இம்மானிட தேகத்துக்கு நேரிடும் பல விதநோய்களுக்கென்று மகிமைதங்கிய கருணைந்த ரிஷியால் அருளப்பட்ட அவிழ்தங்களில் சிலவற்றை ஜீவகாருண்யத்தின் பொருட்டு சகலரும் அனுபவித்து சுகமடையக்கருதி, ஒன்றிருக்கஒன்று செய்தல், பத்தியம் பிசகில் மோசம் செய்தல், நம்பிக்கை யில்லாமை என்னும் மூவகைக் குற்றமும் நீங்க, அரும் பிரயாசத்துடன் தயார்செய்து, சொற்பவிலைக்கு வெளியிட்டிருக்கிறோம். இவைகளின் அனுபவந் தெரிந்த எமதன்பர்கள் எமது பிரயாசங்களைக் கவனித்து, துணைசின்று ஆதரிக்கப்பணிவுடன் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இப்போது தயாராயிருக்கும் அவிழ்தங்களாவன:— ரூ. அ.

பியூபானிக் கொள்ளை நோய்க்குச் சிறந்த		}		2 0	
ருணைந்தர் செந்தூர சஞ்சீவி மாததிரை சீசா ஒன்று					
ஹெ	சஞ்சீவிமாததிரை ..	ஹெ	...	10	
ஹெ	சமப சஞ்சீவி ...	ஹெ	...	8	
ஹெ	மஹா கோரோஜனை மாததிரை	ஹெ	...	12	
ஹெ	ஆக்ரணை சஞ்சீவி ...	ஹெ	...	5	
ஹெ	ஜீவாதார சஞ்சீவி செந்தூரம்	ஹெ	...	8	
ஹெ	சாரீர சஞ்சீவிமாததிரை	ஹெ	...	0	
ஹெ	காரமாததிரை ...	டப்பி ஒன்று	...	0	
ஹெ	அமிர்த சஞ்சீவி லேகியம்	ஹெ	...	8	
ஹெ	தாது புஷ்டி லேகியம் ...	ஹெ	...	8	
ஹெ	ஸ்தம்பன மெழுகு ...	ஹெ	...	8	
ஹெ	மேகரணை களிம்பு ...	ஹெ	...	0	
ஹெ	தீபனசஞ்சீவி லேகியம் ...	ஹெ	...	0	
ஹெ	தந்த சஞ்சீவி குரணம் ...	ஹெ	...	5	
ஹெ	சஞ்சீவி தைலம் ...	ஹெ	...	0	
ஹெ	ஜீவாதார சஞ்சீவி லேகியம்	ஹெ	...	8	

இவைகள் ஒவ்வொன்றில் 10-க்கு மேல் வாங்குபவர்களுக்கு 10-க்கு ஒன்று வீதம் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படும். பலதினுசமாக 10 ரூபாய்க்கு வாங்குபவர்களுக்கு 1 ரூபாய் கழித்துக்கொடுக்கப்படும்.

கருணைந்த சஞ்சீவி மருந்துகளில் அனுபோகமுள்ள நண்பர்கள் பேதம் தெரிந்துகொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ராவ் சாஹேப் மு. ஆபிரகாம் பண்டிதர்,
கருணாநிதி வைத்தியசாலை,

MAHARAHOPADHYAYA
M. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
IRUVANMIYUR 11 MADRAS 41
சிவமயம்.

14165

குமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

காசிக் கலம்பகம்.

இஃது

சென்னைக் கவனா மெண்பி

ளாமல் பாடசாலைத்

தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

தி - க - சுப்பராயசெட்டியாரால்,

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதித்துத்

தாமியற்றியஉளையோடு

கிராவிடரத்தாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

சென்னை நூலை

இதன்விலை அனு ர. தபாற்செலவு பை கூ.
விநோதி(வா).ஆடிஸ்

காசிக் கலம்பகம்.

காசியிலெழுந்தருளிய இறைவன் மேலந்தாதித் தொடையாய்ப் புய வகுப்புமுதலியவறுப்புகளைத் தன்னகத்துக் கலத்தலமைந்தனாலென இரண்டு சொல் ஒருசந்தியாய்விருவித்தொக்க அன்மொழித் தொகைநிலைத்தொடராய்ப் பிரபந்தத்திற்குக் காரணக்குறியாய் நின்றது. காசி ஒருதிருப்பதி; அது இடவாகுபெயரா யிறைவன்மேல்நின்றது; அந்தாதித்தொடை ஒருசெய்யுளி னிறுதி மற்றொருசெய்யுளின் முதலில்வரத்தொடுப்பது; கலம்பகம்—புயவகு ப்பு, மதங்கம், அம்மாணை, காலம், சம்பிரதம், கார், தவம், குறம், மறம், பாண், களி, கித்து, இரங்கல், கைக்கிளை, தூது, வண்டு, தழை, ஊசல்என்னும் பதி னெட்டுறுப்பும் தன்னகத்துக் கலத்தலமைந்தது; கலப்பு அகம்என்னுமிரண்டு சொல்லும் ஒருசொல்லாய்மெலித்தல் விகாரம்பெற்றுப் பிரபந்தத்தின்மேல் நின்றன; இது ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலைத்தொடர். கலம்பகம் ஏழாம்வேற்றுமையின் பயனிலையாகிய கலப்பு என்னும் வருமொழி நிலைமொழியா யீறுகெட்டுப் புணர்ந்தமையால் இலக்கணப்போலியா யல்வழியாயிற்று, வேற்றுமையல்லாதனவெல்லாம் அல் வழியாதலால்.

காப்பு.

நரிசைவெண்பா

பாசத்தனையறுத்துப் பாவக்கடல்கலக்கி
நேசத்தனைப்பட்டுநிற்குமே—மாசற்ற
காரார்வரையின்ற கன்னிப்பிடியளித்த
ஓராணைவந்தென் னுளத்து.

இ - ள். மாசு அற்ற கார் ஆர்வரை ஈன்ற கன்னிப்பிடி—குற்றமொழிந்த மேகந்தவழு மிமயமலைபெற்ற கன்னித்தன்மையை யுடைய பெண்யானை, அளித்த ஓர் ஆணை என் உளத்துவந்து—பெற்றருளிய ஒருயானையானது என துமனமாகியகடத்தில் கருணைகூர்ந்துவந்து, பாசம்தனை அறுத்து—காமிய மாகிய பாசவிலங்கினையறுத்து, பாவம்கடல்கலக்கி—பாவமாகியகடலைக்கலக் கி, நேசம்தனைப்பட்டுநிற்கும்—அன்பாகியதனையிற்கட்டுண்டுநிற்கும்.

இமயமலையில் திருவவதாரஞ்செய்தமையால் வரையின்றனவும், எல் லாவலகங்களையும் பெற்றருளியும், கன்னியா யிருத்தலால் கன்னியெனவும், என்சாணுடம்பிற்கும் தலையேபிரதானவறுப்பாதலால் விநாயகக்கடவுளை யா னையெனவுங்குறிஞர். யானைக்குத்தனையையறுத்தலும் கடலைக்கலக்குதலும், தனையிற் கட்டுண்டுநின்றலும் அதன் தொழில்களாதலால் தொழிற்றன்மை

யணியோடு பாசத்தனை, பாவக்கடல், நேசத்தனையென வருவக வணியும்
மைந்துநின்றலால் கலவையணி, ஒருதூல்செய்வோன்அந்தூல் இடையூறின்றி
முடிதற்கு முதலில் விநாயகனாக் காவலாகக் கொள்ளவேண்டேலா லிச்செய்
யுள் காப்பாயிற்று. யானையின் பாசத்தனை யென்றது கயிலாகிய தனையை
யெனவும், வரையின்றகண்ணிப்பிடி மலையிற்றோன்றிய இளம்பிடியெனவுங்
கொள்க

தூல

மயங்கிசைக் கொச்சககலிப்பா

[இவை இரண்டும் ஆறடித்தரவு]

நீர்கொண்டகடலாடை நிலமகளுக்கணியான—கார்கொண்டபொழிற்கா
சிக்கடிநகரங்களினங்க, இடமருங்கிற்சிறுமருங்குற் பெருந்தடங்கணின்னமிர்
தம்—சடைமருங்கினெடுத்திரைக்கைப்பெண்ணமிர்தந்தலைசிறப்பக், கண்கது
வுங்கடவுண்மணிதெரிந்தமரர்கமயின்செய்—விண்கதுவுபொலங்குமிவிமா
னத்தின்மிசைப்பொலிந்தோய், நிற்பனவுந்தவழவனவு நடப்பனவுமாய்நிலத்
துக்—கற்பமளவிலகண்டுமுறுகளைகண்காணமே, பழங்கணுமுயிர்கடியர்க்க
டனீர்திப்பழங்கருணை—வழங்குபரமநந்தமாக் கடலிற்றினைத்தாட, உரையா
தபழமறையின் முதலெழுத்தினெண்பொருளை—வரையாதுகொடுத்திடுநின்வள்
என்மைவாழ்த்துதுமே

[இவையாறும்நாடித்தாழிசைகள்.]

நீரெழுத்துக்கொத்தவுடனீர்தாக்குநீ நலிவ்வு - தோரெழுத்தேமுழுதும்
வொவ்வண்ணமுணர்வதுவே, என்பணிவ துடுப்பதுதோ லெம்பிரான்றமார்கள
வர்—முன்பணியும்பேறுடையா னிசைமுகனுமுருந்தனுமே; செடி கொண்மு
டைப்புழக்கூடேசிறந்தி யோமிடுகிறைமற்—றடி களடியார்க்களிப்பதாந்தப்
பெருவாழ்வே, பற்பகனோற்றருந்தவரும்பெற்றகரியபரந்தாமம்-எற்புடல்விட்
டடியேழுங்கொளப்பெறுவ திறம்பூதே, நின்மப்புணர்வெண்டலைக்கலன்கா
னேரிழைமுத்தித்திருவை—மணம்புணாவாக்கையனருண்மணவாளகட
மே, முடைத்தலையிற்பலிகொள்வான் மூவுலகுமவரவர்தங்—கடைத்தலைய
றிரிவதுகொல்யாம்பெறுகின் காணியே,

[இவைநான்கும் நாடி அராகங்கள்.]

உளதெனலிலதெனவொருவரொளவையின்—அளவினிலளவிடலரிய
தொருருவனை. இதுவெனலருமையினெழுதருமொழிகளும்—அதுவலவெனு
மெனிலெவருணையறிபவர். அவனவளதுவெனு மவைகளினுள்ளனலன்—எட
னவனிலவென வெதிர்தரு தகைமையை. அறிபவரறிவினு ளறிவுகொடறி
வுறு—நெறியலதொருவருமறிவருநிலைமையை

[இவைநான்கும் நாற்சீரோடியம்போதரங்கம்]

ஆனெடுபெண்ணுரு வமைந்துநின்றனை—பூண்முலை கலந்துமைம் புல
னும்வென்றனை, என்வகையுறுப்பினே ருருவெடுத்தனை—தொன்மறைப்பன
வலின்றுடைதொடுத்தனை.

கா சி க் க ல ம் ப க ம்

[இவைவெட்டு முச்சீரோரடியமபோதரங்கம்]

வடவனாகுழையவனைத்தனை—மலைமகண்முலைகடினைத்தனை
விடமமிர்தமரவினைத்தனை—விசயனெடமாசெய்தினைத்தனை
வரிசிலைமதையெரித்தனை—மதகரியுரிவைதரித்தனை
அருமறைதெரிபவரித்தனை—அலகில்பல்கலைகடெரித்தனை.

[இவைபதினாறும் இருச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்.]

அழல்விழித்தனை—பவமொழித்தனை
ஆறணிந்தனை—மாறணிந்தனை
மழுவலத்தினை—முழுவலத்தினை
மாநடத்தினை—மானிடத்தினை
அலகிறந்தனை—தலைசிறந்தனை
அருள்சுரந்தனை—இருநெந்தனை
உலகளித்தனை—தமிழ்தெளித்தனை
ஒன்றுமாயினை—பலவுமாயினை.

[இவைநான்கும் ஈரடித்தாழிசைகள்]

அலகில்பலபுவனங்க ளடங்கலுமுண் டொழிப்பாய்க்குக் — கொலைவிட முண்டனையென்று கூறுவதோர்வீரமே, பயின்முன்றுபுவனமுங்கட்பொறிக் கினாயாப் பாலிப்பாய்க்—கெயின்முன்றுமெரிமடுத்தா யென்பதுமோரிசையா மே, அடியவளோமுக்குறும்பு மறவெறிந்தாரொளிவழிகள்—விகெணையிற் காம னைநீவென்றதுமோர் வியப்பாமே, இக்கூற்றின்றிறுநாமத் தொருகூற்றுக்கி லக்கென்றால்—அக்கூற்றங்குமைத்தனையென் றிசைப்பதுமோரற்புத்தமே.

எனவாங்கு

[இது தனிச்சொல்.]

[இதுபத்தடி நேரிசை யாசிரியச்சுரிதகம்]

உலகுசூற்கொண்டதலைவிபுரியும்
மலைபகவெறிந்தமழவிளங்குழவியை
அமிர்தமூற்றிருக்குங்குமுதவாய்த்தேறல்
வண்டுகெனனைப்பமடித்தலத்திருத்திக்
கண்களிற் பருகியக்காமருகுழவி
எழுதாக்கிளவியின்சுவைபழுத்த
மழலைநாறமிர்தம்வாய்மடுத்ததுண்ணச்
செஞ்சொனிறைத்ததும்மஞ்செவிக்கடி களென்
புன்மொழிக்கெக்கொளப்புக்கட்டினன்
இன்னருள்விறைமுருவாயிறும்புதுடைத்தே.

இ - ன். நீர்கொண்டகடல் ஆடை நிலமகளுக்கு அணி ஆன—நீர்நி லுந்தகடலை ஆடையாகவுடுத்தபூதேவிக்கு ஆபரணமாகிய, கார்கொண்டபொ ழில்காசி கடிநகரம் குளிர் தூங்க—மேகந்தவழுஞ்சோலைசூழ்ந்த காவல்சொன் —காசித்திருநகரம் குளிர்ச்சியோடுநிலைபெற, இடம்மருங்கு இல்கிறுமருங்குல்

பெருந்தகண் இன் அமிர்தம்—இடப்பாகத்தில்சிறிய இடையையும் பெரிய பரந்தகண்களையுமுடையஉமாசேவியாகிய இனிய அமிர்தமும், சடைமருங்கு இல் நெடுந்திணைகைபெண் அமிர்தம் தலைசிறப்ப —சடாமுடியின்பக்கத்தில் நெடிய அலைகளாகிய கைகளையுடையபெண்களுக்கு அமுதுபோன்ற கங்கா தேவியும் அவ்விடத்தில் மகிழ்கூர்ந்திருக்க, கண்கதுவு கடவுள் மணிதெரிந்து அமரர் கம்மியன்செய் —சடபுலங்களைப்பற்றுந் தெய்வத்தன்மையையுடைய மாணிக்கங்களை யாராய்ந்தெடுத்துத் தெய்வத்தச்சன்செய்த, விண்கதுவு பொலன்குமி விமானத்தின்மிசைபொலிந்தோய்—ஆகாயத்தையளாவியபொன் னாற்செய்த சிகரத்தையுடைய விமானத்தின்கண் விளங்கிய விறைவனே, நிலத்துநிற்பன உம் தவழ்வன உம் நடப்பன உம் ஆய்—ரிலவுலகில் நிறற்றும் தவழ்தலு நடத்தலுமுடையனவா, அளவிலகப் பகண்டும் உறுகளை கண்கா ணாமே—அளவிறந்த பிரமகற்பம் பலகண்டும் தமக்குற்ற ஒருபற்றுக் கோகொ ணாமல், பழங்கண் உறும் உயிர்கள் துயர்கடல்நீங்கி—பிறவித்துன்பத்திலழுந் திய ஆன்மகோடிகள் அத்துன்பக்கடலைநீதி, பரங்கருணைவழங்கு பரமாகந் தம் மாகடலில் தினைத்து ஆட—மேலானநினது திருவருள்கொடுக்கும் பே ரின்பமாகிய எல்லையில்லாதகடலில் அருசெழுமுகியழுந்த, உளையாதபழமறை யின் முதலெழுத்தின் ஒண்பொருளை—வளையறுத்துச்சொல்லுதற்கரிய தொன் றுதொட்டிள்ள வேதங்களின் முதலெழுத்தாய் பிரணவத்தினது ஒள்ளிய பொருளினே, வளையாது கொடுத்திடும் நின்வள்ளன்மை வாழ்த்துதும்—வில க்காதுகொடுத்தருளும் உனதுபெருங்கொளையை வாழ்த்தாநின்று.

ஆன என்னு மிறந்தகாலப்பயசொச்சம் காசியென்னும் வீணைமுதற்பொ ருள்கொண்டது. கார்கொண்ட பொழில் இடைப் பிறவரல். அமுதமுள்ள விடத்துக் குளிர்ச்சிலைபெறுதலால் தூங்க என்னும் எதிர்கால வீணையெச்சம் சிறப்ப என்னும்வீணையெச்சத்தின்முதனிலையையும் அவ்வெச்சம்பொலிந்தோ ய்என்னும் வீணைமுற்றின்முதனிலையையு முறையேகொண்டன. சிறுநங்கு ல்பெருந்தடங்கண் சொன்முரண். அமுதத்தாற்குளிர்நூங்கனெற்றதொட வுன்பமும் பிணியின்மையு முயிர்களுக்குறுதல் புலப்படுதலின் உதாரவா நீத்து எனப் பாடங்கொண்டால் நீக்கியெனப்பொருள்கொள்க.

நீ எழுத்துக்கு ஒத்த உடல் நீத்தார்க்கு — நீரினெழுதியவெ ரு பொழுதே யழிதல்போலத் தோன்றியபோதே யழியும் உடற்சுமை விட்டவார்க்கு, நீநவிலவது ஓர் எழுத்தே—நீயுபதேசிப்பது ஓரொழுத் லரிய ணவமே, அவர்முழுதும் எவண்ணம் உணர்வது—அவர்கள் அ வனு முற்றுமெவ்வாற்றிதல்கடும், எம்பிரான்தமர்கள்—எமதிறைவனுறவினராகிய அடியவர்கள், அணிவது என்பு உடுப்பதுதோல்—(சாருப்பியம் பெறுதலால்) அணிவதுஎனும்புஉடுப்பதுசருமம் உடையவரானாலும், திசைமுகனும்முகந்த னும் முன்பணியும்பெறுஉடையார் அவர்—பிரமனுத்திருமாலுந்தம்முன்வணங் கும்பயஜிஷ்டையவர் அவ்வடியவரோ, சிற்றடியோம் இடுதிறை செடிகொள் முடையுமுடிகு ஏ — அடித்தொண்டராகிய யாம்தேவாரீருக்கு இடுந் திறைப் பொருள் பதனழிந்த முடைநாற்றத்தையுடைய புழுச்செறிந்தகடாகிய உடம்

பையே, மற்று அடிகள் அடியார்க்கு அளிப்பது ஆதந்தம் பெருவாழ்வு ஏ—
அதற்குப் பிறிதுகைம்மாறாகத் தேவரீர் அடியவர்க்கு அருளுவது பேரின்பமா
கிய பெரியவாழ்வியே, பல்பகல்நாற்று அருந்தவரும் பெற்றற்கு அரிய பரந்
தாமம்—பலநாளுந்தவஞ்செய்து செய்தாகரியதவம்வாய்ந்தவரு மடைத்தகரிய
முத்தியை, என்பு உடல்விட்டு அளியேழும்வொன்பெறுவது இறுமபூது ஏ—
எலும்பாகிய உடலினை விட்டுத் தேவரீரையன்றித் துணையில்லாத யாமும் அ
டைவது ஒருபெருவியப்பே, முத்திரேநரிசுழி திருவை மணம்புணர்வார்க்கு
ஐயன் அருள்மணவாளக்கோலம்—மோட்சமாகியபெண்ணை மணஞ்செய்யுஞ்
சாரூப்பியமடைந்தகணங்களுக்குத் தேவரீரருங்கல்யாணக்கோலம், நிணம்
புணர்வெண்டலை கலன் சொல்—நிணமமைந்த வெள்ளிய தலையோடாகிய
புஷிக்கலனே, யாம்பெறும்நிண்காணி—(சாரூப்பியமெற்று)நாமடையும்தேவ
ரீர் காணியானது, முடைதலையில் பலிகொள்வான்—முடைநாற்ற மமைந்த
தலையிற்பலிசொள்ள, மூவுலகு உம் அவர் அவர்தம் கடைத்தலையில்நிமிவது—
மூன்றுலகங்களிலுமு ரவர்களுமை யு தலைக்கை யிலகிரிவதோ (தேவரீர் திரு
வாய்திறந்தருள்வீர்) உள்ளன மைஎன்றது இவற்றையெனக்கொள்க.

எழுத்து எழுதப் படுவதென்றும் பொருள்மேல நின்றலால் செயப்
பிபொரு ளுணர்ந்தும் ஐகாவிருந் புணர்ந்தகெட்டு நின்றதொழிற்பெ
யர். இது பலபொருள்பட்டுநிற்கும் அதனைவிரிச்சிற் பெருகும். மற்று பிறிது
பொருளில்வந்த இடைச்சொல். சொற்று இறந்தகால வினையெச்சம் நொல்
பகுதி. எற்புடம்பு அல்வழியில் மென் றொடா வன்றொடாதல் “மென்றொ
டர்மொழியில்” என்னுஞ்ஞ—இல் “மன்” என்ற நிகையால். வாழ்வே என்
பதில் ஏகாரம் தேற்றப்பொருட்டி. இறும்பூதே என்பதில் ஏகாரம் வினாப்பொ
ருட்டு. சிவசாரூப்பியம் பெற்றடர்கள் அச்சுவச்செயலிற் சிறுபான்மை செய்
வது இயல்பாதலால் வெண்டலைக்கலன்கொல், கடைத்தலையிறுந்நிவது என
வுச்சு காசியில் உயிர்விடுவோர்க்கு இறைவன்சென்று உபதேசித்தலில் நீநவில்
வது ஒர்மூத்தேயெனவுக்கூறினார். கிருவாய்திறந்தருள்வீர் சொல்லெச்சம்.

உளது என்ன இலது என்ன—உருவமுண்டென்று மிலலையென்றும்,
ஒருவர் ஓர் அளவையின் அளவீனில் அளவிடல் அரியது ஓர் உருவினை—ஒரு
வர் அளவை மூன்றுளோரளவையினளவாலு மளவிடத்தகரிய ஓர் திருவுருவத்
தையுடையாய், எழுதருமொழிகளும் இது என்னல் அருமையின் அது அல்ல
என்னும் என்னில் — வேதங்களும் பரத்தை இதுவென்று சுட்டிக்கூறுதல
ருமையால் அறிந்த அதுபரமல்லவென்று கூறுமாகில், உன்னை அறிபவர்
எவர்—உன்னை யுணர்வோராயார், அவன் அவன் அது என்னும் அவைகளின்
உளன் அலன் எவன் ஓ—ஆண்பெண் அவியென்று சுட்டிக்கூறு மப்பொருள்
களிலுள்ளவன் அல்லாதவனெவனோ, அவன் ஏ இவன் என்ன எதிர்தருதகை
மையை—அவனையிவனென்றுகூற அடியவர்க்கு எதிர்ப்படுந் தன்மையை
யுடையாய், அறிபவா அறிவின் உள் அறிவுகொடு அறிவுறும்நெறி அல்லது—
தன்னையுணரும் அடியவர்கள் தமதுமெய்யுணர்ச்சியில் அவ்வுணர்ச்சியைக்

கொண்டுணரு நெறியேயன்றி, ஒருவரும் அறிவருநிலைமையை—அவரொழிந்
தோருளொருவருமறிதற்கரிய நிலைமையையுடையாய்.

மூன்றளவை பிரத்தியக்ஷம், அதுமானம், ஆகமம். எவன் என்பதனிறுதி
யில் வினாப்பொருளில்லந்த ஓகாரமும், அவன் என்பதனிறுதியிலும் நெறி
யென்பதனிறுதியிலும் பிரிநிலை ஏகாரமுந்தொகுத்தல்.

ஆண் ஓடு பெண் உரு அமைந்துநின்றனை—(ஆண்மாக்களுக்கு அருளுதற்
பொருட்டு ஒருதிருவுருவத்தில்) ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மமைந்துநின்றாய்,
பூண்முலைகலந்தும் ஐம்புலனும்வென்றனை—ஆபரணத்தையணிந்த தனத்தை
யுடைய உமாதேவியானா யொருபாதிபிறகலந்தும் ஐம்புலங்களையுடவென்
றாய், எண்வகைஉறுப்பு இன் ஓடருளடித்தனை—பிருதுவிமுதலெட்டுவகைப்
பட்டவுறுப்புகளா லொருதிருவுருவங்காண்டாய், தொல்மறைபனுவலின்தொ
டை தொடுத்தனை—தொன்று தொட்டுள்ள வேதமாகிய நூற்றொடையை
ஆண்மாக்கள்தன்னை யுணர்ந்துய்யத்தொடுத்தாய்.

ஐம்புலன் சத்தபரிசு ரூபரசகந்தங்கள். எண்வகை யுறுப்பு பிருதுவி,
அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம, சந்திரன், சூரியன், ஆண்மா. பெருந் துறவை
யுடையாயென்பார் பூண்முலைகலந்த மைம்பொறியும் வென்றனை யெனவும்,
எங்கும் நிறைந்துள்ளவன் என்பார் எண்வகை யுறுப்பி னோருருவெடுத்தனை
யெனவுங்குறிஞர். ஓடு எண்ணெடு.

வடவரை குழைய வளைத்தனை—மேருமலைவளைய வில்லாக வளைத்தாய்,
மலைமகள் முலைகள் திளைத்தனை—உமாதேவியார் திருத்தனங்கள் திளைக்கத்
திளைத்தாய், விடம் அமிர்து அமரவளைத்தனை—விஷமமிர்தமாகவிருக்கத் திரு
மிடற்றில்லைத்தருளாய், விசயனெடு அமர்செய்து இளைத்தனை—அருச்சுன
னெடுபோர்செய்து இளைத்தாய், வரிசிலைமதனை எரித்தனை—கட்டமைந்தவில்
லையேந்திய மன்மதனையெரித்தாய், மதகரி உரிவை தரித்தனை—யானையின்றோ
லைப் போர்வையாகப்போர்த்தருளினாய், அருமறை தெரிய விரித்தனை—அரிய
வேதங்களின்பொருளைக்கண்னுவர் முதலிய முனிவர்களுணரவிரித்தருளினாய்,
அலகு இல் பல்கலைகள் தெரித்தனை—அளவில்லாத ஆகம முதலிய நூல்கள்
னுள்ளுறையை யடியவர்களுக்குத் தன்னையுணரவிரித்தருளினாய்.

உமாதேவியார் இடப்பாகம்பெறக் கம்பாநதியில் சிவலிங்க பூசனை செய்
தருளத்தாழாது கம்மையாற்றையேவச் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு இடையூறு
வருமே என இறுகத் தழுவினர் ஆதலால் மலைமகள் முலைகடினைத்தனையென
வும், அருச்சுனன் தன்னைநோக்கித் தவஞ்செய்தகாலத்தில் அவனை யழித்தற்
குத் துரியோதனனேவிய மூகாசுரன்பன்றியாய்வரச் சிவபெருமான் வேடுருக்
கொண்டு அப்பன்றியைக்கொன்று அருச்சுநனெடு போர்செய்தனனாதலால்
விசயனெடு டமர்செய்திளைத்தனையெனவும், சகந்முதலிய முனிவர்கள் நால்வ
ருக்கும் வீட்டினெறியையுணர்த்தியருளக் கல்லாலின்கீழுமுந்தருளிய காலை
யில்தேவர்கள் சூரபன்மனாலிடர்ப்பட்டு மன்மதனையேவ அவனைநெற்றிக்கண்
னாலெரித்தருளினமையால் வரிசிலைமதனை யெரித்தனை யெனவும், கயமுகா
சுரன்செய்யு மிடர்க்காற்றாது முனிவர்களுக்குக் காசியையுடைய அஞ்சாது

அங்குமவர்களின் சென்று இறைவர் திருமுன்னடைய அவனைக்கொன்றிரித்துத் தோல்போர்த் தருளினராசலால் மதகரியுரிவை தரித்தனையெனவும், படைப்புக்காலத்தில் வேதத்தின்பொருளையுணராது முனிவர்கள் திருவாலவாயையடைந்து நோற்றுவர இறைவர் அந்தணர் திருவுருக்கொடுவந்தருளினமையால் அருமறைசெரிய விரித்தனையெனவும், ஆகமமுதலிய நூல்களினுட்கிடையையுணராது மகேந்திரமலையில் அடியவர்களுமுதலிய முனிவர்கள் தவஞ்செய்ய இறைவர் எழுந்தருளியருளினமையால் அலசிப்பல் கலைகடெரித்தனையனவுங்கூறினார்.

அழல் விழித்தனை—நெற்றிக்கண்கள் தோன்ற விழித்தருளினாய், பவம் ஒழித்தனை—அடியவர்பிறவியையொழித்தருளினாய், ஆறுஅணிந்தனை—கங்கையணிந்தருளினாய், மால் தணிந்தனை—(பெண்ணையொருபாற்கொண்டும்) மயக்கொழிந்தாய், மழுவலத்தனை—மழுவாயுதத்தனை வலக்கரத்திலேந்தினாய், முழுநலத்தனை—எல்லாநலங்களை முடையாய், மாநடத்தனை—ஆநந்தத்திருநடமுடையாய், மான் இடத்தனை—மாணையிடக்கரத்திலேந்தினாய், அலகு இறந்தனை—அளவையைக்கடந்ததாய், தலைநிறந்தனை—(எல்லாதேவர்களுக்கும்) முதலாகச்சிறந்தாய், அருள் சுரந்தனை—(அடியவர்களுக்கு) அருள்சுரந்தருளினாய், இருள் துறந்தனை—அஞ்ஞானத்தையோட்டினாய், உலகு அளித்தனை—உலகங்களைப்படைத்தருளினாய், தமிழ்மெளித்தனை—அகத்திய முனிவர்க்குத் தமிழிலக்கணமருளினாய், ஒன்று உம்ஆயினை—ஏகமாயுமுள்ளாய், பல உம் ஆயினை—பலபொருளு மாயுமுள்ளாய்.

உமாதேவியார் திருக்கண்புதைத்தகாலத்தில் சந்திரசூரியர்களியக்கமறவுலகிருண்டுவருந்தினமையா லுயிர்கண்மேற் சருணைகூர்ந்து அனற்கண்நிறந்தமையால் அழல்விழித்தனையெனவும், அகத்தியமுனிவர் விடைபெற்றுப் பொதியமலைக் கேகும்போது தென்பாலுள்ள கவிஞர்களுக்கு யாதுவிடைகொடுப்போனென்றிரப்பத் தமிழ்க்கிலக்கணமுபதேசித்தருளினமையால் தழுவந்தனையெனவும், தேவதாரமுனிவரேவிய மழுவையு மாணையுமேந்தினமையால் மழுவலத்தனை மானிடத்தினையெனவுங்கூறினார்.

அலகுஇல் பலபுவனங்கள் அடங்கலும் உண்டு ஒழிப்பாய்க்கு (முன்னர்க்கூறிய நன்மைகளை யுடைவனாய்) அளவில்லாத பலபுவனங்களை மவற்றிலுள்ள உயிர்களை முண்டருளி பொழிக்குமுனக்கு, கொலைவிடம் உண்டனை என்று கூறுவது ஒர்வீறு ஆம்ஒ—கொல்லுந்தொழிலையுடைய விடத்தை யுண்டருளினு யென்று கூறுதலுமுனக்கொரு பெருமையா, பயில் மூன்று புவனம் உம் கண் பொறிக்கு இரையாய் பாலிப்பாய்க்கு—நிலைபெற்ற சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னுமூன்றுலகங்களை மனற்கண் தீப்பொறிக்கு இரையாகப் பாலித்தருளு முனக்கு, எயில்பூன்றும் எரிமடுத்தாய் என்பதும் ஒர்இசையாம்ஒ—நிரிபுரங்களிலுந் தீயூட்டினுயென்றுகூறுதலுமுனக்கொருபுகழாகுமா, அடியவரே முக்குறும்பு உம் அறநந்தார் என்னில்—தேவரீரடியவர்களே கோபம் காமம் மயக்கமென்னு மூன்று சிற்றரசுகளையும் வேரோடறக்காயந்தாங்கில், அடிகள் விடுகணவில் காமனைவென்றதும் ஓர்வியப்பு ஆம்ஒ

—தேவரீராகியநீர் மலர்ப்பாணத்தை விடும்சுருப்புல்லீலையேந்திய மன்மதனை வெற்றிகொண்டருளியது மொருவியப்பாருமா, இக்கு ஊற்றின் திருநாமத்து ஒரு கூற்றக்கு இலக்குஎன்றால்— சுரும்பினிரசத்தினுற்றைப்போல இன்பம் பயக்குமாயிரந்திருநாமங்களி லொரு திருநாமத்துக்குக்குரியானால், அ கூற்றம் குமைத்தனை என்று இசைப்பதும் ஓர் அற்புதம் ஏ— அந்த இயமனை உதைத்து வென்றாயென்று தேவரீரைப்புகழ்ந்து கூறுதலொரு அதிசயமா.

சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தியென்னுமசுரர்கள்வாழும் பொன், வெள்ளி, இரும்புகளாலாய மதின்களை எயின்மூன்றும் எனவாம், மார்க்கண்டேயர் பொருட்டித் திருக்கடையூரி வியமனை யுதைத்தருளினமையால் அக்கூற்றங்குமைத்தனையெனவுகூறினா. ஏகாரங்கள் வினாப்பொருளான.

என ஆங்கு— என்னுனை வேதங்கள் கூறப்படுதலால்.

உலகு சூல் கொண்டதலைவி உம நீ உம்—எல்லாவுலகங்களையுங் கருப்பம் வாய்ந்த இறைவியுந் தேவரீரும், மலைபக எறித்தமழ இளங்குழுவியை—கிரவுஞ்சகிரி பிளவுபட வேலனை யெறிந்த இளங்குழுவியாகிய முருகக்கடவுளை, அமிர்தம் ஊற்றிருக்கும் குமுதம் வாய்தேறல் வண்துகில் நனைப்ப மடித்தலத்து இருத்தி— அமுது ஊற்றொடுக்கும் ஆம்பல்போன்ற திருவாயிலுள்ள தேன் வளவிய ஆடையை நனைக் கமடித்தலத்தி லிருக்கச்செய்து, கண்களில் பருகி—தமது திருக்கண்களா லுழினைப்பருகி, அ காமருகுழவி எழுதாக்கிளவியின் சுவைபழுத்த மழலை நாறு அ ரிாதம் செம்செவ்வாய் மறித்து உண்ணநிறைத்ததும் அம் செவிக்கு— அந்தய்ருப்பநதரு மிளங்குழுவியினது வேதப்பொருளினினிய சுவைகளிந்த மழலைச்சொல்லாகிய நறுமணங்கமழு மமிர்தினைமாணிக்கக் குண்டலமணிந்த திருசெவிகள் தமதுவாயாற் நேக்கியுண்ண அவ்வமிர்தம் பாய்ந்து நிறைத்த நுமது அழகிய அத்திருசெவிகளுக்கு, அடிகள் என்புன் சொல்கட்கொள புகட்டினன்— அடிகளே யெனது புல் சொல்லாகிய விஷமேறப்புகட்டினேன், இன் அருள் விழைகுறைய (நீயரேவிஷ்ணு தருசனையை யுடையாயாதலால்) இனிப அருள்செய்வாய், ஆறும்பூதுஉடைத்து— அது பெருவியப்புடையதாகும்.

விடமுண்டருளியதும், திரிபுரதகனஞ் செய்ததும், காமனை வென்றதும், இயமனையுதைத்ததும் தன்னையடைந்த வடியவரிடத்தக்கொண்ட திருவருளாதலால் எனவாங்கு என்றார். தரவுமுதல் சுரிதகங்காறும் பொருள்சம்பந்தமுடைமையுரையிற்காண்க. செஞ்செய்குறிப்பால் மாணிக்ககுண்டலமணிந்த செவியென வுணரநிறலாற குறிப்புச்சொல் “முன்னத்தினுணருங்கிளவியுமுளவே” என்றரு— ஆல்.

(க)

(நேரிசைவென்பா.)

உடையாளகில்சர்க்கோங்குமுலைக்கோட்டின்
அடையாளமிட்டுவையாளானால்—கடையிலவர்
செவ்வண்ணம்பெற்றார்திரளொடுகிற்கின்றாரை
எவ்வண்ணங்குன்றிறைஞ்சுவோம்

இ - ள். உடையாள்—நம்மையாளாகவுடைய உமாதேவியார், அகிலேசர்க்குஞ்ஞமுலை கோடுஇன்—விசுவேசாக்குத்தமதுஉயர்ந்த தனமாகிய கொம்பினால், அடையாளம் இட்டிவையாள் ஆனால்—குறிசெய்து வைத்திலரானால், கடையில்—இறுதியில், அவர்செவ்வண்ணம் பெற்றார் திரளொடு நிற்கின்றாரை—அவரது சாளுப்பியம்பெற்ற வடியார்கணங்களோடு நிற்கின்ற அவ்விழைவரை, எவண்ணங்கண்டு இறைஞ்சுவோம்—எப்படி நாங்கள் கண்டிவணங்குவோம்

குறியிட்டது ஆன்மாக்களிடத்தின்கருணை என்பதுபோதலால் உதாசனம். காசியிலெழுந்தருளிய இவ்வைக்கு விசுவேசரென்பது திருநாமமாகிய அகிலேசர் என்றார். விசுவேசர் பிரபஞ்சத்திற்குத் தலைவா, அகிலேசா என்பதற்கும் அதுவே.

(2)

நாரைவழித்து.

கட்டளைக்கலித்துரை.

இறைவனைக்காகம்பரிந்தளித்தாரகிலேசா கொன்றை நறைவளைக்கும்முடியாமடிக்கங்கங்கைன்னதியின் துறைவளைக்குங்குருகிருகீரொன்றுதாமொழிபுகை குறைவளைக்கும்முங்கன்பேரிட்டதாற்சென்று கூறிடுமே.

இ - ள். கங்கைநலத்தியின் துறைவளைக்குங்குருகீர்—கங்கையென்னும் நல்லநதியின் துறையில் குழந்த நாரைகாள், தாமொழி கைக்கு உறைவளைக்கு உம் உங்கன்பேரிட்டது—இனிமேல் சொல்லையுடைய என்னுதலைவியின் கையிலுள்ள வளையல்களுக்கு முங்கள் பெயரையே யிட்டிருக்கின்றது (ஆதலால்) அகிலேசா கொன்றைநறைவளைக்கும்முடியார்—விசுவேசராகிய கொன்றைமலரின் மணஞ்சூழ்ந்ததொ முடியையுடையவர். இறைவனைக்கு ஆகம்பரிந்து அளித்தார்—திருக்கரத்தில் வளையலையணிந்த உமாதேவியார் செய்ததவத்திற் கிரங்கித்தமது திருமேனியிற் செம்பாதியன்புகார் நடித்தருளியிருக்கின்றனர், அடிக்கு ஏ சென்று உருகி என்று கூறிடும்—அவா திருவடிக்கண்ணே சென்று மனமிரங்குவீரென்று கூறுங்கள்.

வளையலுக்குக்குருகு என்பது ஒரு பரியாயநாமமாகலால் கைக்குறைவனைக்குங்கன்பேரிட்டதெனவும், ஒருபெண்ணரசிக்கிரங்குகவர் என்பெண்ணுக்குமிரங்குவராதலால் இறைவனைக்காகம்பரிந்தளித்தாரெனவும் பாங்கி கூறினாகக் கூறினா. இறைவரவிலுள்ள இறை, அதனை விடாது கைமேல்நிறலால் விடாதவிலக்கணை. அடிக்கு, கைக்கு ஏழனுருபுநிற்குமிடத்து நான்கனுருபு நிறலால் உருபுமயக்கம். உருகீர் முன்னிலையேவற்பன்மை முற்று.

புயவகுப்பு.

இரட்டையாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

இட்டமறமிடைதருகடவுளாமடவியர்எறிதருகவரிநிழற்கட்டியின்நன இனவளைகொடுமதனிசெயவிருதெனவிறையவெழுதுசுவட்டுக்கிசைந்தன இருவருகிகரெனவரிசிலைவியெனெடெதிர்பொருசமரினாப்புற்றிருந்தன இணையடிபரவியமலடி முணுதவியவடியலினுணவொதருட்டைப்பரிந்தன.

படவரவுமிழ்தருமணிவெயில்விடவலர்பரிதியொடெழுமுதயத்திற்பொலிந்தன
பருகுமினமீர்செனவுருகிருசவிஞர்கன்பனுவலின்மதுரவிசைக்குக்குழந்தன
படரொளிவிசிடர்வலயமதெனவொருபருவரைநெடுவிலெடுத்துச்சுமந்தன
பரர்புரமெரியொடுபுகையெழமலாமகள் பணைமுலைதழுவுசரத்தைத்தூரந்தன
மடலவிழ்தடமலரிதழியினிழிதருமதுமையருவிருளித்துக்கிளர்ந்தன
வழிதரவுதிரமுநிணமொடுகுடர்களும் வரநரகரியின்மதத்தைத்தழிந்தன
மதகரியுரியதன்குலநிமுதுசீனின்பழைமுகிறவழ்வெனப்பொற்பமைந்தன
மலியுர்ழ்நிலவொடுமடுதிறலவெயிலெழமசிககிர்வலமவரும்வெற்பொத்துநின்
[றன.

குடவளை துறைசொறுமுடுகினாயெனவீரி குளிரிவிடவெழவுமிழ்முத்தத்தடங்க
ரை, குலவியபடர்சிறைமடவன மொடுகிலகுருகுகள்சினையொடணைத்துத்துயி
ன்றன, குறாபுனல்வரநகிசார்சருமுருகவிழ்கொழுமலர்சிதறவிழுத்தத்துவின்
டொடு, குலகிரியுசவியவளரிளவனமுலகொழுநர்தமழ்கியகொறற்புயங்குளே.

இ - ள குடம்வளைசுறைதொறும் உடுநீணா என்ன விரிகுளீர் நிலவுஎ
ழுஉமிழ்முத்தம்— குறங்கொட குடம்பொன்ற சங்குகள் துறைகள்தோறு
ம்நட்சத்திரபந்தியைப்பால விரிந்த குளிரந்த கிரணமெழு உமிழ்ந்த முத்துக
ளை, தடகரைகுலவிய படங்கிறை மடமை அன்னம் ஒடு கிலகுருகுகள் சினை
யொடு அணைத்து துயின்றன— பரந்தகரைகளிற் சஞ்சரியாநின்ற விரிந்தகிற
கிணையுடைய இளமைவாய்ந்த அன்னங்களோடு கிலநாரைகள் தாம் பெற்ற
முட்டையோடு அவற்றையு முட்டைகளென்று கருகியணைத்துத் துயில்கூரு
ம், குறாபுனல்வரநகி— ஒலிக்கும் நாமயமாபிட கங்கை சூழ்ந்த, சுரர்தருமு
ருகு அயிற் கொழுமலாசிகதறுஅய்முசுதத்து— தேவர்கள் சுற்பகத்தின் வாச
னையொடுமலாநத கொழுமியமலாசனைசகிந்தம் காசியில், வினைதொடுகுலகிரிஉ
தலிய வளாஇளவனம்முலகொழுநாதம் அழசியகொறற் புயங்கன்— ஆகா
யத்தையளாவிய இமம்பலை பெற்றவளரு மிளமையையும் சந்தனக்கூலத்
தையும் வாங்கதனங்கையுடைய வுமாதேவியாரின் கணவராகிய இறைவனா
வெற்றிவாய்ந்த புயங்கன், இடம் அறமிடைசருகடவுளாமடவியா எறிதருகவ்
நிசிழல்கணதுயின்றன — இடம்சற்றுமில்லாம நெருங்கியதெய்வப்பெண்க
ள்வீசுஞ்சாமரையினிழலில் சோர்வுநீங்கியிருந்தன, இனம்வளைகொடுமதன்
இடுசெயவிருது என்னஇறையவன் எழுது சுவட்டுக்குஇசைந்தன—ஒரேராசி
யாசிய திருக்கரத்திலணிந்த வளையலால மன்மதனிட்ட செயவிருதைப்போல
உமாதேவியாரெழுதிய சுவட்டுக்கு இசைந்திருந்தன, இருவரும் நிகளன்னவ
நிசிலாவிசயனெடு எதிர்பொருசமரின் இளைப்புற்று இருந்தன—இருவரும்தம்
முனொப்பென்று கூறககட்டமைந்த வில்லினையேந்திய அருச்சுநோடு எதி
ர்த்துப் போர்செய்த பொரிவிளைத்தசைந்தன, இணைஅடிபரவிய மலடிமுன்
உதலிய இடியலின் உணவுஒருகட்டை பரிந்தன— தமது திருவடிவையவணங்
யவந்தியார் முன்புத்த பிட்டுக்காக ஒருதட்டைச்சுமந்தன, படம அரவு உமி
ழ்தரும்மணிவெயில்விட வளர்பரிதி எழும் உதயத்தில் பொலிந்தன— படத்
தையுடைய பாம்புகளுமிழுமாணிக்கங்கள் செவந்த கிரணம் வீசவிருத்தலால்

கிரணமிக்கருரியனுதயமாகுமுதயகிரியைப் போலவிளங்கின, பருகும் இன் அமிர்துஎன்ன உருகு இருகவிஞர்கள் பணுவலின் மதரம் இசைக்கு குழைந் தன— உன்னுமினிய அமுதுபோல மனமுருகுந்தும்புரு நாரதரென்னு மி ரண்டு இசைப்புலவர்கள் பாடுஞ் சாமவேதத்தின் மதரமிக்க விசைக்குக்கு ழைவுற்றன, படர் ஒளிவிடுகடாவலயம் என்ன ஒருபருவரைநெடுவில்எடுத்து சுமந்தன—பரந்தஒளிவீசுங்கிரணம்வாய்ந்தவாகுவலயம்போலப்பருத்தநெடிய ஒருமேருவில்லைச்சுமந்துள்ளன, பராபுரம் எரிஒடு புகை எழமலர்மகன்பணை முலை தழுவுசரத்தை துரந்தன—பகைவரது திரிபுரநெருப்புப்பற்றுதலோடு புகைந்தெழிலுக்குமியின்பருத்ததனங்களைத்தழுவுந்திருமாலாகியபாணத்தை யெய்தன, மடல் அவிழ் தடம்மலா இதழிபின் இழிதருமதுமழை அருங் குளித்து கிளர்ந்தன—இதழ்விழந்த பொருமை வாய்ந்த கொன்றைமலரினின் ரொழுஞ் தேன்துளியாகிய அருவியில் மூழ்கவிளங்கின, உதிரம் வழிதா ரினம் ஒடு குடர்களுந்நவ நாகரியின்மசத்தைதடிந்தன—உதிரம்வழிய ரின முங்குடல்களும் வெளிப்படத் திருமால்கொண்ட நரசிம்மாவ சாரத்தின அகங்காரத்தினைக் களைந்தன, மதகரி உரி அசன்குலகிரிமுதுகின் இல் மழை முகில்தவழ்வதுஎன்னபொற்புஅமைந்தன—யானையின் றோலார்குட்பருவத்த தின்முதுகின்மேல் மேகந் தவழுதல்போல அழகோடமைந்துள்ளன, மலி உமிழ் நிலவு அபிதிநல்வெயில் எழ மந்திர வலம்வரும் வெற்பு ஒத்து இருந் தன—மிகவும் வீசும் சந்திரிகையொருபாலும் காயும்வனம்மையுடையவெயி லொருபாலும் எழுதலால் சந்திரனுஞ்ஞரியனும் வலம்வரும் மேருமலையை யொத்திருந்தன.

தடங்கரை உரிச்சொற் றொடராதலால் பொதுவிதியால் வல்லெழுத்து மிகாமல்வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்துக்குதல் “இடையுரிவட சொலின்” என்றகுத்திரத்தால். துயின்றன என்னும் வினைமுற்றுப் பெயசொச்சத்தில் வந் தது. அப்பெயசொச்சம் வரநதியென்னும் எல்லைப்பொருள் சொண்டது முத் துக்கனமுட்டையெனக் கருதுதல் மபக்கவணி இருகவிஞர்கள் மதரய்சை யென்றது பின்னர் வருதல்காணக. நிழற்கட்டுயின்றன குணவணி. பரிதி யொடு ஒடு இசைகிறைப்பொருளில் வந்த விடைச்சொல். நிலவொடும் ஒடு எண்ணெடு. உம்மை அசைநிலை. கம்பாநதிவரச் சிவலிங்கப்பெருமானையிறு கத்தழுவிய காலத்தில் உமாதேவிபார் திருக்கரவளையின் சுவடுதிருமேனியிற் பதிந்ததென்பதும், திருவாதவூரடிகளின்பொருட்டு வைகைப்பெருக்கணையே வ வதனை யடைத்தற்பொருட்டுவந்தியன்னைக்கு அரசனளந்துவிட்டகனையை யடைக்கச் சிவபிரானார் கூலியாளாய்ப் பிட்டைப்பெற்று மண்சுமந்தனொன் பதும், தும்புருநாரதர் இறைவர் திருச்செவியிலிருந்து சாமகானம் பாடுகின்ற னர்களைன்பதும், திரிபுரம் எரித்தகாலையில் திருமால் பாணமாயினொன் பதும், இரணியனைத் திருமால் நரசிம்மாவதாரங்கொண்டெகிர்ந்து அகங்கரித் தகாலையி லிறைவா சரப்பபுள்ளாயெழுந்தருளியவ்வகங்காரத்தை யொழித்த னனொன்பது புராணவரலாறுகள். புயங்குப்புக்கலம்பகத்தினோறுப்பு. (ச)

[நேரிசைவெண்பா.]

புயலார்பொழிற்காசிப்பூங்கோயின்மேய
கயலார்தடங்களைள் காந்தன்—செயலாலி
உய்யத்துதியாருதிப்பார்துதிப்போல்
வையத்துதியாமறுத்து.

இ - ள். புயல் ஆர்பொழில் காசி பூங்கோயில் மேய—மேகந் தவழுஞ் சோலைகுழந்தகாசியிற் பூங்கோயிலிலெழுந்தருளிய, கயல் ஆர் தடகண்ணைள் காந்தன் செயல்—சேரகெண்டையொத்த கண்களையுடைய வமாதேவியா, கணவராகிய இறைவரதுகிருஷ்ணையாடலை, அவி உய்ய துதியார் உதிப்பார்— தமதுயிரிடை வராமுத்தித்துதியாதவர்கள் நிலவுலகிற்பிறப்பார்கள், துதிப்பர் எல்—துதிப்பாரானல், மறுத்துவையத்து உதியார்—மீள நிலவுலகிற்பிறவார். மறுத்து செய்வெனெச்சத்திரிபு. (இ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

தோழி கூறல்.

மறைக்கோலங்கொண்டவகிலேசரோயின் றுமாதர்முன்னே
பிறைக்கோலங்கொண்டுபுறப்பட்டவாமுன்பிறைமுடித்த
இணைக்கோலமொலமெனத் தேவரோலமிடவிருண்ட
கறைக்கோலங்கொண்டுணுங்கண்டத்தொளித்தகனல்விடமே.

இ - ள் மறைகோலம் கொண்ட அக்லேசரோ—வேதங்களைத் திருக் கோலமாகக்கொண்டருளிய அகிலேசரோ, முன்பிறை முடித்த இறைக்கு ஏ ஓலம் ஓலம் என்ன—முன்பு இளஞ்சந்திரனைமுடித்த இறைவர்க்கே யடைக் கலமடைக்கலமென்று, தேவா ஓலம் இட இருண்டகறை கோலங்கொண்டு உண்ணும்கண்டத்து ஒளித்தகனல்விடம்—தேவர்க ளோலமிட இருண்ட கரு நிறங்கொண்டு உண்டருளிய சிகண்டத்திற் கரந்திருந்த ஊழித்தீயையொத்த விடமானது, இன்றுமாதர்முன் ஏ பிறை கோலங்கொண்டுபுறப்பட்ட ஆற— இப்பொழுது என்பெணமுன்னே யிளஞ்சந்திர னுருவைக்கொண்டு புறப்பட்ட வகை நன்றாயிருந்தது (அநுள்வாய் என்றபடி.)

திருமால்முதலிய தேவர்க ளமுதெழுத் திருப்பாற்கடல் கடைந்தகாலை யில் விஷமெழு அதற்காற்றறுது திருக்கயிலையிற் சென்று சரணடைந்தபோது இறைவருண்டருளி ிடந்நில வைத்தனர் என்பது புராணவரலாறு பவனி யிற்கண்டு காமமுற்றதலைவியாற்றறுது சந்திரோதயத்தால் வருந்தத் தோழியி றைவானோக்கிக் குறையிரத்தலால் தோழிகூறலென்னுந் துறை. நன்றா யிருந்தது என்னும் மயனிலையும் ஆறு என்பதனிற் திபுந்தொக்கன. வேதமே சிலம்பாகவும் கோவணமாகவுந் தரித்தருள் னமையால் மறைக்கோலங்கொண் ட என்றார் (சு)

(அறுசீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவி நுத்தம்.)

அறியாமைக்கிரங்கல்

விடுத்தவாளிக்கும்விரகிலாக்கருப்புவிவீணன்மீளவும்வாளாத்
'தொடுத்தவாளிக்குமே! கைமுண்டவித்தாயநன்மொழிக்கென்னும்

அடுத்தநான்மறைமுனிவரர்நால்வர்க்குமம்மறைப்பொருள்கூற
எடுத்தகோலமாயாந்தவந்தும்மெய்தியத்துமிருந்தோனே

இ - ள் நான்மறை அடுத்தமுனிவரர் நால்வர்க்கு உம்அ மறைப்பொருள்கூற—நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்த சனகர்முதலிய முனிகிரோஷ்டர்கள் நால்வருக்கு மந்தவேதங்களின் பொருள்களாகிய தர்மார்த்த சாமமோட்சங்களை யுபதேசித்தருள, எடுத்தகோலம் ஆய் அந்தவந்தத்து உம் எம் இதயத்து உம் இருந்தான்—எடுத்தருளியஞானசாரியத்திருக் காலமாய்க் காசித்திருப்பதிலும் எமது இருதயத்திலுமிருந்தருளினன், எடுத்தவாளுக்கு உம் விரகு இல்லாதகரும்புவில் வீணன்மீன் உம் வாளாதொடுத்த வாளக்கு உம் ஏ பகை மூண்ட — எமதுதலைவி பிரயோகித்த கட்பார்வையாகிய பாணத்துக்கும் அறிவில்லாத கரும்புவில்லைமீனாய் வீணனாகிய மன்மதன்மீனாவும் வாளாபிரயோகித்த மலாப்பாணத்துக்குமே பகை விளைந்தன, இ தூய நல்மொழிக்கு என் ஆம்—இந்த இனிய நல்லமழைச்சொல்லையுடைய இவளுககு என்னபயனுண்டாம்.

முனிவரர்நால்வர் சனகா, சனகுகுமார , சலசனர், சனந்தனர், இவர்கள் தர்மார்த்த சாமமோட்சங்களை னுண்பையையுணரக் குறையிரந்ததால்வர்கள்பொருட்டு ஞானசாரியத் திருவுருக்கொண்டு கலலாலின் கீழ்ச் சின்முத்தியையோடிருந்தருளினர் அத்திருக்காலமாய்க் காசித்திருப்பதிலு மெழுந்தருளியிருப்பதை எமது தலைவியறியாது கட்பார்வை செலுத்தினாள், மன்மதனுமுணராது பாணப்பிரயோகஞ்செய்தா னிவர்ரண்டு மப்பெருமானாச் செய்யக்கிடந்ததொன்று மன்மையா விவ்விரண்டுக்குமே பகைவீளைந்தன இதனாலிவள்கருதியது என்னபயன்படுமென்று பாங்கி சருதுதலால் அவ் வறியாமைக்கு இரங்கற்றறையாயிற்ற பகையாவதுபெண்களகண்கள் அம் போமொறுப்படுத்தல் முன்னர்ப்பாணப்பிரயோகஞ்செய்து தன்னுடலை இழந்ததைமன்மதனுணராதுமீளாந்தொடுத்தமையால் விரகிலா எனவும், வீணன்எனவு மன்மதனைக்கூறினார் வாளாத்தொடுத்த இடைச்சொற் றொடராதலால்வருமொழிவல்லெழுத்துமீருதல் “இயல்பினூ” என்றரு—ஆல் (எ)

கட்டளைக்கவிததுறை

அருப்பாமயமுத்தத்தெககேகை மூவேவொன்றும்வெள்ளிப்
பொருப்பாளரோடித்திரிவதல் வாலிப்புவனங்களை
உருப்பாறியிற்படைத்தோரபாறியிற்படைத்தாழிதொறும்
விருப்பாறியிற்களின்மேல்வைத்துத்தாளுசெயும்வேலைகண்டே.

இ - ள் அவிமுத்தத்து இருப்பார் காசித்திருப்பதிலு விருப்பவரும், என்று உம் வெள்ளிப் பொருப்பாளர்—எக்காலமும வெள்ளிமலையைக் காணியாகவுடையவருமாகிய இறைவர், இ புவனங்களை உருபாதியில்படைத்து—இவ்வுலகங்களைத் திருவுருவின் சொப்பாதியிலுள்ள உமாதேவியாராற்படைத்து, ஓர்பாறியில் ஊழிதொறும் துடைத்து—தமது திருவுருவினொருபாதியிலுள்ள தமதுகூற்றால் ஊழித்தொறு மான்மார்களினாற்பொழித்து, ஆர் உயர்க

உ ளை ப ா ட ம்.

என்மேல் விருப்புவைத்து தாம்செயும் வேலை கண்டு—அரியவுயிர்களின் பரி பஞ்சுவத்தின்மேல் விருப்பங்கூர்ந்து அதன்மேல் தாம்செயு மறுக்கிரகமாகிய ஸ்ரீஸயிலும் தமதுகாணியாகிய வெள்ளிமலையிலுந் திருநோக்கம்வைத்து, ஓடித்திரிவது அல்லால் எங்கேகண்முகிவர்—ஓடித்திரிதலேயன்றி யெங்கே கண்டியின்றருளுவார்.

ஓடித்திரிவதெல்லாம் என்னும்பாடம் பொருந்தாமையறிக. பொருப்பா ளர் ஆளர் பலாபால்விசுதி. வேலை மிகுதியினாலும் தமது இருப்பு வெள்ளி யாதலா லதனையெவர் கவருவார்களோ வென்பதனாலும் எங்கே கண்முகிவா எனப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்த்திறம் புனைதலா விலேசவணி (அ)

[அறுசேகழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.]

பாங்கிகவன்றுணாத்தல்.

கண்ணென்றுதிருநுதலிற்கனலுரு வமாப்படைத்தகாசிநாதா தண்ணென்றுநறையிதழித்தாநொன்றெனெட்டியிர்த்தாடநாமேல்வீழ்ந்தாள் எண்ணென்றுமுணரா மேகிடகுகின்றாளிதுகண்டாலெழுத்தென்றேருதத் துண்ணென்றுவருவொன துணிந்தனளோடறியேனித்தோகைதானே

இ - ள். திருநுதல் இல் சண் ஒன்று கனலுருவம் ஆகப்படைத்த காசிநா தா—திருநெற்றியி லொருகண் நெருப்புருவாகப்பெற்ற காகியிலெழுந்தருளிய இறைவனே, இதோகைதான்—இந்தமயில்போன்றபெண், தண் ஒன்று நறை இத்தழிதார் என்றாள்—(அவ்விறைவ ரணிவது) குளிராச்சிபொருந்தியசேன்சிந் துங் கொன்றைமாலையென்று எங்கள்முன்கூறினாள், நெட்டியிர்த்தாள்—பெரு மூச்செறிந்தாள், தநாமேல் வீழ்ந்தாள்—தனையின்மேல் வீழ்ந்தனள், எண் ஒன்றும் உணராமேகிடகுகின்றாள்—ஒரு எண்ணமுமில்லாம லவசமாய்க்கிடக் கின்றனள், இதுகண்டால் எழுத்து ஒன்று ஓத துண்ணென்றுவருவர் என்ன துணிந்தனள் ஓ அறியேன்—இந்நிலைமையைப் பார்த்தால் பிரணவமுபதேசித் தருள விரைந்தவருவாநொன்று துணிந்தனளோ நானறியேன் (அருளாய் என்றபடி)

மன்மதனை யெரித்தமையால் உன்னையடையில் மன்மதவாதையொழி யுமெனத் திருநுதலிற் கனலுருவமாப்படைத்த காசிநாதாவென அபிப்பிரா யத்தோடுகூடிய விசேஷணத்தைத்தந்துகூறுதலால் கருத்துடையடையணி. இதனைவடநூலார் பரிசுராலங்காரம் என்பார். (க)

[நேரிசை வெண்பா]

செயல் விலக்கல்,

தோகையுயிரமுடிப்பான்றும்பைமுடித்தான்மதவேள்

வாகைமுடித்திடவும் வல்லனே—ஆகெடுவீர்

காமாந்தகாகாசிக்கண்ணுதலார்க்கோதீர்மற்

றேமாந்திராமலெடுத்து

இ - ள். தோகை உயிர்முடிப்பான் மதவேள் தும்பைமுடித்தான்— மயில்போன்ற தலைவியினுயிர்வாங்க மன்மதன்போர்தொடங்கத் துயபைமாலே யையமுடித்தனன், வாகைமுடித்திடவும் வல்லன்—(வெற்றி கொள்ளுதலால்)

இனிவாகைமாலையைச்சூடவும் வல்லவன் ஆவான், ஆ கெடுவீர்—ஆ கெடுவீர், மற்று ஏமாந்திராமல் எடுத்து காமாந்தகர் காசிகண்ணுதலார்க்கு ஓதீர்—இச்செயலையொழித்து ஏமாந்திருக்காம விதனையெடுத்துக் காமனையெரித்தவராகிய காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்குக் கூறுவீர்கள் (இத்துன்பமொழியும் என்றபடி.)

காமாந்தகர் காமனுக்கு யமனையிருந்தவர், காமத்தால் மூடிப்பட்டவர். அவர்க்குக்கூறி விவ்வாதையொழியுமென்னு மபிப்பிராயத்தோடுகூடிய வ்சேஷணந்தந்தகூறுதலா விதவும் அவ்வணி. தலைவி இறைவர்மேற்காதல்கொண்டுவருந்தலை யறியாத தோழியர்கள் வந்தேவதைகளால்வந்த குற்றமோவெனக்கருதிச்செய்யும் செயல்களைப் பாங்கி விலக்குதலால் மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஆ, கெடுவீர் இரக்கப்பொருளில்வந்தவிடைச் சொற்கள். போர்தொடங்குதற்குத்தும்பைமாலையும் வெற்றியடைந்தபின் வாகைமலை குடிதலுமுடைமையால் தும்பைமுடித்தான், வாகைமுடித்திடவும் வல்லான் என்றார் “வேட்சுநிறை உவாதன் மீட்டல் கரந்தையாம்—வட்கார் மேற்செல்லுதல் வஞ்சியாம்—உட்கா—தெதிருன்றல் காஞ்சியெயில் வளைத்த னைச்சி — அதுவளைத்தலாகு முழிநெரு— அதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்—செருவென்றதுவாகையாம்” எனவரும் புறப்பொருட் செய்யுளானுணர்க. (௧௦)

[கட்டளைக் கலித்துறை.]

தலைவி கூறல்.

ஏடுக்கச்செவந்தசிலம்படியாரகிலேசர்நறைக்
கடுக்கைச்சடைமுடியாரடியார்க்குக்கலைகள்கொய்து
கொடுக்கக்கொடுக்கவளர்கின்றவாவெறுங்கூட்டிலெரி
மடுக்கக்குறையுயிர்மாதரைத்தேகமகிக்கொழுந்தே.

இ - ள். வெறுங்கூட்டில் எரிமடுக்க உயிர்குறை மாதரை தேடும் மதிக் கொழுந்து—பசையற்ற தமதுசரீரத்தில் தனதுநிலவென்னுந் தீயைவீச வுயிர்குறையும்பெண்களைத்தேடி மிளஞ்சந்திரன், எங்கக்கெவந்த சிலம்பு அடியார் அகிலேசர்—நடனஞ்செய்யவூன்றிய திருவடியை மேலேதூக்கியருளச் செவப்பேறிய வேதச்சிலம்பணிந்த அத்திருவடியையுடையவராகிய இறைவரும், நறைகடுக்கை சடைமுடியார் அடியார்க்கு—தேன்சிந்துங் கொன்றை மலர் மாலையையணிந்தசடாமுடியை யுடைய இறைவரடியவராகியதேவர்களுக்கு, கலைகள்கொய்துகொடுக்க கொடுக்க வளர்கின்ற ஆறு—தனதுகலைகளைக்கொய்துகொடுத்துவருந்தோறும் கொடுத்துவருந்தோறும் அழியாது வளரும்விதம் (பெண்கள்செய்த தீவினைப்பயனாம்)

ஈறுதொக்குநின்றஆறு என்னும் எழுவாய்க்குத்தீவினைப்பயனாமென்னும் பவனிலைதொக்குநின்றது. பூரணசந்திரனிடத்துள்ள கலையமுதை நாள்தோறும் தேவர்கள் பருகிவருதலா லச்சந்திரன் குறைந்துவருகிறானென்பது தூல்வழக்கு. பிரிவாற்றாது சராம்கொண்டதலைவி சந்திரோதயத்திற்கு வருந்திக் கூறியது. (௧௧)

[அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.]

மகளிர்விடுதூ.

கொழுதிவரிவண்டுமுதுமுகங்குழலீரநறுங்கட்கோதையிவள்

அழுதவிழிநீர்முந்நீராயுவர்நீராக்முதுகூறீர்

எழுதவரியதிருமார்பிவிளஞ்சேய்சிறுசேவடிச்சுவடும்

முழுதுமுடையாண்முடிச்சுவடுமுடையார்காசிமுதல்வாக்கே

இ - ன். வரிவண்டு கொழுதி உழுது உழக்கும் குழலீர்— வரியமைந்த வண்டிகள் மூக்காற்கிளறி யுழுதுகலக்குங்கூந்தலையுடைய பெண்கள், நறுங்க ள் கோதைஇவள் அழுதவிழிநீர் முந்நீரை உவரநீர் ஆக்கும் அது—நறுமணங் கமழுங்கள்ளொழுதுகூந்தலையுடைய இத்தலைப் பிரிவாற்றாசமுத கண்ணீரா னது கடலையுவர்நீராக்கியஅகளை, எழுதஅரியதிருமார்பில்இளஞ்சேய்சிறுசே வடிச்சுவடும்— எழுதற்கரிய பொலிவுவாய்ந்த மார்பின்கண் முருகக்கடவுள் து சிறியசேவந்த திருவடிச்சுவட்டையும், முழுதும்உடையாள் முலைச்சுவடு உம் உடையார் காசிமுதல்வாக்குகூறீர்— எல்லாயுயிர்களை யு மடிமையாகவு டைய உமாதேவியாரது தனச்சுவட்டையுமுடையவராகிய காசியிலெழுந்த ருளிய இறைவர்க்குகூறீர் (விநாப்புடையவராதலால் அருள்வார்என்றபடி.)

இளஞ்சேய் சிறுவடிச்சுவடு — முருகக்கடவுள் திருமார்பிலேறிவிளையா டதலால்திருவடிச்சுவடு தோய்ந்திருத்தலை. வழிநீர்முந்நீரவர நீராக்கும் என ஆச்சரியப்படத்தக்கதாகக்கூறுதலால் மிகுதிநவநிபயிணி. இதனை வடநூ லார் அதியுத்தியலங்காரம்என்பர். கொழுதி இந்நதகாலவ்னையெச்சம் கொ முதுபகுதி. (கஉ)

நேரிசைவெண்டா

வரைவளைக்கும்பொற்றடந்தோண்மன்னாக்கிவரார்

நிரைவளைக்கையார்நகைக்குநேமாக்—கரையில்

குவிமுத்தம்வெண்ணிலவுகொப்புளிக்குங்கங்கை

அவிமுத்தஞ்சென்றிறைஞ்சாதார்

இ - ன். நிரைவளைகையார்நகைக்குநேராக — வரிசையாகவளையலைய ணிந்தகையையுடையபெண்கள் பற்களுக்கு ஒப்பாக, கரையில் குவிமுத்தம் வெள்ளிலவு கொப்புளிக்கும் கங்கை அவிமுத்தம் சென்று இறைஞ்சாதார் இவ ர்—கரையிற்குவந்த முத்துகள் வெள்ளிய நிலையுமிழுங்கங்கைகுழந்த காசியைச்சென்றுவணங்காதவர்களாகிய இவர்கள், வரைவளைக்கும் பொன் தடதோள் மன்னர்க்கு ஆர்—மேருமலையை யில்லாகவளைத்த பொன்மயமாகிய பெரியதோளையுடைய இறைவருக்கு யாராவார் (அயலார் என்றபடி.)

ஆகஎன்னும் வினையெச்சத்தினிற்றுதி “சாவவென்மொழி யீற்று” என்னு ஞ்சுத்திரத்தினுபலக்கணத்தால் தொக்கது. (கங்)

[அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.]

பாங்கியிரத்தல்.

ஆர்க்கும்படைவெளரசிருப்பென்றஞ்சாதடி களருட்காசி

ஊர்க்கும்புதுததோரணம்வைத்தாலுமக்கிங்கிவன்பேச்சுரைப்பாரா

வார்க்குங்கும்புண்முலைச்சுவட்டைவளையென்றோடிவளைந்துசுற்றிப் பார்க்குந்தொலைமுள்ளெயிறுரகப்பணியீர்மோகந்தணியீரே.

இ - ன். ஆர்க்கும்படை—கோஷிக்கு மன்மதனது சேனையாகியபெண்கள், வேள் அரசு இருப்பு என்று அஞ்சாது—தமக்குத்தலைவனாகிய மன்மதனது அரசிருக்கையிவ்வுரென்று சிறிதுமஞ்சாமல், அடிகள்—அடிகளே, அருள்காசி ஊர்க்கு உம் புதுத்தோரணம் வைத்தால்—உமதருணிறைந்தகாசித்திருப்பதிக்கு மகரதோரணம் நிறைத்துவைத்தால், உமக்கு இங்கு இவள் பேச்சுஉடைப்பார்—ஆர்—தேவரீருக்கு இவ்விடத்திலிப்பெண்ணின் செய்தியையெடுத்துச்சொல்லுகிற பெண்களாரிருக்கின்றார்கள், வார்க்கும்புண்முலைச்சுவட்டைவளை என்று ஒடிவளைந்துசுற்றி பார்க்கும் தொலைமுள்ளெயிறு உரகம் பணியீர்—கச்சணிந்த குங்குமம் திமிர்ந்த ஆபரணம்பூண்ட இறைவிபொறித்த தனபாரச்சுவட்டை வளையென்றுகருதியோடி இருத்தற்கு வளைந்து சுற்றிப்பார்க்குந் தொலையமைந்த முட்போலுங்கூரிய பற்களையுடைய சர்ப்பாபரணத்தையுடையவரே, மோகம் தணியீர்—என்தலைவி தேவரீர் மேற்கொண்ட மோகத்தைக்கடைக்கணித்துத்தணித்தருளுவீர்.

வேளரசிருப்பு என்ற குறிப்பால் புதுத்தோரணம் என்றதற்கு மகரதோரணம் என்றும். மகரம் மன்மதனுக்குக்கொடியாதலாலரசிருப்பிற்கு எதிரே நாட்டுதல் படைக்குரிய தொழிலாதலால் புதுத்தோரணம் வைத்தால் எனவும், இந்த ஆரவாரத்திலவர்களிவள் துன்பத்தைநோக்காதிருந்தால் இங்குவள்பேச்சையுரைப்பாராள் எனவுங்கூறினாள். பெண்கள் மன்மதன்சேனை “மாரணுக் கெப்போதுமங்கை—நீங்காப்படையாப்பினை” என்தசனாலறிக. (கசு)

[பிச்சியார். கட்டளைக்கலிப்பா]

தண்ணுலாம்பொழிற்சாசித்தெருவிலீர்—தரித்திடுந்தவக்கோலமுஞ்சூலமும், பெண்ணொடாமுப்பிச்சனுக்கொத்தலால்—பிச்சியாரெனுமபேர்தரித்தாடுவீர், வெண்ணிலாமுகிழ்க்குங்குறுமூரலால்—வீணிலேயெம்புரத்தெரியிட்டநீர், கண்ணினாலுமிக்காமனைக்காய்ந்திடிற்—கடவுணீரென்றிறைஞ்சதுங்காணுமே.

இ - ன். தண்உலாம்பொழில் காசிதெருவில்—குளிர்ச்சிமிக்கசோலை சூழ்ந்த காசிப்பதியின் தெருவில், நீர்தரித்திடும் தவக்கோலமும் சூலமும்—நீர்தரித்துவந்த தவக்கோலத்தாலும் ஏந்திய சூலத்தாலும், பெண்ஓடு ஆடும் அபிச்சனுக்கு ஒத்தலால்—இடப்பாலுள்ள இறைவியோடு ஆடும் அந்தப்பிச்சனாகிய இறைவனுக்கு ஒத்திருந்தலால், பிச்சியார் என்னும் பேர்தரித்ததுஆடுவீர்—பிச்சியாரென்னும் பேர்பூண்டாடுகின்றீர், வெள்ளிலாமுகிழ்க்கும் குறுமூரலால்—வெள்ளியநிலவரும்புமந்தகாசத்தால், வீணில் எம்புரத்து எரிஇட்டநீர்—ஒருபயனுமின்றியெமது புரத்தில் தீயூட்டிய நீர், கண்ணினால்உம இக்காமனைக்காய்ந்திடல்—உமது கண்ணினுமிங்கு நின்றெய்யுமன்மதனைச்சுட்டெரிப்பீரானால், நீர்கடவுள் என்று இறைஞ்சுதும் காணும—நீரே யவ்விறைவனென்று வணங்குவோங்காண்பீர்

புரம்சரீரம். திரிபுரத்தில் இறைவர் புன்னகையா லெரிமூட்டியது தேவர்களுய்தற்பொருட்டு, நீர் புன்னகையாலெமது புரத்தி லெரியூட்டியது வீணென்பார் வீணிலே யெனவும், கண்ணாலவர்மனம்தனைக் காய்ந்ததுபோல் நீர்காயின் பெரும்பயனுடைத்தென்பார் கண்ணினாலுமிக் காமனைக் காய்ந்திடி லெனவுங்கூறினார். பிச்சியார் சிவச்சின்னம் பூண்டு பலிக்குவருவோர். இறைஞ்சுதும் தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலவினைமுற்று. இதுமதங்கம் என்னும் உறுப்பிலடங்கும். (௧௫)

(இதுவுமது)

காணுங்காணுநதிகளெல்லாம்புனற்--கங்கையேயங்குளதெய்வமியாவையும் தாணுவெங்களிலேசனோற்றைத்--தலங்கள்யாவுந்தமதிந்காசியே பூணுமாசைமற்றொன்றையுடல்விடும்--போது நன்மணிகர்ணிகைப்பூந்துறை பேணுமாறுபெறவேண்டுமெப்புறம்--பேயொடாடினுமாடிப்பெறுதமே.

இ - ள். காணும்காணும் நதிகள் எல்லாம் புனல்கங்கையே -- கண்களுக்கெதிரே புலப்படும்நதிகளெல்லாம் நீர்மயமாகிய கங்காநதியே, அங்கு உள்ள தெய்வம் யாவை உம்தாணுங்கள் அகிலேசரே -- அந்நதிக்கரையிலுள்ள தெய்வங்களெல்லாம் சிவலிங்கப் பெருமானாகிய எங்களகிலேசரே, மற்றை தலங்கள்யா உம் தமதிந்காசியே -- இது பொழிந்த மற்றைத்தலங்களெல்லாம் பெரிய மதிக்குழந்த காசிப்பதியே, பூணும்ஆசைஒன்றே -- நாம் கொள்ளுமன்பும் ஒன்றே, உடல் விடும்போது நன்மணிகர்ணிகைபூதுறைபேணும்ஆறு பெறவேண்டும்-- சரீரத்தை விடுங்காலையில் நல்ல பொலிவமைந்த மணிகர்ணிகைத்துறையை விரும்பும்வகைபெற வேண்டும், அபுறம்பேயோடு ஆடினும் ஆடிபெறுதும்--அதன்மேல் சாரூப்பியம்பெற்றுப் பேயொடுஆடினாலு மாடிப்பெறுவோம்.

எந்தத்தலங்களையும் காசித்திருத்தலமாக அன்புகூர்தலால் உடல்விடுங்கால்மணிகர்ணிகையைக் கருதவேண்டுமென்றதனால் காசியிலுயிர்விடவேண்டுமெனக்கூறும் ஆத்தவாக்கியத்தின்படியன்றி யெந்தத்தலத்திலாவது உயிர்விடினும் மணிகர்ணிகைத்துறையைச் சிந்தித்தால் சிவசாரூப்பியமடையலாம் எனவும், காசியிலன்றி மற்றைத் திருப்பதிகளிலுயிர்விடல் சிவசாரூப்பியம் பெறுதலரிதெனவும் (உடல் விடும்போது நன்மணிகர்ணிகைப்பூந்துறைபேணுமாறுபெற வேண்டும்) என்பதனாற்போதரலால் உதாரவணி. மற்றுபிறிதென்னும் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (௧௬)

[இதுவுமது.]

பெற்றழர்வதும்வெண்டலையோட்டினில்-- பிச்சையேற்றுத்திரிவதும் பேய்களே, சுற்றமாகச்சுடலையில்வாழ்வதும்-- தோலுடுப்பதுந்தொண்டர்க்கரிதன்றால், கற்றைவாரசடைக்காசிப்பதியுள்ளீர்-- கற்பந்தோறுங்கடைநாளுலகெலாஞ், செற்றுமீளப்படைக்கவும்வேண்டுமே-- தேவரீர்பதஞ்சித்திப்பதில்லையே.

இ - ள். கற்றைவாரசடைகாசிப்பதியுள்ளீர்தொண்டர்க்கு -- நெருங்கி

யநீண்ட சடாமுடியையுடைய காசியென்னுந் திருப்பதியிலுள்ளீருமதடியவர் க்கு, பெற்றம் ஊர்வதும்— இடபவூர்தியைநடத்துவதும், வெண்டலைஒட்டி னில் பிச்சைஏற்றுதிரிவதும்— வெள்ளிய கபாலத்தில் பலியேற்றுத்திரிதலும் பேய்கள் ஏசுற்றம் ஆகசுடலையில்வாழ்வதும்—பேய்களேசுற்றமாகமயானத்தி ல் வாழ்தலும், தோல்உடுப்பதும் அரிதுஅன்று — தோலையாடையாகவுடுத்த லு மரியகாரியமல்ல, கற்பம்தோறும்கடைநாள்உலகுஎல்லாம் செற்றமீளப் படைக்கவும் வேண்டும்ஏ— கற்பங்கள்தோறு மிறுதியிலெல்லாவுலகங்களை யு மழித்து மீளச்சிருட்டிக்கவு மவர்களுக்குவேண்டுமே (அவையரிய வாநலால்) தேவரீர் பதம்சித்திப்பது இல்லை—தேவரீர் தன்மை யவர்களுக்குக் கைகூடுத லில்லை.

சிவசாரூப்பியம் பெற்றவர்கள் பஞ்சகிருத்திபமுடைமையுமுமாதேவி யானா யிடபாகத்திலுடைமை யுமின்மையை எதிர்மறை ஏகாரத்தாலும், சித் திப்பதில்லையென்பதாலும் வற்புறுத்தினார். சென்று இறந்தகாலவீனையெச்சம் செறுபுகுதி, முதனிலை யெழுத்தாகத் தோன்றியறகரமெய் இடைநிலை, உக ரக்கேசெந்தி, உஎச்சவிருதி சுடலை என்றதுசர்வசம் மாரகாலத்தில் எல்லா மயானமாயிருத்தலை.

(கஎ)

[நேரிசைவெண்பா]

இல்லாளேமுப்பத்திரண்டறமுஞ்செய்திருப்ப
செல்லார்பொழிற்காசிச்செல்வனார்—மெல்லப்
பரக்கின்றபுண்ணீர்படுதலேகொண்டையம்
இரக்கின்றவாறென்சொல்கேன்.

இ - ள். செல்வார் பொழில்காசி செல்வனார்— மேகந்தவமுஞ் சோலை குழந்த காசித்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர், இல்லாள் ஏமுப்பத்திர ண்டு அறமும் செய்திருப்ப— தமது மனைவியே முப்பத்திரண்டு தருமங்களை யெந்நாளோமோப்பியிருக்க, மெல்லபரக்கின்ற புண்ணீர்படுதலேகொண்டு—மெ ல்லப்பரவிய வுதிரமமைந்த பிரமகபாலத்தை யேந்தி, ஐயம் இரக்கின்ற ஆறு என்சொல்கேன்— பலியேற்கின்ற வகையை யென்ன சொல்வேன்.

தமதுமனைவியார் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் நாடோறும் வளர்த்து வருதலால் தாமோபெருஞ்செல்வர் அவ்வாறிருக்க, அவர்பலியேற்பது தமக் கு இன்னவகையாவெனப்புலப்படாமையால் என்சொல்கேன் என்றார். ஏ காரம்பிரிநிலைப்பொருட்டு. முப்பத்திரண்டிறுமங்களாவன ஆதுலர்க்குச்சா லை, ஒதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தார்க்குண்டி, பசவுக்கு வாயுறை, சிறைச் சோறு, ஐயம், தின்பண்டநல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவு வளர்த்தல், மகப்பால் வாத்தல். அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், அறவைத்தூரியம், சுண்ணம், நொய்மருந்து, வண்ணார், நாவிதர், கண்ணாடி, காத்தோலை, கண்மரு ந்து, தலைக்கெண்ணெய், பெண்போகம், பிறந்துயர் காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்த ல், மடம், தடம், சோலை, ஆயுரிஞ்சுதறி, விலங்கிற்குணவு, ஏறுவிலுதல், விலை கொடுத்துயர்காத்தல், கண்ணிகாதானம்.

(கஅ)

[கொச்சுக்கலிப்பா.]

பாங்கியிரங்கல்.

சொல்லாவதுமறையேசொல்லுவதுநல்லறமே
இல்லாவதுமுத்திக்கேதுவாமித்தலமே
அல்லார்குழலளவுமாகொன்மனம்வயிரக்
கல்லாயிருந்தவாகாசிப்பிராணர்க்கே.

இ - ன். காசிப்பிராணர்க்கு—காசியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு, சொல்லுவதுமறை—உனாயானதுவேதமே, சொல்லுவதுநல்லஅறம்—உயிர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவது நல்லதருமநெறியே, இல்லாவது முத்திக்கு ஏதுஆம் இதலம்—தாமெழுந்தருளியிருக்கு முறையுளாவது மோட்சத்திற்கேதுவாகிய இந்தக் காசித்திருப்பதியே, அல்லார்குழல் அளவும்—அந்தகாரத்தையொத்த கூந்தலையுடைய எந்தலைவிமட்டுக்கும், மனம்வயிரக்கல்லாய் இருந்த ஆறு ஆ — இரங்காமல் அவரது திருவுளம் வயிரக்கல்லாயிருந்தவகை மிகவுமாச்சரியம்.

உயிர்கள்மேல்வைத்த கருணையின்பொருட்டுச்சொல்மறையும், சொல்லுவது அறமும் இல்லமுத்தித்தலமுமாயுள்ளவர், அவ்வுயிர்களு ளீவளும்ஒருத்தியாதலால்இவளிடத்துக்கருணைவையாதகாரணம் ஆச்சரியமென்பான் மனம் வயிரக்கல்லாயிருந்தவாஆஎன்றான். கொல் அசைநிலை, ஆவது எழுவாய்ச்சொல்லுருபு (கக)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

பிரானென்றவர்க்கொருபெண்ணெடுமோடிப்பெருங்கருணை
தரானின்றகாசித்தடம்பதியார்வந்தென்றன்னகத்தே
இரானின்றனாம்புலக்கள்வர்கொள்ளையிட்டேகுதற்கே
வரானின்றபோதுள்ளமாதனங்காத்துவழங்குதற்கே.

இ - ன். பிரான் என்றவர்க்கு ஒருபெண் ஓடும் ஓடிப்பெருங்கருணைதரானின்றகாசித்தடம்பதியார் — தமக்கு இறைவனென்று கருதி மனமுருகும் அடியவர்களுக்கு ஒப்பில்லாத இறைவியோடு விரைந்துசென்று மிக்கதிருவருள் செய்யுங் காசியென்னும் பெருமையமைந்ததிருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர், ஐம்புலக்கள்வர் கொள்ளையிட்டு ஏகுதற்குவரானின்றபோது — பஞ்சேந்திரியங்களாகிய கள்வர்கள் கொள்ளையாழிப் போக வாரானின்றகாலத்தில், உள்ளம் மாதனம் காத்துவழங்குதற்கு — அறிவாகிய பெரிய பொருள்களையவர்கள் கவராமற் காத்தோம்ப, வந்துஎந்தன் அகத்து இரானின்றனர்— எழுந்தருளியென்மனத்தி லென்றுமிருக்கின்றனர்

உள்ளம் ஆன்மா. இங்குஅறிவின்மேல்நின்றது. காத்து வழங்குதற்கு ஒருசொல். ஏகுதற்கு, காத்துவழங்குதற்கு எதிர்காலத்தில் வந்த வினையெச்சங்கள். து, அன்னன்பிரித்து அவ்விரண்டையுஞ் சாரியையாகவும், கு வினையெச்சவிகுதியாகவுங் கொள்க. என்றன் படர்க்கை யிடத்திற்குரியசாரியை தன்மையிடத்து வந்ததால் இடவழுவமைதி. (உ௦)

[கொற்றியார். அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.]

வழுத்துமவர்க்காந்தவாழ்க்கையருள்வார்காசிவளமையெல்லாம்
கொழுத்தமிழாற்பாடித்துளசிமணிதரித்தாடுங்கொற்றியாரே
பழுத்தவக்கோலமுங்கைச்சங்கமுமாழியுங்கண்டுபணிந்தேமாசில்
முழுத்தவத்தால்யாமாலாயினேங்கூடி முயங்குவீரே.

இ - ள். வழுத்துமவர்க்கு ஆந்தவாழ்வை அருள்வார் காசிவளமைஎல்
லாம்— துதிப்போருக்குப் பேரின்பவாழ்வினை யருளுமிறைவரது காசிப்பதி
யிலுள்ள வளப்ப்தையெல்லாம், கொழுத்தமிழால்பாடி துளசிமணிதரித்
து ஆடும் கொற்றியாரே— பசையறாததமிழிறற் பாடித் துளசிமணியைத் த
ரித்தாடாரின்ற கொற்றியாரே, பழுத்தவம் கோலம் உங்கை சங்கம் உம் ஆ
ழிஉம் கண்டுபணிந்தேம்—கனிந்தவக்கோலத்தையும்கையிலேந்தியசங்கிலை
யுஞ் சக்கரத்தையுங்கண்டுபணிந்தேம், மாசுஇல் முழுத்தவத்து ஆல் யாமும்
மாலாயினேம்—அப்பணிதலால்வந்த குற்றமில்லாத தவத்தினால் மாலானோம்
கூடி முயங்குவீர்—ஆதலா லெம்மைக் கூடிக்கலப்பீர்.

மாலாயினோம் திருமாலானோம், காமங்கொண்டோம். திருமால்என்னம்
பூண்டு பலிக்குவரும்பெண் கொற்றியார். பணிந்தேம் என்னும்வினைமுற்றினி
ன்று பிரிந்ததொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்றது. (உக)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

முயலாமலேதவமுத்தித்திருவைமுயங்கநல்கும்
கயலார்பெருந்தடங்கண்ணிபங்காரருட்காசியிலே
செயலாவதொன்றிலேவாளாநெடுந்துயில்செய்யுமுங்கன்
பயலாகவேபணிசெய்வார்புவனம்படைப்பவரே.

இ - ள். தவம்முயலாமல் முத்தித்திருவை முயங்கநல்கும் கயல்ஆர்பெ
ருந்தடகண்ணிபங்கார் அருள் காசியில் — மோட்சத்தைவேண்டி யொருவ
ர் தவஞ்செய்யாதிருக்கவும் மோட்சமாயிபெண்ணைக்கூட அவர்களுக்குக்கொ
டுத்தருளும் கயலையொத்த பெரிய பரந்த கண்களையுடைய இறைவையையோ
ர்பாலுடைய இறைவரது அருள்நிறைந்த காசித்திருப்பதியில், செயல் ஆவ
து ஒன்றுஇல்லை — உலகீர் செய்யவேண்டிந்தவமொன்றுமில்லை, வாளாநெடு
ந்துயில்செய்யும் — வறிதேயிருந்து பெரியநித்திரை செய்யுங்கள், புவனம்
படைப்பவர் உங்கள் பயலாக பணிசெய்வார்—உலகினைப்படைக்கும் பிரம
ர்களுங்களாளா கவிருந்து நீங்களேவிய வேவல்களைச்செய்வார்கள்.

இறந்தார் சிவசாரூப்பியம் பெறுவது திண்ணமாதலாலிவ்வாறு கூறினார்
பையல் பயல் முசுனிலைப்போலி. (உஉ)

[கட்டளைக்கலிப்பா.]

படுத்தபாயுடனேபிணிபுழ்கினும்—பல்வீழுந்தரரைத்தறமூப்பினும்
அடுத்தநிங்கிவர்க்கேபெருவாழ்வேனும்—அப்பெரும்பதியெப்பதியென்பிரேல்
விடுத்துவிட்டிந்திரதிருவும்புலி—வேண்குடைகூட்டுமொசாட்சியும்
கடுத்ததும்புகளத்தரைந்தேடுவார்—காதலித்துவருந்திருக்காசியே.

இ - ள். படுத்தபாய் உடனே பிணிமூழ்கினும்—படுத்த படுக்கையோ

டு நோயிலழுந்தினாலும், பல்விழுந்து நரைத்து அறமூப்பினும்— பற்கள்வழுந்து நரைத்து மிகவு மூப்படைந்தாலும், இங்கு இவர்க்கு ஏபெரு வாழ்வு அடுத்ததுஎன்னும் அ பெரும்பதி எபதி என்பிரேல் — இந்நிலவுலகி லிவர்களுக்கே முத்திவாழ்க்கையடுத்ததென்னு மந்தப்பெரிய திருப்பதி எந்தத்திருப்பதியென்று வினவுவீராகில், இந்திரதிருவும் வெண்குடைக்குள் புவிஇடும் அரச ஆட்சிஉம் விடுத்துவிட்டு—இந்திர செல்வத்தையும் தவளவட்டக் குடைநீழலின்கீழ் நிலவுலகை வைத்தானுமரசியலையுங் கைவிட்டு, கடுததும்புகளத்தரை தேடுவார் காதலித்துவரும் திருகாசி — விஷந்ததும்பிய சீகண்டத்தையுடைய இறைவரை நாடுவோர்கள் விரும்பிவந்ததையுந் திருக்காசியாம்.

பெருஞ்செல்வத்தையு மதைதுகர்த்தருரிய இளமைப்பருவத்தையுங்கைவிட்டு இறைவரையே நாடும் துறவிகள் வந்தடையுங் காசினன்றதனால் அற்பச் செல்வத்தையு மிளமையும் விரும்பிவாழ்வோர் என்பது போதரலால் உதாரவணி.

(உரு)

சட்டனைக்கலித்துறை.

பாங்கியறியான்போன்றுகூறல்.

திருக்கோலங்கொண்டநற்றேன்மொழியா னென்டி சையினுநின்

உருக்கோலமேகண்டங்கண்டிலன் போலுமொழுருநறை

மருக்கோலமீலக்குழல்சேரல்முதவாணநூல்லை

இருக்கோலமிட்டுணராயெங்குமாகியிருப்பதுவே

இ - ன். திருகோலம்கொண்ட நல்தேன்மொழியான் என்நிசையினும் நின்உருக்கோலம் ஏகண்டும்— இலட்சுமிதேவியின் பொலிவைக்கொண்டஇனிய தேன்போன்ற சொல்லையுடைய வென்றலைவி யெட்டுத்திக்குலுமுன்னை யுருவெளித்தோற்றங்கண்டும், நறை ஒழுக்குமருகோலம் மீலம் குழல்சேர் அவிழுத்தவாண—தேனொழுகும் வாசமிக்க அழகிய கரிய கூந்தலையுடைய இறைவியை யிடப்பாகத்திற் கொண்டு காசியில் வாழுகின்றவனே, தொல்லைஇருக்கு ஓலம் இட்டு உணராய் — தொன்றுதொட்டுள்ள இருக்குவேத முறையிட்டு மறிதற்கரியவனே, எங்கும் ஆகி இருப்பது கண்டிலன்போலும்—நீயெங்குமாகியிருத்தலையறியான் போலும்.

குறியிடக்கூறிய பாங்கிதலைவன்வர அறியான்போன்ற அவன்வரவை விலக்கியது.

(உசு)

இதுவுமது.

குறியிடத்தெதிர்ப்பட்ட தலைவற்குப் பாங்கிகூறல்.

இருகுங்குமக்குன்றும்பீர்ப்புப்பக்காமவெரியினின்

றுருகும்பசும்பொன்னுக்கோர்மாற்றுண்டேலுரையாய்தொடுத்துச்

செருகுநறுங்கொன்றைதேன்பிழிந்துற்றச்சிறைச்சுரும்பர்

பருகும்பொலஞ்சுடையாய்காசிவாழ்முக்கட்பண்ணவனே.

இ - ன். தொடுத்து செருகும் நறுங்கொன்றை தேன்பிழிந்து ஊற்ற— தொடுத்துச்செருகிய நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமலை தேனைப்பிழிந்துற்றாசிறைச்சுரும்பர்பருகும்பொலம் சடையாய் காசிவாழ்முக்கட்பண்ணவனே—

சிறகின்றுடைய வண்டிகள்தேன்பருகும்பொன்னிற்மமைந்த சடாமுடியையுடையாய் காசியில்வாழும் திரிநேத்திரங்கனையுடையதேவதேவனே, இருக்கும் குன்றும் பிழ்ப்புப் காமஎரியில் நின்று உருகும் பசும்பொன்னுக்கு ஓர் மாற்று உண்டேல் உரையாய் — இரண்டிருங்குமங்கனையணிந்த தனமாகிய மலைகள் பசுபூக்கக் காமாக்கினியினின்று உருகாதின்ற பசியபொன்னுக்கு ஒருமாற்றயினுமிருக்குமாகிற் கூறாய்

மாற்று பொன்னின்மாறு, சொல, சொல்லுக்குக்கொள்ளும்போதமாற்றமஎன்றது கடைக்குறையாய் நின்றதெனக்கொள்க. தாங்கூறிய குறியிடத்துவந்த தலைவனுக்குத் தலைவிவந்து வறிதேறின்று வருந்திச்சென்றனளென்பாள் கவா பொருள்பட ஓர் மாற்றுண்டே லுளையாய் என்றாள். பொன்னிற்மவாய்ந்த சடாமுடியைக்கண்டு மயங்கினமையால் தனமும் பொன்னிற்மவாய்ந்ததென்பாள். ஸீ பூப்ப என்றாள். காமவெரியில்நின்று உருகும்பசும் பொன்னுக்கு உன்னையுடையக் காமநொண்டி மனமுருகு ம்பசியபொன்போல்வாளுக்கு, பசியபொன்னுக்குஎன்பாள் சநம்பர் இறுதிநிலைப்போலி (உரு)

[கலிநிலை உருபம்]

தலைவன்வருகைக்குப்பாடிய உருபம்

பண்ணோர்வேதம்பாடியகாசிபடரியாய்

பெண்ணேரொருவனெய்கணையைப் புறப்பெயர்ந்தாள்

உண்ணோகின்றாயின்னொருவனெனையிரண்டுள்

கண்ணோகின்றதொருவனொருபுறமுந் தாழ்ந்தாள்

இ - ன். பண் ஓர் வேதம் பாடியகாசிபடியாய் —பண்ணமைந்த பொயில்லாத சாமவேதத்தைப் பாடிய காசிபடியுடைய படியுடையாய், இ பெண்ணே ஒருவன் எய்கணையுடையபெய்தான் — புறப்பெயர்ந்தாள் என்றுமன்மதனொருவனெய்தற்குரிய ஒத்தபாணங்கனையு மொருநேர வெய்தான், சமுதிரம்—(அவற்றன்) குவையென்னும் பாணம், என உயிர அன்னுள் கண்ணோகிற்றற்கு ஒல்கி ஒழிந்த—எனது உயிர்போன்ற தலைவன் கண்களுக்கு நேரோகிற்றற்குத் தளாந்தொழிந்தன, (அதனா லுயிரோடிருக்கின்றான்) இன் அருளால் உன்னோகின்றாய்— இனியகருணையோடு அப்பெண்ணினுள்ளத்தில் நேரோகின்றருளினாய் (புத்ததுதிற்பில் அமமன்மனெய்வானை அஞ்சியெய்யான்)

இன்னருளால் என் உயிர அன்னுள் கண்ணோகிற்றற்கு ஒல்கி ஒழிந்த உண்ணோகின்றாய் என்பதற்கு இனிய கருணையால் எனதுயிரன்னுள்கண்களுக்கு நேரோகின்றாய் தேவரீரணிந்த குவையெனாமலை பொல்கியொழியுமென்ற அவருள்ளத்தில் நேரோகின்றருளினையென பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று இறைவனேரவசத்திற் குவையெனாமலை புனைதலால் சமுதிரமாலையென்றா ஒல்கியொழிந்த சமுதிரம் என்றதனால் உயிரோடிருக்கின்றான் என்பதும், உண்ணோகின்றாய் என்றதனையுமறிந்துகின்றவையானவென்தமம் புலப்படுத்தலால் உசாரவணி மன்மதன்பாணங்கள் தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, மூல்லை, நீலோற்பலம் இவற்றுள் தாமரை நினைப்பானடங்கும், மாம்பூ பசிலோர்

டாக்கும், அசோகு அறிவினைக்கும், முல்லை படுக்கையோடிருக்கச் செய்யும், நீலோற்பலம் கொல்லும். கழுநீர் பால்பகாவஹிணையிற்பெயராதலால் ஒழிந்தவெண்பன்மைமுடிபு தந்தார் “பால்பகா வஹிணைப்பெயர்கள்பாற் பொதுமைய, என்றதனால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தலைவன்சிறைப்புறமாகத் தலைவிகூறல்.

கழியுந்தலைக்கலன்பூண்டாடுங்காசிக்கடவுணுதல்
விழியமிடக்கணும்வெண்ணெருப்பேயவ்விழியிரண்டில்
பொழியுங்கனல்விழிக்காமனைக்காய்ந்ததப்போரிலுடைந்
தொழியும்படைகளென்றாவெமைக்காயுமற்றோர்விழியே.

இ - ள். கழியும் தலைகலன் பூண்டு ஆடும் காசிகடவுள் துதல்விழியும் இடக்கண் உம் வெண் நெருப்பே—ணுன்கழிந்த பிரமகபாலத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தியாடியருளும் காசித்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய இறைவரது நெற்றிக் கண்ணுமிடக்கண்ணும் வெள்ளியநெருப்பே, அ விழி இரண்டில் கனல்பொழியும்விழி காமனை காய்ந்தது— அக்கண்ணிரண்டில் நெருப்பைச்சிந்துகுகன் மன்மதனையெரித்தது, அ போரில் உடைந்து ஒழியும் படைகள் என்ற மற்று ஒர்விழி எம்மைகாயும்—அந்தப்போரிற் புறங்கொடுத்தொழிந்த சேனைகளென்றாசந்திரனாகிய வேறோர்கண் எம்மைக்காயாசின்றது.

மற்று பிறிதென்னும்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். செந்நிறத்தையொழித்து வெண்ணெருப்பு என்றுகூறுதல் தருங்கதூலார் வழக்கு. (உஎ)

[மடக்கு, அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருச்சம்]

விழைருவதன்பரகஞ்சுகமே—வெங்கரியின்னுரிகஞ்சுகமே
தொழிலடி கட்டுளமாலயமே— தாமுனியோருளமாலயமே
அழகமரும்பணியென்பணியே— ஆட்சொளமேர் கொள்வதென்பணியே
மழகளிநீன் நவளம்பதியே—வாழ்வதுகாசிவளம்பதியே.

இ - ள். அன்பர் அகம் சுகமேவிழைருவது—அடியவரிதயம் பேரின்ப சுகத்தையே விரும்புவது, வெம்சரியின் உரிகஞ்சுகம் ஏ—கொடிய யானையின் ரோல்மேற்போவையே, அடிக்கட்டுள்ளதொழில்மாலயர் ஏ—தேவரீருக்குரியதொழில் பெரிய சங்காரத்தொழிலே, தாமுனியோர் உள்ளம் ஆலயம் ஏ—புனிதம்வாய்ந்த முனிவாகளது இரதயம் தேவரீருக்குத் திருக்கோயிலே, அழகுஅமரும்பணி என்புஅணி ஏ—அழகமைந்த ஆபரண மெலும்பாபரணமே ஆள்கொள்ள மேற்கொள்வது என்பணி ஏ—எண்ணையமடி மைகொள்ளத் தேவரீரங்கீகரிப்பது என்கிறநடிமைத்தொழிலையே, மழகளியு ஈன்றவன் அம்பதி—யானைமுகக்கடவுளை யின்றருளிய இறைவிக்கு அழகியதலைவராகிய இறைவர், வாழ்வது காசிவளம்பதி ஏ—வாழ்ந்தருளுவது காசியென்னும் வளமைவாய்ந்ததிருப்பதியே.

ஈன்றவளம்பதியே என்பதனிறுதியிலுள்ள வகாரம் அசைநிலை, மற்றை வகாரங்கங்கள் பிரிநிலைப் பொருளான, வளம்பதி ாரிச்சொற்றொடராதலால்

பொதுவிதிபெறுது,வரும் வல்லினத்திக்கு இனவெழுத்து மிகுந்தது “இடையுரிவடசொலின்” என்றகுத்திரத்தால் இது திறுதிச்சீர் மடக்கு. (௨௮)

[மடக்கு, சுட்டனைக்கலிப்பா]

வண்ணமேனியரும்புவனங்களே—வாசம்வாசமரும்புவனங்களை நண்ணுமாலயமாதவரங்கமே—ஞாலமேழ்தருமாதவரங்கமே தண்ணென்மாலைதருமருக்கொன்றையே—தருவதையாதருமருக்கொன்றையே கண்ணினிற்பார்மனத்திருக்கோயிலே—காசியேயுவர்க்கோர்திருக்கோயிலே.

இ - ள். வண்ணம் மேனி அரும்புவனங்கள் ஏ—செந்நிறம் வாய்ந்த திருமேனி அரிய இருநூற்றிருபத்து நான்குபுவனங்களே, வாசம்வாசம் அரும்புவனங்கள் ஏ—வாசஞ்செய்யுமிடம் வாசம் வீசும் ஆநந்தவனமே, நண்ணும் ஆலயம்மாதவர்அங்கம்ஏ— அவர் எழுந்தருளிய ஆலயம் பெரிய தபோதனரது இரதயமே, ஞாலம் ஏழ்தரும் மாது அவர் அங்கம் ஏ—எழுலகங்கனாயுமின்றருளு மிறைவியிருந்தருளு மிடமவரது இருமேனிபே, தண்ணென்மாலை தருமருக்கொன்றை—குளிர்த்தமாலை கொல்லாமரத்திலுள்ள வாசம்ககமலாகளே, ஐயர் தருமருக்குதருவது ஒன்றை ஏ—இதையே அருந்தின்வழிநிற்பவர்க்கு அருளுவது முத்தியையே, மனமதிருநகு பூயில் கண்ணில நிற்பா—மனத்திலுள்ள மாறுபாடுகெட்டால் அவர்மனக்கண்ணி லெழுந்தருள்நிற்பாரா, அவர்க்குகாசி ஏ ஓர் திருக்கோயில்— அய்விறைவாககுத காசியென்னுந் திருப்பதியே ஒப்பில்லாத திருக்கோயிலாய்.

ஆறத்து வாக்களு மிறைவாக்குத திருமேனிமாதால் வண்ணமேனியரும்புவனங்கள் என்றா ஆறத்துவாக்களிற் புவனங்களொன்று வனங்கள் என்றது உயர்வால்வந்த பால்வழுவமைதி (௨௯)

[அறுசாக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

திருகுசினகூற்றினெயிற் றிடையகிடர்துங் கடைநாளிற் றினாயேழொன்றாய் பெருகுமுழுநீத்தத்திற் றினைத்தாடப்பிணைதேடும்பேதைநெஞ்சே [ப் உருகிலைநெக்குடைந்திலைமொண்டாநந்தவனத்தேனையோடியோடிப் பருகிலைகண்ணருமபிலைமெய்பொழிதிலைமற்றுன் றென்னபாவந்தானே.

இ - ள். திருகுசினம் கூற்றின் எயிறு இடை சிட்டதும்—மாறுபட்ட கோபத்தையுடைய இயமன் வகையரத்தத்தி லகப்பட்டிருந்தும், கடைநாளி லித்திரை ஏழ் ஒன்றுஆய் பெருகுமுழுநீத், தில் தினைத்து ஆட புணைதேடும் பேதை நெஞ்சே— இதுதிநாளில் எழுகடலுமொன்றாகிப் பெருகாரின்றபெருவெள்ளத்தி லிடையறுதொழுகி நீராடத் தெப்பந்தேடானின்று அறிவில்லாதமனமே, உருகுதிலை—மனமிளகிலை, நெக்குடைந்திலை— நெக்குவிட்டிடைந்தாயில்லை, ஆநந்தவனத்தேனை ஓடிஓடி மொண்டிபருகிலை— ஆநந்தவனத்திற் பெருக்கெடுத்த ஆராவின்பத்தேனைவிரைந்து முகந்தகுடித்தலை, கண்அரும்பு திலை— ஆநந்தபாஷ்பம் சிந்திலை, மெய் பொடித்திலை—மயிர்க்குச்செறிந்திலை, உனக்கு என்னபாவம் (இவ்வாறு கருதி நீவாளாவிருத்தல்) உனக்கென்னபாவம் (அறியேன் என்றபடி

இயமன்கையி லகப்பட்டு திலையில்லாதிருக்க நெடுநாளிருப்போ மென்று

கருதலால் டேவைநெஞ்சே என்றா ஁டைநாளிற்றினைத்தாடபுணதேடும்
என்றது நெடுநாளை மற்று அசைநிலை (கூ0)

[நேரிசைவெண்பா]

பாவலருநாவலரும்பண்மலரக்கணமலருங்
காவலருமேடவிழ்க்குங்காசியே—தீவளரும்
கஞ்சக்கரத்தான்கலைமறைசகுநாயகமாம்
அஞ்சக்கரத்தானகம்.

இ - ள். பாஅலரும் நாவலரும் பண்மலரகாவல் அரும் ஏடு அவிழ்க்கு
ம்— செய்யுள் பரந்தமைந்த நாவல்வல்ல புலவர்களும் பண்ணிலமையக் காவ
லிலமைந்த அரியவட்டினை யவிழ்த்துப்பாடும் (பண்மலரகள் மலரும் காஅல
ரும் ஏடு அவிழ்க்கும்— வண்மணியைமல்கமது வோடுமலாகளும் சோலையில
லருமிதழையவிழ்க்கும்) காசி— காசிப்பதியானது, தீவளரும் கஞ்சம் கரத்
தான்— தீயினையேந்திய தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரத்தை யுடையவனு
ம், கலைமறைசகு நாயகம் ஆப அஞ்சக்கரத்தான் அகம்— ஆறங்கங்களையுடை
ய வேதங்களுக்குத் தலைமையானது ஸ்ரீ பஞ்சாகரத்தையுடையவனுமாகிய
இறைவனது வீடாம்

அவிழ்க்கும் என்னும் பெயரெச்சத்திற்குக் காசி எல்லைப்பொருளாட்கின்
றது. காசி அகம் எனமுடிக்க. வேதங்களினுட் கிடைப்பொருளாயுள்ளது
ஸ்ரீ பஞ்சாகரமாதலால் நாயகமாம் அஞ்சக்கரத்தானென்றா. ஆறங்கங்களா
வன சிடசை, வியாகரணம் சந்தம், நிரூபணம், சோதிடம், கற்பம் (கூ)

[இதுவமது]

அகமேயவீமுத்தமையரிவாககாசு
சுகமேழுமின்றெடுத்ததாயே—ஈதமேயும்
எண்ணம்பரமேயெமக்களித்தனமுசுகடருங்
கண்ணம்பரமேகலை

இ - ள். ஐயா இவர்க்கு அகம் அவிமுத்தம் ஏ — இறைவராகிய இவா
கருத்திருக்கோயில்காசியே, சுகமசுகம்எழுபான்று எடுத்ததாயே — திருமே
னியெழுலகையும் பெற்று வளராத உமாதேவியே, எமக்கு அளித்தல் மிக
மேவும் என் அம்பரம்ஏ— தம்மைச்சரணடைந்த வெமக்கருளுவது மிகவும்
விரும்பப்படும் யாவருங் கருதுமழகிய முத்தியே, முசுகடரும் ஏ கண்—சோ
மஞரியாக்களிகளோகண்கள், கலை அம்பரமே — உடுக்கும் ஆடை எட்டுத்தி
சையுமே.

இவா திருமேனிகொண்டருளியது உலகினைப்படைத்தல் முதலியதொ
ழில்களுக்கும்,பரிபக்குவம்வாய்ந்தஆன்மாக்களுக்குமுத்திகொடுத்தருளுதற்கு
ம், தம்மையிறைவெனென்றுணர்ந்து பரிபக்குவமான்மாக்களுக்கு வருதற்குமே
யென்பார் இவ்வாறுகூறினா. பிரிவிலைஏகாரம் தொகுத்தல். (கூ)

[அம்மாணை, மடக்குத்தாழிசை]

கலைமதியின்கீற்றணிந்தகாசியகிலேசர்
கிலைமதினைக்கண்ணழலாற்செற்றனாகாணம்மாணை

சிலைமதனைககண்ணுழை நெறியான பாயுமாவில்
மலைமகட்டுப்பாகமவழங்குவதேனாமாணை
வழங்காரோவப்பாலுமாலானுலம்மாணை

இ - ள கலைமதியின கீற்று அணிந்த காசி அகிலேசா—கலைநிறைந்தந
திரனது கீற்றினையணிந்த காசியிலெழுந்தருளிய லகவேசா, சிலைமதனைகண்
அழலால் செற்றனாகாண அம்மாணை—விலவியையநதிய மனமகளை நெற
நிககண்ணுலெரிததாதா ணமமைய, சிலைமகளை என் அமலாலசெற்றன
ஆமாகில்—விலவேநதிய அம் மனமகளை நெறநிககண்ணு வழித்ததாரானுல,
மலைமகட்டு பாகம வழங்குவது என் அம்மாணை — உமாதேவியாக்கு டிட்ட
பாகந்தந்தருளியதுயாது அம்மைய, அபாபு மெல பூவடிபுகார பூ
அம்மாணை — அந்த இடப்பாலு மாலாபி நதால் கொந்தருளா அம்ம
னையே

உமாதேவியா திருமாலாசலால், மயம் முடையுள்ளுல, என்னுங்
கவாபொருளதோன்ற மாலானுல வழங்காரோ என்று அம்மனைவியாயுமி
பெண்கள நமமுள வினாவையாக ஓர்வாக்கொருவா சுறுங்கு நற்கு அம்ம
னையை முன்னின்றுககிகூறு மொரு வினையாடல் அம்மனை அம்மாணை நீ
டல்விகாரம். கலைமதியின்கீற்று ஒற்றமைக்க முமைப்பொருளிலவச அம்ம
வேற்றுமைத தொகைநிலைத்தொடரா பிள்ளைநகிரனமேல நிறுந்து (கூ)

கட்டளைசலித்ததை

அம்மனைதம்மனையாததிருக்கோயிலுமுதலும்
எம்மனையாயதநதையாயிருந்தாரம் கக்கிறை
நாமனைமககனெனேன்குப்பிருங்குள்ளுலதா
சொம்மனைவைத்தெப்பாட்டில் பமனதுசெருட்டே

இ - ள நம்மனைமககன என்று ஏக்கறு பீ நமது வீட்பிள்ளைகளான
ததாழந்தநிருகுமலகா, அம்மலை கம்மனைக கிருக்கையில் அவிமுத்தப
ஆக—உலகமாதாவாய இறைவியைத் தமது மீடய்யாகும் கிருக்கையில்
காசியாகவும், எம் அனைபாய தநதைபாட இருந்தார அடிக்கழ இறைஞ
சர்—எமக்குத்தாயாகவுந தநதையாகவு ம்நாதவரது கிருவடி ககீழ்ச்சென்று
வணங்குவீர், உங்கன்றா உலநதால் சொம்மனைவைத்து யமன்துதா ஒடு
எப்படிநடப்பீர்—(இவ்வாறு நாள்கழித்தலால்) உங்களை ஆயுளாளழிந்தால்
உங்களுக்குரியவீட்டினை நிலவுகிலவீட்டி மமபடாணோ டெவ்வாறு அவாகுள
பின்தொடாவீர்

மனை மனைவியென்றும்மையும் சொர்க்கெககசொல ஏக்கறுப்பீர்
ஏக்கறுபகுதி, பகரமெய சந்தி, பகரமெய யிலட நிலை சா முன்னிலைபன்மை
விருதி. (கூ)

[கட்டளைக்கலிப்பா

தூதுகொண்டிந்தமைத தோழமைகொண்ட—தொண்டா தண்டமிழ்ச்
சொறகொண்ட குண்டலக், காதுகொண்டெங்கவிதைகொண்டாட்கொண்ட
ட—காசிராசா கருக்கேசரிசெயெ போது சொண்டொரு பிச்சிலை கொண்ட

தான்—பூசைசெய்திலர் புண்டரிகப்பதம், ஏதுகொண்டு கொடுப்பர்கொடுப்போல்—இருவருக்கும் நென்படுநெஞ்சமே.

இ - ள். தம்மை தூதுகொண்டும் தோழமைகொண்ட தொண்டர்—தம்மைத் தூதாகக்கொண்டுத் தோழமையாகக்கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய, தண்தமிழ்சொல் கொண்ட குண்டலம் காதுகொண்டு—தண்ணிய தமிழ்ப் பதிகத்தைக்கேட்டருளிய மகரகுண்டலமணிந்த திருச்செவியால், எம்கவிதைகொண்டு ஆட்கொண்ட காசினாதர் கருத்து ஏது அறிகிலேம்—எமது புன்கவியையுங் கேட்டருளி யடிமைகொண்டருளிய காகியி லெழுந்தருளிய இறைவரது திருவுள்ளத்தை யின்னதென்றறிகிலோம், ஒருபோது கொண்டுபச்சிலைகொண்டு பூசை செய்நிலர்—ஒருமலரைக் கொண்டாயினும் பச்சிலையைக் கொண்டாயினும் பூசைசெய் தந்திலர், புண்டரிகப்பதம் ஏதுகொண்டுகொடுப்பர்—தாமரை மலர்போன்ற சமதுதிருவடிகளை யவர்களுக்கு என்ன பயன்கொண்டு கொடுத்தருளவா, கொடுப்போல் இருவருக்கு உம் நெஞ்சம் என்பதும்—கொடுத்தருள்வாராயி லந்நாயனர்க்கு மெமக்குமனம் என்ன பாடுபடும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனரிடத்துப் பிணக்குற்ற பரவைநாய்ச்சியார் பிணக்கிளையொழித்தருள இரவிலிறைவர் தூதுசென்றதும், அந்நாயனரைத் தமக்குத் தோழமையாகக் கொண்டருளியது மந்நாயனரோதுந் திருப்பதிகங்களுக்கே, என்னையடிமைகொண்டது தம்மேனான்பாடும் புன்கவிகளே, இவ்வாற்றிருக்கஅங்காசியில்லாதொருசெயலுமில்லாதிருப்பவர்களுக்கு முத்திகொடுக்கின்றனர், இதனைக்கண்டா லெங்கன்மனம் என்ன அழக்காறடையும் என்பார் என்படுநெஞ்சம் என்றா. மற்று அசைநிலை கொண்டு மூன்றும்வேற்றுமைச்சொல்லுறுபு (௩௬)

[சித்து, நேர்சைவென்பா]

ஏடவிழ்பொற்கொன்றையகிலேசரன்பர்க்கேயிருப்பை
ஆடகமாக்கிகொடுத்த தாமய்வளவோ—நீடுதிறல்
காட்டுமிமையோர்க்கிருப்புக்கற்கனகமாக்கியண்ட
வோட்டினையும்பொன்னாக்கினோம்.

இ - ள். ஏடு அவிழ் பொற்கொன்றை அகிலேசர் அன்பர்க்கு ஏ இருப்பை—இதழவிழ்ந்த பொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த விசுவேசரடியவராகிய தேவர்களுக்கு இருப்பினை, ஆடகம் ஆக்கிகொடுத்தோம் அஅளவு ஓ—மாற்றுயர்ந்த பொன்னாக்கிகொடுத்தோ மதுமட்டா, நீடுதிறல் காட்டும் இமையோர்க்கு இருப்புக்கல் கனகம் ஆக்கி அண்ட ஓட்டினையும் பொன் ஆக்கினோம்—மிகக் வன்மையைக்காட்டு மத்தேவர்களுக்கு இருப்புக்கல்லினைப்பொன்னாக்கி முட்டையோட்டையும் பொன்னாக்கித்தந்தோம்

சித்துகலம்பகத்தில்வருமுறுப்புகளுள்ளொன்று. அது சித்தர்செயலைக்கூறுவது. தேவர்களுலகுபொன்னுலகுமே நுமலையுமாதலால்இருப்பையாடகம், கற்கனகமாக்கி யெனவும், அண்டங்கள் முட்டைபோலுமுருட்சிவடிவாதலால்அ

ண்டுவாட்டினையும் பொன்னுக்கினும் எனவுங்குறிஞர். இருப்புஇரும்புஇருக்கை கல்மருமலை. இமைபோர்என்பதன் முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்னுருக்கன்ன பூந்துணர்க்கொன்றையும், வெள்ளிமுனையன்னவிரிநிலாக்கொழுந்து, காந்தன்மலர்ந்தன்னபாந்தளினினையும், திரைசுழித்தெறியும்பொருபுனற்கங்கையில், வெள்ளிதழ்க்கமலம்வள்ளவாய்விரித்தென, முழநகைமுசிழ்க்குங்கழிமுடைவெண்டலை, தோலடிச்செங்காற்பால்புனாவரிச்சிறை, கிஞ்சுகமலர்ந்தசெருளுட்டெகினத், துருவெடுத்தகல்வான்றுருவியங்காணத், தொன்மறைக்கிழவசென்னிமற்றியானே, கண்டிகொண்டனணிக்கடவுண்மாமுடியெனப், பெருமகிழ்சிறப்பக்குரவையிட்டார்த்து, வெள்ளெயிலிலங்கவினாவிற்கிரித்தெனப், பெருவியப்பிழைக்குமெரிபுரைசடையாய், ஆள்வழக்கறுக்கும்வாளமர்த்தடங்கண், மின்னிழைமருங்குற்சின்மொழிமகளிர், ஒழுகொளிரிடற்றினழுகவர்த்துண்டெனக், கயிறுகொண்டார்க்குங்காட்சித்தென்ன, மரகதங்காய்த்துப்பவளம்பழுக்கும், கமஞ்சுருக்கமுசின்சுழத்திறயாத்து, வீசொளிப்பசும்பொன்னுசலாட்டயார்த்தப், பருமணிக்கமுடின்பசங்கழுத்தொடிந்து, திரைபடுகுருதித்திரடெறித்தென்ன, முழக்குலையுமிந்துபழுக்காய்சிதறும். மங்குல்கண்படுக்குமதுமலர்ப்பொதும்பார், கவசைசூழ்சிடந்தகாசிவாண, ஐவளிபித்தெனுமவைதலையெடுப்ப, மெய்விட்டைவருங்கைவிடுமெல்வையின், மாமுதறடித்தகாமருகுமுவியும், பொழிமதங்கலிழ்ச்சுமழவிளங்களிறும், மூண்டெழுமானம்பூண்டழுக்கறுப்ப, இடக்கையினனைத்துநின்மடித்தலத்திருத்தி, உலகமோரோழம்பலமுறைபயந்தும், முகிராவ்ளமுலைமுற்றழைமடந்தை, ஒண்டொடித்தடக்கையின்வீசுநுண்டுகில், சோகையிற்பிறந்தநாகிளந்தென்றல், மோகமுந்தளர்ச்சியுந்தாகமுந்தணிப், மறைமுற்பொருளினிறைசுவையமுதினை, அஞ்செலிமந்ததுணவுட்டிநிள், குஞ்சிதவடிக்கீழ்க்குடியிருத்துகவே.

இ - ன். பொன்னுருக்கின் அன்னபூந்துணை கொன்றைஉம் — பொன்னையுருக்கிக் கவிழ்த்தாலொத்த பூங்கொத்துகளாலமைந்த கொன்றைமாலையையும், வெள்ளிமுனை அன்னவிரிநிலாக் கொழுந்துஉம் — வெள்ளிமுனையை யொத்த நிலைவவிரிக்கு மிளஞ்சந்திரனையும், காந்தன்மலர்ந்தால் அன்னபாந்தளின்னிலைஉம் — காந்தன்மலர்ந்தாந்தாற்போலப் படத்தைவிரிக்கும் பாம்புகளின் வரிசைகளையும், திரைசுழித்து ஏறியும்பொரு புனல்கங்கையில் — அலைகள்வாரச் சுழித்துக்கொழிக்கும் கரையொடுமோது நீர்மயமாகிய கங்கையில், வெள் இதழ்க்கமலம் வளம் வாய் விரித்தால் என்ன — வெள்ளிய இதழையுடைய தாமனாகிலெனும்போலும் வாய்மலர்ந்தாற்போல, முழநகைமுசிழ்க்கும்கழிமுனை. வெள் தலை — பெரிய ஒளியையும் புரிக்கமுடை நாற்றத்தையுடைய லுன்கழிந்த வெள்ளியதலையானது, தொன்மறைகிழவ — தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்களுக்குரிய பிரமனே, தோல் அடி செங்கால் பால் புனாவரிசிறை — தோலடிையுடைய செவந்தகாலையும் பாலையொத்த நிறமமைந்த சிறகினையும், சஞ்சுகம்மலர்ந்த சொகுட்டு எகினத்து — முண்முருக்குமலர்

போலச் செந்திரம் வாய்ந்த வுச்சிக்கொண்டையயு முடைய அன்னத்தி
னது, உருஎடுத்து அதல்வான் துருவியும் காணுதென்னி — வடிவெடுத்
துப்பரந்த வண்டமுகட்டிற்றபந்து தேடியும் கண்டறியாத சிரசை, யானே
கண்டு கொண்டனன் — நானே கண்டுகொண்டேன், இ கடவுள் மாமுடி
என்ன—இந்தக்கடவுளுடைய பெருமையமைந்த அம்முடியையென்று, பெ
ருமகிழ்சிறப்ப — பெருமகிழ்ச்சி சிறந்ததாங்க, குரவைஇட்டு ஆர்த்தவெள்ள
யிறு இலங்கவினாவில் சிரித்தால்என்ன—கைக்காத்தாமுக் கோவித்துவெள்
ளியபற்கள்தோன்ற லினாந்துசிரித்தாற்போல, பெருவியப்பு இழைக்கும் எரி
புரைசடையோய்—மிக்கஅசிசயத்தைவினைக்கும் நெருப்பையொத்த செவந்த
சடாமுடியையுடையவீன, ஆள்வழக்கு அறுக்கும்வாள் அமர்சடகண்மின்
இழைமுருங்குல் சில்மொழிமகளிர் —ஆள்கள்சஞ்சரிப்பினையொழிக்கும் வாள்
போன்ற போரிற்குரிய பெரியகண்களையும் மின்னலையு நூலிழையையுமொத்
தஇடையையும் மிருதுவாகிய சொல்லையுமுடையபெண்கள், ஒளிஒழுகுமிட
ற்றின் அழகுகவர்ந்துஉண்டதுஎன்ன—ஒளிவீகம் கமுகினதுகழுத்தினழக
க்கொள்ளையிட்டுக் கவர்ந்ததென்று, கயிறு கொண்டு ஆர்க்கும் காட்சித்துஎன்
ன்—கயிற்றாற்பிணிக்குங் காட்சியைப்போல, மரகதம்காய்த்து பவளம்பழுக்
கும் கமங்குல் கமுசின் கழுத்து நிறயாத்து — மரகதம்போலும் பசியகாய்க
ளைக் காய்த்துப் பவளம்போலப் பழுக்குமநிறைந்த குற்கொண்டகமுசின் மிட
றுமுறியப்பூட்டி, ஒளிவீச பசுமபொன் ஊசலாட்டு அயாதர—ஒளிவீகம் பசிய
பொன்னுலாடிய ஊசல்வினையாட்டுச்செய்ய, பருமணிகமுசின் பசங்கழுத்து
ஒடிந்து—பருத்தமாணிக்கம்போலும் பழம்பழுத்த அக்கமுகுகள் கழுத்துமு
ரிந்து, திரைபடுகுருதி திரள்தெறித்தால்என்ன—அலையமைந்த வுதிரவெள்
ளத்திராட்சியைத் தெறித்தாற்போல, முழுகுலைமுறிந்து பழுக்காய்சிதறும்—நி
றைந்தகுலைகள் முறிந்து பழங்கோச்சிந்தும், மங்குல்கண்பலக்கும் மதுமலர்
பொதும்பர் கங்கைசூழ்நீட்டி காசிவாண—மேகங்கன்படிந்துநித்திரைகூருந்
தேன் சிந்துமலர்கள் நெருங்கியசோலையு கங்காநதியும் புடைசூழ்ந்த காசி
யின் வாழ்க்கையையுடையோய், ஐவளிபித்துஎன்னும் அவைதலைஎடுப்ப—
வாதபித்த சிலேட்டுமென்னுமூன்று பிணிகளுந்தத்திலைகடந்தோங்க, மெய்
விட்டுஐவரும்கைவிடம் எல்வையில—சரீரத்தைவிட்டு ஐம்புலன்களாகியஐவ
ருங்கைவிட்டோடுங்காலையில், மாமுதல்தடிந்த காமருகுழலிடம்—சூரபன்
மனென்னு மாமரத்தைவேரோடுகளைந்த விருப்பஞ்செய்யு முருகக்கடவுளும்;
பொழிமதம்கவிழ்க்கும் மழிஇளங்களிறும்—பொழியுமதத்தைக் கவிழ்க்குமி
ளமைவாய்ந்த மூத்தபின்னையாரும், மூண்டுஎழுமானம் பூண்டுஅழுக்கறுப்ப—
மூண்டெழுந்த மானம்பூண்டமுக்காறடைய, இடக்கையின் அணைத்து நின்ம
டித்தலத்து இருத்தி—இடத்திருக்கரத்தாலெடுத்திணைத்து உமதுமடித்தலத்
தி லிருக்கச்செய்து, உலகம் ஒரோடும்பலமுறைபயந்தும் — ஏழுலகங்களைம்
பலவழிதோறும் பெற்றெடுத்தும், முதிராதஇளமுலை முற்றிழைமடந்தைஒண்
தொடிதடக்கையின் வீசுதுண்துகில் தோகையில்பிறந்த நாகிளதென்றல்—மு
திராதவிளமைவாய்ந்த தனங்களில் தொழில்முற்றிய ஆபரணங்கலையணிந்த

இறைவன், ஒளியியவனா பல்பணிந்த நன்ன ழிருமகரத்தா மர நிவீசுமநுண்ணி ய அடையின் தோகையா லெழுந்த னினங்காற்றானது,மோகமும் துளாசசியும் காழும் தணிபா—மயக்கத்தைத் தராசுபாபந தாகசுநைந னணிகச, மறைமுதல் பொருளின் திரைசுவை அதினே—வேகசுந டுப தலாயுளள டிர ணைவப்பொருளாகிய சுவைநிறைந்த அமுரகதை அஞ்செவிமடுத்த உண்ண ணட்டி—உட்செவி வரப பரிததப ப லுட்டி, நி ருஞ்சு அநிககீழ் குடி ஆருதது மனது குஞ்சுத ரு டி டெனே (குடி)ருகசு செபுருள வ ப

[illegible]

[4 മുഴ 14) മെറ്റേ 6) 1000 1000 1000]

குடியிருக்கும்புராகுடிமை பரீலா க ட வாக றவகுமைத்தசெம
பொன அடியிருக்கர பகாமிபு க நகரந்தலெழுக டி) ம டயிருக்கு
நடைககுதுமுசுர ச ருனெழுபுசு ட டுருடா டயிருட்ட
மினையவனோடா மு ககுது கி ரு சரபுனே

இ - ள் திழை புகழ் இவை ய ள் லந்—அந்நகரப்பிரதான சபை
இடையையுடைய விவரம் (உ) அந்நகரத்திலிருந்தபுற
சோகியாள்—காகியிலெழுந்தருள் அந்நாளையாயுள்ள பெருமானார்
குடி இடமும் புனகுடைய தலை நான்—அந்நகரத்திலிருந்து
பென்னுங் குடிவையாகிய ஓங்கு உயிர்ப்புடைய உயிர்க்கு, கொலை
கூடாமல் குறைந்த செவ்வாய் ௧௧ நாள்கு ௧௧ மணிக்குப் புது
கொலைத்தொலைபுடைய இடம் ௧௧ நாள்கு ௧௧ மணிக்கு
வழியென்னுநிலைக்குத் திரிநாகிய நியலீட ௧௧ குடிமணி ௧௧ நகர அமுதம்
மாநக—பேரினப்பாடிய அமுதினப்பாடிய கடி ௧௧ நகர நகரத்திலுள்ள
நவை முப்படியும் வளகொல வ—வசனைப்பாடுகி தெனவாய்தக
ந்தை புடைய அந்நகரத்திலுள்ள ௧௧ நகரத்திலுள்ள ௧௧ வேமலை
(அந்நகரம் என்னும்)

புகழில் உரியவீடு 'புகழ் மா' என்ற கோவிலோ' என்னுந் திருநகர்
மனா லுணாந் உரியவீடு குர 'புகழ்' கள அமு 'புகழ்' கல்யா
ண நலசயதலும உபக தலாந் 'புகழ்' கள அமு 'புகழ்' கல்யா

[களி, சந்தத்தாழ்சை]

சோதியொன்றிலொருபாதிசத்தியொருபாதியும்பரமசிவமெனத்
தொகுத்துவைத்தவலிமுத்தநாயகர் துணைப்பதம்பரவுகளியோம்
ஒதியோதியினைப்பர்வேதம்உணர்த்துதத்துவமுணர்கிலார்
உணரும்வண்ணமதுபவத்திலவந்திடுமொருணமைவாசகமுணர்த்துகேம்
எதினால்மனைத்தினும்பசுவினைப்படுத்தனல்வளர்த்திடும்
யாகமேயதிகமென்பதன்பாதமிறைச்சிமிச்சிலதிச்சையார்
ஆகியாரறிவரதுகிடக்கமதுவருந்திலப்பொழுதினெபெந்
கரியதோர்பரமசுகம்வினைந்திடுவததுமறுத்தவெவையில்லையே

இ - ள். சோதி ஒன்றில் ஒருபாதிசத்தி ஒருபாதி உம்பரமசிவம் என்ன
தொகுத்துவைத்த அலிமுத்த நாயகர் - தமதுதிருமேனியொளியொன்றிலொ
ருகூறு சத்தியொருகூறுந் தாமென்று ஆன்மாக்கள்பொருட்டித் தொகுத்து
வைத்தநுளிய காசியிலெழுந்தநுளிய இறைவரது, துணைப்பதம்பரவு களியோ
ம்—இரண்டுதிருவழிகளையுமவணங்கும் களியோம்யாம், வேதம்ஒதிஒதி இளைப்
பர்—வேதங்களை யோதியோதியினைப்படைவோர்கள், உணர்த்து தத்தவம்
உணர்கிலார்—அவ்வேதங்க ளுணர்த்து முண்மைப் பொருளை யறியாக, உ
ணரும்வண்ணம் அதுபவத்திலவந்திடும் ஓர்உண்மைவாசகம்உணர்த்துகேம்—
அவர்களறியும்வண்ணம் எமக்கனுபவத்திலவந்த வோருண்மை மொழியைக்
கூறுகின்றோம், அறம் அனைத்தினும் பசுவினை படுத்து அனல்வளர்த்திடும்யாக
மே அதிகம் என்பது எதினால்—எல்லாத்தருமங்களிலு மோருயிரினைக்கொன்
றுதீயோம்பும்வேள்வியே யதிகமென்றுகூறுவது என்னகாரணத்தால், ஆதி
யார் ஒ அன்பர்தம் இறைச்சி மிச்சில் இச்சையார்—இறைவரோ அடியவரிடு
மூனாகிய எச்சிலி லிச்சையையுடையார், அறிவர் அதகிடக்க—அவரோயறிவா
ரதுநிற்க, மது அருந்தில் அபொழுதிலெபெந்நரு அரியது ஓர்பரமசுகம்வினைந்
திடுவது—மதுவைப்பருகில் அபபொழுதே யடைதற்கரிய பரமசுகம்வீனையும்,
அதுமறுத்த எவை—அம்மதுப் பருகுதலைமறுத்த வயிராசன்யாவை, இல்லே—
எல்லாவுயிர்களும் அடைப்பருகுதலே.

மது, தேன், கள், நமதிறைவா கண்ணபநாயனா ரெச்சில்செய்துட்டு
மிறைச்சியி லிச்சையையுடையவரோயன்ற வேள்வியிற் கொல்லும் ஓர்யிர்த்
தசையிலிச்சையையுடையாரல்லர் அரளுல் வேள்விய திகமென்பது என்ன
காரணத்தாலென்பாவதினால்எனவும், அடியவரிலவத்திற்குட்ட அன்பாலோ
ருயினாக் கொல்லுதலே யறமென்பா அன்பர்தமிறைச்சி மிச்சிலதிச்சையார்
எனவும்,மதுவினை யெவ்வுயிராகும் பருகுதலால் மறுத்தவெவையில்லை என
வுங்கூறினா. அன்பாதமிறைச்சி மிச்சில என்றது சுண்ணப்பநாயனார் சுவை
பார்த்தாட்டிய விறைச்சியை, களி கலம்பகத்திற்காகாருறுப்பு. சுட்டுமுயர்க்கு
இறைச்சியு மதுவும் வேண்டதெலால் இறைவருண்டாடொன்றும் எல்லாவுயிரா
ளும் பருகும் எனவுங் கூறினாகக்கூறினா. அத பகுதிப்பொருள் வகுதி
இல்லே உடன்பாட்டில்வந்த எதிர்மறை. (௩௮)

[கட்டளைக்கலித்துறை.]

மறுத்துமொழிகளில்.

இல்வாழ்வைவிட்டுக்கதிவேட்டடைபவர்க்கேழபுகள்
நல்வாழ்வையே தருங்காசிப்பிராணமும்பூங்குக்கை
வல்வார்முலைக்கொம்பனய்தந்தைதாணமழுவாலெறிகது
கொல்வாரொருவருக்கல்லாதெவர்க்குங் கொள்கரித்த.

இ - ள். வல்வார்முலை சொம்பு அன்னம்—சூதாடு கருவியை யொத்த
கச்சணரித்தனத்தையுடைய பூங்கொம்பையொத்தவனே. இல்வாழ்வை விட்

கெதிவேட்டு அடைபவர்க்கு நல்வாழ்வை ஏதரும் ஏழைப்பங்கன் காசிபிரான்—
மனைவாழ்க்கையைவிட்டு முத்தியைவிரும்பி யடைவோர்க்கு மோட்சவாழ்
வைத்தரும் இறைவியையிடப்பாகத்திலுடையவரும் காசித்திருப்பதியிலெழு
ந்தாளியிருப்பவருமாகிய இறைவரது, நறம்பூங்கடுக்கை—நறுமணங்கமழங்
கொன்றைமலர்மலை, தந்தைதாள் மழுஆல்எறிந்துகொல்வார் ஒருவருக்குஅ
ல்லாது எவர்க்குஉம் கொளற்குஅரிது—தமதுபிதாவின் பாதத்தைமழுவாயுத
த்தாலெறிந்து தறிப்பவராகிய சண்டேஸ்வரநாயனொருவர்க் கன்றியாருக்
கும் பெறுதல்கூடாது.

சேய்ஞ்ஞலூரிற் திருவவதாரஞ்செய்த விசாரசுருமா என்பவர் ஊராப்பசுக்
கள்சரக்கும்பாலேக்கொண்டு மண்ணியாற்றிலுள்ள மனர்குன்றிற் சிவலிங்க
தாபனஞ்செய்து அப்பாலால் திருமஞ்சன மாட்டி அருச்சிக்குங்காலையில்,
ஊரார்முறையீட்டால் அவாபிதா எச்சத்தன்னென்பவன் சிவங்கொண்டு திரு
மஞ்சனமாட்டவைத் திருந்தபாற்குடங் களைக்காலா விட நிக்கல் முக்கத்தந்தை
யென்றறிந்தும் அவர்காலினைத் தறிககச், சிவபிரான் கருணைகூர்ந்து சண்டே
ஸ்வரபதந்தந்து கொன்றைமாலையைச் சூட்டி உருளிரொன்பது புராணகூ
லாறு, கொன்றைமாலையாகி வரக்கூடிய சுவைக்குப்பாங்கி மறுத்துக்கூறி
யதால் மறுத்துமொழிகளவியாயிற்று. பவட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் வே
ள்பகுதி. (நக)

அறுசாக்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

கொள்ளையிட்சிலராகுமுத்திச்சரக்கறையைத்திறந்துகொடுத்தனந்தகோடி
பிள்ளைகள் பெற்றுடையபெருமனைக்கிழத்திக்கேடுமப்பம்பேணுகென்ற
உள்ளபடியிருநாழிகொடுத்திலெண்ணன்கறமுமோம்புகென்றார்
அள்ளல்வளவயற்காசியாண்டகையார்பெருந்தகையையழுகிதாமே.

இ - ள். அள்ளல் வளவயல் காசி ஆண்டகையார் சிலர்க்கு கொள்ளை
யிட முத்திசரக்கு அறையைத்திறந்துகொடுத்து — சேறமைந்த நீர்வளம் பாய்
ந்த வயல்குழந்த காசியிலெழுந்தாளிய ஆண்டன்மையையுடைய ல்லைவர்
சிலர்கவர்ந்துகொள்ள அவர்களுக்குமுத்தியாகிய சரக்கினைநிறைத்த அறை
யைத்திறந்து உரிமையாகக்கொடுத்து, அனந்தகோடி பிள்ளைகள் பெற்றுஉ
டையபெருமனைக்கிழத்திக்கு ஓசும்பம் பேணுகென்ற — அளவில்லாதபிள்
ளைகளைப் பெற்றுள்ளதது பெரியமனைவியாரிடத்தே இந்தப்பெருங்குடும்பத்
தைக் காப்பாற்றுகவென்று, இருநாழிகொடுத்து அதில்முப்பத்திரண்டு அறமு
ம்உள்ளபடி ஒம்புகென்றார்—இருநாழிநெல்கொடுத்து அந்நெல்லில்முப்பத்தி
ரண்டு தருமங்கனையு முள்ளவண்ணம் காப்பாற்றுகவென்றனர், பெருந்தகை
மைஅழகிது—அவர்பெருந்தன்மை யழகாயிருந்தது.

சிலர்க்குமுத்திச்சரக்கைச்சுறையாடஅறையைத்தாமிதிறந்துகொடுத்து,
அனந்தகோடி பிள்ளைகளைக்காப்பாற்றத் தமதுமனைவியார்கையில் இருநாழி
நெல்லைக்கொடுத்து அதில்முப்பத்திரண்டு தருமத்தையுஞ்செய்க வென்றருளி
யதால் அவர் ஆண்டன்மை வியப்பா யிருந்ததென்பார் அழகிதுஎன்றார்.
இதுவும்பழிப்பதுபோலப் புகழ்த்திறங்கு துதலால் இலேசவணி

[குறும், அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவ்ருத்தம்]

அழகுதுயில் குங்குமக்கொங்கையணங்கேயெங்களாட்காசிக்
குழகாமகற்குமகட்கொடுத்தகுடியிற்பிறந்தகுறமகளாய்
ஒழுகுதொடிகளைக்குறியுமுகக்குறியுந்தருமொள்வனைக்குறியும்
புழுகுமுழுகுமுலைக்குறியுமுடையாரவர்பொற்புயந்தானே.

இ - ள். அழகுதுயில் குங்குமம் கொங்கை அணங்கே—அழகுநிலைபெற்ற குங்குமக்குழைபணிந்ததனைத்தையுடைய பெண்ணே, எங்கள் அருள்காசிகுழகர் மகற்குமகள் கொடுத்தகுடியிற்பிறந்த குறமகளாய்—எங்களுடைய அருள்நிறைந்த காசியிலெழுந்தருளிய அழகராகிய இறைவர்புத்திரராகிய முருகக் கடவுளுக்குப் பெண்கொடுத்த குடியிற்பிறந்த குறமகளாம்நான், ஒழுகுதொடிகைகுறியுமுகக்குறியும்—அழகொழுகும் வளையலையணிந்த உண்கையிலுள்ள குறியு முகத்திலுள்ள குறியும், ஒள்வனைக்குறியும் புழுகுமுழுகு முலைகுறியும் உடையார அவர்பொன்புயந்தரும—(இறைவியினது) ஒள்ளியவளையந்துறியையும் புழுகில் முழுகிய தனக்குறியையுமுடைய அவ்விறைவரது பொன்னிறம் அாய்ந்த திருப்புயங்களை யிப்பொழுதே கூட்டுவீக்கும்.

இறைவாமேல மோகவகொண்ட ஒருபெண்ணிற்குக் குறிபார்த்தனெனக்கொள்க. குறம கலம்பகத்தினேருறுப்பு. துயில் என்றது நிறைந்தளையொருநள நுதல் “உண்ட நுகரிய உல்லாப்பொருளை” என்னுஞ் குத்திரத்தில்கூறலும்” என்ற ம்மையால் உடையார குறிப்புமுற்றுப்பெய சொச்சம்.

கட்டுக்கலித்தறை |

சுவைச்சிறைப்புமா கப் பாங்கிகுதல்.

புயல்வண்ணைகண் ணற் கொளித்தவக்கள் வன்புணர்ப்பையெண்ணாள்
கயல்வண்ணைகண்ணிதன்கண்ணினுட்புக்கதுகண்டிருந்தும்
செயல்வண்ணைக்கண்டி லள்வாளாப்புறத்தெங்குந்தேடுகின்றாள்
வயல்வண்ணைப்பண்ணையவிழுத்ததானைமனத்தன்னைவதே.

இ - ள். புயல்வண்ணம் கண்ணற்குஒளித்த அக்கள்வன் புணர்ப்பையெண்ணாள் —மேகம்பொலுங்கருநிறமுடைய திருமாலுக்குப் புலப்படாது ஒளிந்துநின்ற இறைவனது வஞ்சத்தையறியாது, கயல்வண்ணம் கண்ணிதன்கண்ணின் உள்புக்கது கண்டிருந்தும்— கயல்போன்ற கண்களையுடைய என்றலேவி தன்கண்களிற்புகுந்தொளித்ததைப் பாாத்திருந்தும், வயல்வண்ணம் பண்ணைஅவிழுத்தத்தானைமனத்து உள்வைத்தவ—வயல்களில் இசைபாடுமருத நிலப்பெண்கள் வளையாட்டு நிறைந்த காசியிலெழுந்தருளிய அவ்விறைவனைத் தன்மனத்திலவைத்துக்கொண்டே, செயல்வண்ணம் கண்டிலள்வாளா புறத்துவங்கும் தேடுகின்றாள்—அவனதுசெயலின்றிறத்தையுணராது வாவவவாப்புறத்திலெங்குந் தேடுகின்றாள் (இதென்ன அறியாமை)

மாயையில் வல்ல திருமாலுக்கு மாயையூட்டுகின்றவனென்பார புயல்வண்ணக் கண்ணைகொளித்தவக் கள்வனென்றார். கருஷணைக்கண்ணென வந்தது பிராசிருதச்சிதைவு, “கருங்கண்ணை” அறியாமை நின்றேன்” என்னு

ங்கோவைத்திருவாசகத்தில் நச்சினாகுகினி பருமையிற்சுண்ணை அணைமுக
ளிர் விளையாட்டு. எண்ணன்முறநெச்சம் (௪௨)

[மறம், அறுசீர்க்கழிநெடுமலாசிரியவருததம்]

வையமுழுதொருங்கின்றவிடப்பாகராதந்தவனத்திலொழும்
வெய்யதறுகண்மறவர்குலக்கொடியைவேட்டரசன்விடுத்ததூதா [க
கையிலவன்றிருமுகமோகாட்டி ருகண்டொட்டுமுட்டைகதையிற்றுககி
செய்யகொழிதடைத்தகல்வாய்கிழித்தரிவோநாசியொடுசெவியுந்தானே.
இ - ள். வையமுழுது ஒருங் ஞான்ற இடப்பாகா ஆந்தவனத்தில்
வாழும் வெய்யதறுகண் மறவர்குலக்கொடியையேட்டு அரசன்விடுத்ததூதா—
உலகமுற்று மொருசேரப்பெற்ற இடப்பாகத்தையுடைய இறைவரதுகாசி
யென்னும் ஆந்தவனத்தில்வாழாரின், கொடிய அஞ்சாமைமையுடையமறவ
ர்குலத்திற்குரேன்றிய பூங்கொடிபோன்ற பெண்ணைமணம்புணரல்குமவி அரச
னனுப்பியதூதனே, சையில்அவன்திருமுகமோகாட்டு உன்கையிலவனது
திருமுகத்தையோகாட்டு, இருகண்தொடரி முட்டைகதையில தாக்கசெய்ய
கொழிதடைத்து அகல்வாய்கிழித்து நாசிசெவிய அரிவோம் (அசிலுள்ள)
இரண்டுகண்களையுந் தோண்டி எங்கள்முட்டையேந்திய தண்டத்தால் மோ
தியழகிய கபோலத்தையுடைத்து அகன் நவாயகவிழித்த மூக்கையுங்காலை
யுமரிவோம் (நீபோன்றபடி.)

மறம்கலப்பகத்தி னோருறுபடி அசையுறவா குலப்பெண்ணைவிரும
பிய ஒருஅரசன் திருமுகங்கொடுத்துத் துதித்து அனைமங்கலவழக்கென
வுணராத மறவாமுகமாகக்கருகிக் கூறுதல். முட்டைவேடர்களுக்கிடம்பெ
யர். “மானவேன்முட்டைக்கு மாறியசெவ்வா பார்” எனவருஞ்செய்யுளா
லறிக. ஒடுஎண்ணெடு. நாசியும்என்பரில எனனும்மைதொகுத்தல்

[அறுசீர்க்கழிநெடுமலாசிரியவருததம்]

பருவங்கண்டு பாங்கிவருந்தல்

தாக்குபடைவேள்கணைமழைக்குததரியாதிருகணமழையருவ
தேக்குமிவட்காந்தவனத்திருந்தாருள்ள திருந்தார்கொல்
காக்கவரியவிளவாடைக்காற்றக்குடைந்துகரந்தவச்சை
மாக்களெனவேமுடவலவன்வலையாடைக்குமழைநாளே.

இ - ள். காக்க அரிய இளவாடைக்காற்றக்கு உடைந்து கரந்தது—
த்தற்கரிய இளவாடைக்காற்றக்குத் தோற்றொளித்து, வச்சைமாக்கள் என்
னமுட அலவன்வளைவாய் அடைக்கும் மழைநாள — உலோபரைப்போல
முடம்வாய்ந்த ஞெண்டுகள் வளையின்வாயையடைக்கும் கார்காலத்தில், தாக்
குபடை வேள்கணைமழைக்கு தரியாது — போர்செய்யும் பெண்கள் சேனை
யையுடைய மன்மதன் பாணத்திற்காற்றாது, இருகணமழை அருவிதேக்கும்
இவ்டு ஆந்தவனத்து இருந்தார் உள்ளம் திருந்தார்கொல்— இரண்டுகண
ணிலும் நீர்வெள்ளத்தைத்தேக்கு மித்தலைவிக்குக் காசியிலுள்ள விறைவார்ம
னமிரங்காரோ (அறியேன் என்றபடி.)

மழைநாளில் அருவிதேக்குதல் என்பது தோன்ற இருகண் மழையருவி

தேக்கும் என்றார். கர்காலத்து வருவேனென்று பொருண்மேற் பிரிந்ததலை வன் வாராதொழியின் அவனை யெவ்வாற்றுவேனெனப்பாங்கிவருந்துதல் வாடை வடகாற்று. (சச)

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

தழையினதருமைகூறல்.

மழைவளைக்கும்பொழிற்காசிப்பிரான்வெற்பில்வண்டழைபூந் தழைவளைக்கைக்கொடுத்தென்கண்ணிலொற்றித்தளரிடைதன் இழைவளைக்குங்கொங்கையூணைத்தாளித்தழையினுள்ளே கழைவளைக்குஞ்சிலவேளையாயிடைதக்கண்டுகொள்ளே.

இ - ள். மழைவளைக்கும்பொழில்காசிப்பிரான்வெற்புதில்—மேகம்வளைக்குஞ் சோலைசூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளிய இறைவரது மலையில், வண்டுஅழைபூந் தழைவளைக்கைக்கொடுத்தென்— நீகொடுத்த வண்டுகளொலிக்கும் பூந்தழையை யென்றலைவியின்கையிற் கொடுத்தென், தளர் இடை தன்கண்ணில் ஒற்றி இழைவளைக்கும் கொங்கை ஊடுஅணைத்தாள்—தளருமிடையையுடைய அவள்தன் கண்களிலொற்றி யாபரணஞ்சூழ்ந்த கொங்கையிலணைத்தளள், இதழையினுள்ளே கழைவளைக்கும் சிலவேளையாய்—இந்தத்தழையுள்ளே கரந்துவில்லைவளைக்கும் மன்மதனையொத்ததலைவனே, இதைகண்டுகொள்ள— இதனிலிவள்கருத்துணராய்.

தழைகலம்பகத்தினோற்றுப்பு ஒற்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் ஒற்றுபகுதி இதை ஐயுருபுமயக்கம். (சடு)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்]

கண்ணிருக்குந்திருதுதலுங்கனலிருக்குந்திருக்கரமுங்கலந்தோர்பேதைப் பெண்ணிருக்குமிடப்பாலும்பிறையிருக்குமெளலியுமாய்ப்பிரிக்கலாகா எண்ணிருக்குங்கணத்தொடுமாந்தவந்திருப்பாரையெங்கேகாண்பார் பண்ணிருக்குமறைகளுமென்கண்ணனுங்கண்ணைமார்பலருந்தானே.

இ - ள். கண் இருக்கும் திருதுதலும் கனலிருக்கும் திருக்கரம்உம்— அனற்கண்ணிருக்குமழகிய நெற்றியுந்தீயிருக்குமழகிய கைகளும், ஓர்பேதைப் பெண் கலந்துஇருக்கும் இடப்பாலும் — ஒருபெண் கலந்திருக்கு மிடப்பாகமும், பிறைகருக்கும் மெளலியும்ஆய்— இளஞ்சந்திரனிருக்குஞ் சடாமுடியுமுடைத்தாகி, பிரிக்கலாத என்இருக்கும் கணத்து ஒடும் ஆந்த வந்ததிருப்பாரை— தம்மொடுவேறுபிரித்திறி ஸ்கடாத வரையறையமைந்திருக்குமுருத்திரகணங்களோடு காசியிலெழுந்தருளியிருக்கு மிறைவரை, பண் இருக்கும் மறைகளும் என்கண்ணனும் கண்ணனும் அமரர்பலரும் எங்கே காண்பார்— இசையமைந்திருக்கும் வேதங்களும் எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமனுங்கண்ணனாகிய திருமாலும் தேவர்கள் பலரும் எவ்வாறு கண்டறிவார்.

பரத்திரராயிருத்தலாலறியான்பார் எங்கே காண்பார் என்றார். அஃ நிணையுமுயர்திணையும் விரலி மிகுதியினால் காண்பார் என்னும் உயர்திணைமுடி போடு முடிதலால் திணைவழுவமைதி. (சக)

[கட்டளைக்கவித்துறை]

பல்லாண்டிதம்மைப்படைத்தவத்தேவரைப்பாரப்பைம்பொன்
வில்லாண்டதோள்கொட்டியேமாப்பர்கோலவிடம்பழுத்த
அல்லாண்டகண்டத்தெம்மாதிப்பிரானவிழுத்தத்திலே
சில்லாண்டிருந்துசிவமாய்ச்செல்லுஞ்சிறுசெந்துக்களே.

இ - ள். கோலம்விடம்பழுத்த அல் ஆண்டகண்டத்து எம்ஆகிரான்
அவிழுத்தத்தில் சில் ஆண்டு இருந்து— கருகிறம்வாய்ந்த லிடங்கனிந்த இரு
ள்நிறைந்த சீகண்டத்தையுடைய எமது ஆகியாகிய இறைவரதுகாசித்திப்ப
தியில் சிலநாளிருந்து, சிவம் ஆய் செல்லும் சிறுசெந்துக்கள்— பின்புசாரூப்
பியம் பெற்றுச் சிவகணமாய்ச்செல்லுஞ் சிற்றுயிர்கள், பல் ஆண்டு தம்மைப
டைத்த அதேவரை — பலநாளுந்தமமைப் படைத்துவந்த அப்பிரமர்களை
நோக்கி, பாரம் பைம்பொன்வில் ஆண்டதோள்கொட்டியேமாப்பர்— பாரமாயு
ள்ளபசிய மேருவில்லைச்சுமந்த தமது தோள்களைக்கொட்டி. (உங்கனிலும்நா
ங்கள் சிறந்தோராணொமென்று) மிக்ககளிப்படைவார்.

ஏமம்யாத்தல் என இருசொல் ஒருசொல்லாய்நின்றன. ஏமம் இன்பம்.
எந்தையறென்னும் பாடம் பால்வழுவாதலாலமையாதென்க. கொடுக்கள்
சொல்லாலஹிணையாயினும் பொருளால் உயர்ந்ணையாகக்கொள்ள்க. (சுஎ)

[அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்:]

தலைவிகூறல்.

செந்தேனொழுகும்பொழிற்காசிச்சிறுதுண்ணுசுப்பின்பெருந்தடங்க
பைந்தேனொழுகுமிடப்பாகர்படைவீடென்பதுணராய்கொல்
வந்தேன்வளைத்தாயெனைப்பாவிமதனாவீனெவ்நின்றபோர்
உய்ந்தேருவதிங்கரிதனற்கண்ணுடையார்மழுவாட்படையார்

இ - ள். செந்தேன் ஒழுகும் பொழிற்காசிச்சிறுதுண்ணுசுப்பின் பெருந்
தடங்கண் பைந்தேன் ஒழுகும் இடப்பாகர்— செவந்த தேன்கிந்துஞ் சோலை
சூழ்ந்த காசியிற்சிறியதுண்ணியஇடையினையும் பெரியபரந்தகண்களையுமுடைய
பசிய தேனொழுகு மிடப்பாகத்தையுடைய இறைவரது, படைவீடு— என்ப
துணராய்கொல் — படைவீடென்பதை நீயறியாயோ, பால்மதனாவந்தே
ன் என்னை வளைத்தாய் — பாலியாய் மன்மதனை நானிங்குவந்தேனென்
னைப் போர்க்குவளைத்தாய், போர்வீணெவ்நின்ற — போர்த்தொழில் வீணையு
ண்டாயின, மழுவாள்படையார் அனல்கண் உடையார்— மழுவேந்திய அவ்
விறைவர் நெற்றிக்கண்ணினையுடையார், டிங்கு உய்த்து ஏருவதுஅரிது —
(நானவரையடைந்ததையால்) இங்குநின்ற முயிர்விழைத்து நீபோவது அரிது
(அறியாமென்றபடி.)

பைந்தேன் என்றது உவமைபாருபெயராயிறைவிமேல்நின்றது. இறை
வியமர்தலை, தேனுக்குஒழுமுது, நெருழிவாதலால் பைந்தேனொழுகுமிடப்பாகர்
எனஒப்புடைப்பொருளின் நெருழில் தந்துகூறினர். இது குணவணி. (சஅ)

[மதவங்க, அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

படலைகதங்கடுக்கைமுடிப்பரஞ்சுடராரிசைபாடிப்பகந்தேன்பில்கி
மடலவிழ்ப்புற்பொழிற்காசிமணிமறுகில்வீளையாமெதங்கியாரே

உடலுமெமக்குயிருமொன்றேயோடரிக்கண்வாளீரண்டுமொழியவென்னே
தொடலைவளைத்தடக்கையின்வாளீரண்டெடுத்துவீசிட நீர்தொடங்குமாறே.

இ - ள். நறுங்கடுக்கைபடலைமுடிபரங்குடாரீஇசைபாடி. — நறுமணங்கமழுங்கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த இறைவரது புகழைப்பாடி. பசந்தேன் பில்கி மடல் அவிழ்ப்பூம் டொழில்காசி மணிமறுகில்வீளையாடு மதங்கியாரே— பசியதேனைச்சிந்தி யிதழவிழ்ந்தமலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த காசித்திருப்பதியினழகிய வீதியில் வீளையாடு மதங்கியாரே, எமக்குஉடலும் ஒன்றே உயிரும்ஒன்றே ஒடு அரிகண்வாள் இரண்டும் ஒழிய—எமக்குத்தேசமுமொன்றே யுயிருமொன்றே இவற்றிற்குச் செவ்வரிபரந்த கண்வாளீரண்டுமே போதும் அவையொழிய, தொடலைவளைத்தடக்கையின் வாள்இரண்டு எடுத்துநீர்வீசிட தொடங்கும் ஆறு ஏன் — மாலைபோல வீளையல்தொடுத்த பருத்திராண்டு கைகளிலு மிரண்டுவாளை யெடுத்து நீர்வீசத்தொடங்கிய வகையென்ன (பயனில்காரியம் என்றபடி.)

தொடலைமலை “தொடலைக்குறுந்தொடி” என்பதனானுணர்க. எனதுஉடலுக்கு முயிருக்கும் கண்களாசிய வாளீரண்டுமேயமையும், அதற்குமேல்கைகளிலீரண்டு வாளையெடுத்து வீசுவதுஎன்னபயன். மதங்கி ஆடும்பெண். இது கலம்பகத்தினோருறுப்பு. (சுக)

[கலித்தாழிசை.]

தொடங்காமேபனிமலருந்துவாமேநல்கும்
கடங்கால் களிந்துரியார்காசிவளம்பாடி
விடங்கான்றகன்றுகுழைமேற்போய்க்குடங்கைக்
கடங்காதவுண்கணீராடுகபொன்னுசல்
அம்பொன்மலர்க்கொம்பன்னீராடுகபொன்னுசல்.

இ - ள். தொடங்காமேபனிமலரும் தூவாமேநல்கும்—சிவபண்தொடங்காமலுங்குளிர்ந்தமலர் கொண்டருச்சியாமலும் (உயிர்களிருக்க அவைகளுக்கு) அருளும், கடங்கால்களிறு உரியார்காசிவளம்பாடி.—மதத்தைச்சிந்தும்யாணையின்மேற்போத்த இறைவரது காசிப்பதியின் வளமையைப்பாடி, விடங்கான்று அகன்று குழைமேல் போய்குடங்கைக்கு அடங்காத உண் கண்ணீர் பொன்னுசல் ஆடுக — விஷத்தைக்கக்கிப்பரந்து குண்டலத்தின் மேற்போய் உள்ளங்கைக்கு அடங்காத மையுண்டகண்களையுடையீர் பொன்னுற்செய்த வுசலாடக்கடவீர், அம்பொன்மலர்க்கொம்பு அன்னீர் பொன்னுசல் ஆடுக—அழகிய கற்பகப்பூங்கொம்பையெடுத்தபெண்காள் பொன்னுசலாடக்கடவீர்.

குடங்கைகண்களுக்கு உவமைப்பொருளாதலால் குடங்கைக்கடங்காத என்றார். ஊசல் கலம்பகத்தினோருறுப்பு. தொடங்காமே, தூவாமே எதிர்மறைத்தெரிநிலை விளையெச்சங்கள். மே விருதி. (ரு)

[நேரிசைவெண்பா.]

தலைவன்சிறைப்புறமாகவரைவுவேண்டிப் பாங்குகூறல்.

பொன்னந்தாதென்னமலர்பூந்துறையிற்புண்ட ரிகத்

தன்னந்தாதாமவிமுத்தா—இன்னமீர்,
முன்னங்கடுக்கைமுகந்துண்டாநல்காரே,
இன்னங்கடுக்கையிவட்கு.

து. இ - ன். பூந்துறை இல் பொன்னம் தாதுஎன்ன மலர்ந்ததாரிகத்து—
பொலிவமைந்த கங்கைத்துறையில் பொன்னைப்போல மலர்ந்ததாமரை
யில், அன்னம் தாது ஆகும் அய்முத்தா—அன்னங்கள் உகந்தத்தல் மூழ்கி
யாடுங் காசித்திருப்பதியையுடையார், இன் அமீர்துஆக— இனிய அமீரதா
க, முன்னம் கடுக்கைமுகந்து உண்டா — முன்பு அழகிய உத்ததைத் திருக்
கையிலள்ளி முகந்துண்டனர், இன்னம் கடுக்கை இவட்குநல்காரா—இன்ன
மும் அவர் கொன்றைமலர்மாலையை யருள் ரோ.

தேவர்கள் முறையீட்டி ந்திரங்கி யருள்கரந்தவர் நமது முறையீட்டி ந்தி
ரங்கிலர் என்பார் வினாப்பொருள் படநல்காரே என்றார். இன்னம் இனியெ
ன்னு மிடைச்சொற்றிப்பு (௩௪)

[அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்]

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

குன்றிரண்டுகமந்தொசியுங்கொடியன்னீரவிமுத்தங்குடி கொண்டா
ஒன்றிரண்டுவடிவாநூர் திரள்புயத்துமார்புநத்துமுமிழ்தேன்பில்கி
மின்றிரண்டதெனப்புரளும்பொலங்கடுக்கைத்தாமத்தின்வினையிரைத்தாது
பொன்றிரண்டதெனவுருக்கும்பொறிவண்டுசெய்தவமென்புகலுவீரே.

இ - ன். இரண்டுண்டு சுமந்து ஓசியம் கொடி அன்னம் — இரண்டும்
லைகளைச்சுமந்து துவளும் பூங்கொடியையொத்த தோழிப்பெண்கள், அவிமு
த்தம் குடிகொண்டு ஆகம் ஒன்று இரண்டுவடிவாநூர் — அவிமுத்தமே பூங்
கோயிலாகக்குடி கொண்டுதிருமேனியொன்றில் ஆண்பெண்திருநருவுள்ளவர
து, திரள்புயத்து உம் மார்பு அகத்து உம் உமிழ் தேன்பில்கி மின் திரண்டது
என்னபுரளும் பொலங்கடுக்கை தாமத்தின் வினையிரை தாது ஆடி— திரண்டபுய
ததிலுமார்பிலும் உமிழ்ந்தேனைச்சிந்தி மின்னல் திரண்டதைப்போலப் புர
ளாநின்ற பொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையின் மணங்கமழு மகரந்தத்
திற்றேய்ந்து, பொன்திரண்டது என்னஇருக்கு ம்பொறிவண்டுசெய்தவம்
என்புகலுவீர் — பொன்றிரண்டு ஒருருவுகொண்டதைப்போலவிருக்கும்பு
ள்ளிகளையுடைய வண்குகள் செய்தவம் யாதோகடறுவீர்.

பில்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் பில்கு பகுதி, குன்றிரண்டு சுமந்தொசியு
ங்கொடியன்னீர் இல்பொருளுவமையணி, நான் தவஞ்செய்து மார்பிலுந்
தோளிலும் வண்டைப்போல எப்போது திளைக்கப்பெறுவெனென்பது குறிப்
பாக அறியநிறலால் துட்பவணி. இதனை வடனூலார் குக்தாமலங்காரம்
என்பார். இது காமமிகுதியால் மிக்கதுன்பங்கூர்ந்து தலைவிகடறுதல். (௩௫)

(கொச்சகக்லிப்பா.)

இதுவுமது.

புகழ்மமதிக்கொழுந்தும்புன்மாலையோதும்

நகுமேகிளையுநகைத்தானமக்கென்றும்
உகுமேலுயிர்காசியுத்தமணாக்காணத்
தகுமேயப்போதிதழித்தாரும்பெறலாமே.

இ - ள். மதிக்கொழுந்து உம் புறம் — இனியிளஞ்சநதிரனு முதயா
வான், புன்மாலையோத உம் நகும் — சிறிது பொழுது நிகழுமாலேக்காலமும்
நம்மைநோக்கி நகாரிற்ரும், சீனையும் நகைத்தால் நமக்கு என் ஆம் — நமதுறவி
னராய் தோழியர்சனும் (நமக்குறுதிதேடாது நம்மைநோக்கி) நகைத்தால்
(நெஞ்சமே அகலால் வருமிழிவு) யாது உயிர்உகுமெல்காசி உத்தமரை காண
தகும் — (மன்மகனால்) உயிர்போமானால் காசியிலெழுந்தருளியதேவர்களுக்
குள்ளுத்தமராயுளவரை நாம் காணக்கூடும், அப்போது இதழிதார் உம்பெற
லாம் — அக்காலையிலிப்போது நாம்விரும்பிய கொன்றைமாலையையும் பெற
லாம்.

தம்மனத்தைக்கிடப்போராக முன்னிலையாக்கிக்கூறல். அகப்பாட்டுறு
பபன்னிரண்டுள்ளொன்று ஏகார மூன்றும்தேற்றப்பொருளன. (நிக)

(இதுவுமட)

ஆமோவல்முதத்தையோபெண்பழிவீண்
போமோவயிரவாதஞ்சாதனமும்பொய்யாமோ
தேமோதுகொன்றைச்செழுந்தாமநல்காரீர்
தாமோதருவீருமதுபரந்தாமமே

இ - ள். அவிமுத்தத்து ஐயோ பெண்பழிஆம்ஒ—அவிமுத்தத்திற் பூங்
கோயில்கொண்டருளிய இறைவரே யுமக்குப் பெண்பழியாகுமா, வீண்பொ
ம்ஒ— அதுவீண்பாகுமா, வயிரவாதம் சாதனம்உம் பொய்யும்ஒ — வயிர
வர்காவலும் பொய்யாகுமா, தேமோது கொன்றைச்செழுந்தாமநல்காரீர்தா
ம்ஒ—தன்அலையெறிந்து மோதாநின்ற செழித்தகொன்றைமாலையை யுயிரு
ள்ளபோதே தாராதரீரோ, உமதுபரந்தாமம் தருவீர் — உமதுசாரூப்பியத்
தை யிறந்தபின்கொடுக்கப்போகின்றீர்.

ஒகாரங்கள் நான்கும் எதிர்மறைப்பொருளன. இதுவுங்காமமிக்க கழி
படாக்காவி. (நசு)

[கலிநிலைத்துறை]

இதுவுமது.

பரந்தாமத்தைபல்லுயிர்கட்டுப்பாலிப்பார்
வரந்தாமத்தைத்தருவதைநீர்பின்வழங்காரோ
புரந்தாமத்திற்பொலிதருகாசிப்புரமானார்
திரந்தாமத்தையெண்புகலீரோந்தழையீரோ.

இ - ள். எந்திழையீரீர் — தோழிகாள்நீங்கள், பரந்தாமத்தை பல்உ
யிர்கட்டு பாலிப்பார்—சாரூப்பியத்தைப் பலவுயிரகளுக்கும் பாலித்தருளுவே
ரும், தாம்புரம் அத்தின்பொலி தருகாசிப்புரம்ஆனார்—தாம்திருமேனி செந்நி
றத்தால் விளங்குங்காசிகரத்திலுள்ள வருமாகியஇறைவர், வரந்தாமத்தை
தருவதுபின் வழங்கார்ஒ—வரமாகக்கொன்றை மாலையைத்தருவது, இப்போ

தில்லையாயினும் உயிர்விட்டபோதாவது தரமாட்டாரா, அத்தைதிரம் தாம் என்னபுகலீர்—என்தலைவியிப்போது சுகந்தாமென்றுகூறீர்.

கிரமதாம்என்ற குறிப்பால் பின்வழங்குகாரோ என்றது உயிர்விட்டபோது என்னும் பொருள்மேல்நின்றது தருவதைஐசாரியை, அத்தைதலைவி, ஆண்பாலில அத்தன்எனநிறைவால் (ருசு)

[பாண், நெரிசையாசியப்பா.]

இழுமென்மழலையின்னமுதுதையப்ப—பிழிதேனெழுக்கெழுதும்ன்னரம் பின், வள்ளுகிவழம்பின்வரன்முறைவருடத—பொலிவினெடுக்குஞ்சிறியயாழ்ப்பாண, வாழியடுகண்மதிமறமொனறியாணா—ஏழிசைப்பாணன்மற்றி றைமகனலனே, பலருடன்பழிச்சுவதொழுகமறமம்—சிலபகல்யானுநின்னி லைமையானி, நலம்பாடறியாவிலம்பாடலை—நீவாய்ச்சிதலையும்தூல்வாய் ச்சிலம்பியும், சிலவிடமேம்பந்திற்றுபுன்ருமலையி—மசமுமுலங்கும்வாய் ப்படைக்குடவனும், பசையிலயாகைபுதலைபிறிததுண்ண—வரும்பகிசு குணங்கியும்பெருமபிணைகுடைந்து, சாமல்கண்டநீவாவாடலுக்கு—எ லிதுயிலடுப்பிறழைமதிதொதுங்கு, சிறுமுறையுட்பெருமனை—புது—கு டங்கையிற்றாங்கியகொழிநிலைகுடங்கை, கடலகாலுடைய—புதுதொழு க—அழகுரல்கேட்டவிழும்நேயமிருகு, நோகணகாபுறமருமெலையி ன்—கடவுணல்வாழ்ப்பிடாபிடித்துந்தக, குரைஎறகககைககாலுழிச்சென் றாங்குத்—தேம்பழுததநீந்தபுயம்பொழிந்பபபபபில, கடவுட்டிபபபகொடி படர்ந்தேறி—வான்றொடுகமுடினமதறலையிரிது, சார்நனநினைதொறந றுநிழற்கதலித்—தேங்கனிபழுததபுயகுலையோபப, அம்மலாடொடியிற்செம் முகமந்தி—முடவுப்பலவின்முட்புறககளியைப, புன்றலைசமநதுசென்றிபகா ட்சி—குடமிசைக்கொண்டொருகன்மிடைமவன், நெடுநிலைகும்பததின் வடமிசைநடந்தோன்—இறுபபுதுபயகருகம்பனைமருதக, கன்னிபநிலுடுத் தகாசிமாநகரம்—பெருவளஞ்சுரககவரசுவீற்றிரு—கும், மழுவலனுயர்ததவழனி றக்கடவுள்—பொன்னடிவணங்கியின்னிசைபாடலும், அந்நிலைக்கண்ணே யகல்விசும்பொரீஇச்—சுரபியுந்தருயும்பெருவளஞ்சுரபப, இருமையும்பெறற னன்பானேநீயுமத்—திருநகாவாமைபாடியிருசிலை, திருநிதிகிழுவனேககறு ப்பத்—திருவொடும்பொலிகபெருமங்கிறுதே.

இ - ள். இழுமென்மழலை இன்அமுது உறைபப பிழிதேன் ஒழுக்கு இல ஒழுகும்இன் நரம்பின்—இனியமழலைச்சொல்லையுமினியவ முதத்தையு மொப்பச்சிந்துந்தேனெழுக்கைப்போலவமைந்தஇனியநரம்புகளில், வன்உகிர் வழம்புஇன் வரன்முறைவருட தென்விளிஎங்கும் சிறியயாழ்ப்பாண—கூரி யநகத்தினுனியால் கிரமப்படி தடவததெள்ளிய இசையெழுஞ்சிறிய யாழை யேந்திய பாணனே, வாழிய—நீவாழ்க்கடவாய், மாறம் ஒன்றுகேள்—நா னைகூறும்வார்த்தை யொன்றைக்கேள், யானும்ஏழிசைபாணன்—உன்னை ப்போலநானும் ஏழிசைபாடும்பாணனே, இறைமகன்அல்லன் (அரசகோலங் கொண்டுருத்தலால்) அரசனல்லன், பலர்பழிச்சுவதுஉடன்ஒழிக—பலரையுந் துதித்தலை விரைந்தொழிக, சிலபகல்யானும் நின்நிலைமையன்ஆகி—சிலநா

ள்நானுமுன்னிலைமையை யுடையவனாக, நலம்பாடு அறியாதஇலம்பாடு அலை
 ப்ப—நன்மையுண்டாதலைச் சிறிதுமறியாத வறுமையொருபால்வருத்தவும்
 நீர்வாய்சிதலையும் தூல்வாய்ச் சிலம்பிடும்—நீர்வாய்ந்தவாயையுடைய செல்லும்
 தூல்துற்றும்வாயையுடைய சிலம்பிடும், சிலஇடம்மேய்ந்தசிறுபுன்குரம்பையி
 ல்—சிலவிடங்களில் மேய்ந்த சிறியகுழிசையில், மசகம்உம் முலங்குஉம் வா
 ய்படைகுடவன்உம்—கொதுகுமுலங்கும் வாயேயாயுத மாகவுடையமூட்டுப்
 பூச்சியும், பசைஇல்யாக்கை தசைசுறித்துஉண்ண — பசையில்லாத சரீரத்தி
 லுள்ள சதையைக்கடித்து ஒருநாலுண்ணவும், அரும்பசிக்கு உணங்கிடும் பெ
 ரும்பிணிக்குஉடைந்தும்—அடைதற்கரிய பசிக்குவருந்தியும்பெரிய நோய்க்கு
 மெலிந்தும், சாம்பல்கண்டு அறியாதஆம்பிபூத்த எலிதியில் அடுப்புஇல்—சா
 ம்பலுங்காணாத காளாள்பூத்த எலிகண்படுக்கும் அடுப்பினில், தலைமடுத்து
 ஒதுங்கி கிறுகிறார்அலற—சேர்ந்தொதுங்கிச் சிறியபிள்ளைகள் பசியாற்கதறவு
 ம், பெருமனைகிழத்தி குடங்கையில்லாதங்சிய கதுப்பினள் (அவர்களையாற்றவ
 ளையறியாமல்) எனது மனையாள்க போலத்திலுள்ளங் கைவைத்து, குட
 ங்கைக்கு அடங்காதஉள்ளங் ஆறுஅலைத்துஒழுக—உள்ளங்கைக்கு அடங்கா
 துபார்த்தமையுண்ட கணாளினின்று நீர்ப்பெருக்கெடுத்துவழிய, அழுகைகே
 ட்ட விழுமன்றோய்மிக்கு (அப்பிள்ளைகளைநோக்கி) அழுதலைக்கேட்டலால்யா
 ன்துன்பநோப் மீக்கூர்ந்து, களைகண்காணாது அலமரும்எல்லவையில் — ஒருப
 ற்றுக்காடுங் காணாமல்வருந்திச் சமுலங்காலையில், கடவுள்நல்லுழிபிடர்பிடி
 த்தஉத்த குறாபுனல்கங்கை கரைவழிசென்று — இறைவரருளாலாகுழிபிட
 ரியைப் பிடித்துத்தள்ள ஒலிக்கும்நீர்மயமாகிய கங்கையின்காவழியாய்ப்
 போய், ஆங்குதேம்பழுத்து அதித்தபூம்பொழில்படப்பைஇல்—அவ்விடத்திற்
 பழங்களின்றெண்ணிந்தழிந்த மலர் மனையுடைய சோலைகள்கூழ்ந்த கொல்லை
 யில், கடவுள்சுர்பரர்சொடிபடர்ந்து வான்தொடுக முகில்ஏறி—தெய்வத்தன்
 மையையுடைய கற்பகத்திற்படர்ந்த காமர்வலலிக்கொடிபடர்ந்து ஆகாயத்தி
 லளவியகமுகமரத்தின்மேற்றாவி, திசைதொறும்மடல்தலைவிரித்துநான்றன
 நறுநிலம் கதலிதேம்கனி பழுத்தபூங்குலைவளைப்ப — திசைகள்தோறு மடற்
 றலையைவிரித்துத்தொங்சியசையு நறுமணங்கமழு நிழல்வாய்ந்ததேன்வாய்ந்த
 கனிகள்பழுத்த பொலிவமைந்த குலைநளவளைக்க, அமலர்கொடியில் செம்
 முகமந்தி—அந்தக்கற்பகக்கொடிமேல் செவந்தமுகத்தையுடைய பெண்குரங்
 கு, முடவுபலவின முள்புறம்கனிஐ புன்தலைசுமந்து சென்றிடெங்காட்சி—மு
 டவினையுடைய பலாமரத்தின்முள்ளைப்புறத்திலுள்ள பலாக்கனியைச்சிறிய
 தலையிற்சுமந்து செல்லங்காட்சி, குடம்மிசைகொண்டு நெடுநிலைகம்பத்தி
 ன் வடநிசை நடந்தோன் ஒருகண்மிடைகிழவன் இறும்பூதுபயக்கும் நறும்
 பணைமருதம் கன்னிமதில்உடுத்த காசிமாநகரம்— குடத்தைத் தலைமேற்கொ
 ண்டி உயர்ந்தநிலையையுடைய கம்பத்திற்பூட்டிய கயிற்றின்மேலேறிச் செ
 ன்றொரு கூன்வாய்ந்த கிழவனைப்போல அதிசயத்தைத்தரு நறுமணங்க
 மழும் வயலும் அழியாதமினிலுள் சூழ்ந்த காசியென்னும் பெரியநகரத்தில்,
 பெருவளம்சுரக்க அரசவீற்றிருக்கும் மழுவலன் உயர்ந்த அழல்நிறம் கடவு

ள—பெரியவளத்தைத்தர அரசசெய்து வீற்றிருக்கு மழுவாயுத்தை வலத்திருக்கரத்திலுயர்த்திய தீயையொத்த செந்நிறம்வாய்ந்த இறைவரது, பொன் அடிவணங்கிஇன் இசைபாடலும்—பொன்போலுமரிய திருவடியை வணங்கிபினிய இசையைப்பாட, அந்நிலைக்கண்வ அகல் விகம்பு ஒருவிகரபிலம்சரு உம் பெருவளம்சுரப்ப—அப்பொழுதே பரந்த விண்ணுலகினின்று நீங்கிக் கா மதேனுவும் கற்பகவிருட்சமும் வந்து பெருஞ்செல்வத்தைத்தர, யான்எ இரு மைஉம் பெற்றனன்—நானே இகபரபோகங்கனையுமடைந்தேன், நீ உம் அதிருநகர் வளமைபாடி—நீயும் சென்றந்தச் செல்வமவாய்ந்த காசினகரத்தின் வளமையைப்பாடி, இரு நிதிக்கிழவன் இருநிலத்து ஏக்கறப்ப—சங்கநிதிபது மரிதியென்னுமிரண்டு நிதிக்குமுரியவனாகிய குபேரன் பெரியநிலவுலகில் வந்து தாழ்ந்து நின்றேவல்கெட்க, பெருமகிழ்சிறந்து திரு ஒநீஉம் பொலிக—பெரியமகிழ்ச்சி மீக்கூர்ந்து செல்வத்தோடும் பொலிவக்கடவாய்.

சுதலையும் சிலம்பியும் சிலவடம்மேய்ந்த புன்குரம்பை—செல்சிலவிடத்திலரித்த சிறிபகுடிசையெனவும், சிலம்பிதூலால்வெய்ந்த சிறுகுடிசையெனவும் பொருள்படமேய்ந்த என்றார். இலம்பாடு இன்மையுண்டாதல் என்னும் பொருட்டாதலால்வறுமைமேலின்றது. நான்நன என்னும்வினைமுற்றுப்பெயரெச்சத்தில் வந்தது. மற்று அமம அசைநிலையிடைச்சொற்கள். உடைய தன்றொழிலையுடைமைமேலேற்றிச் சாம்பல்கண்ட நியாவடுப்பு என்றார். புன்றலை உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழிமுதல் தகரத்திரிந்தவிடத்து அதற்குணமாய் லகரம் னகரமெய்யாகத்திரிந்தது “இடையுரிவடசொலின்” என்றகுத்திரத்தால். நடந்தோன்வினைமுற்றுப்பெயரெச்சமாய் நின்றது. பாண்கலம்பகத்திறைநுப்பு. கன்னி பெண்கள் கன்னித்தன்மையை மதிலின்மேலேற்றிக் கன்னிமதிவென்றது குணகணி. வறுமைகோட்பட்டு மெலிந்துநல்லுழால்சாகி நகரத்தையடைந்துஇறைவரைப்பாடியிந்திரசெல்வம்பெற்றொரு பாணன்மற்றொருபாணனைப்பார்த்து நீயுமநகரிற் சென்றிறைவரைப்பாடுவையாயிற்பெருஞ்செல்வம் பெறுவாயென்றுகூறிவ் வென்பதுஇதனதுகருத்து.

வண்டிவிடுதாது, அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சிறைவிரிக்கும்மதுகரங்காடேம்பிழிபூம்பொழிற்காசித்திருநாடானும் மறைவிரிக்குஞ்சிலம்படியார்திரள்புயத்துப்புரளுநறுமலர்ப்பூங்கொன்றை நறைவிரிக்குமிதழ்க்கரத்தாலாட்டிமதுவிருந்துண்டுநயந்துமற்றென் குறைவிரித்தோரிருவரிசைகூட்டுண்ணுந்திருச்செவிக் கேகூறுவீரே.

இ - ன். சிறைவிரிக்கும்மதுகரங்காள் — சிறகினை விரித்துப் பறக்கும் வண்டிகளே, தேம்பிழிபூம்பொழில் காசி திருநாடு ஆளும் மறைவிரிக்கும் சிலம்புஅடியார் திரள்புயத்து — தேனைச்சிந்துமலர்கனையுடைய சோலைகுழந்த காசினாடானும் வேதச்சிலம்பினையணிந்த திருவடியையுடைய விறையவரது திரண்டபுயங்களில், புரளும் நறுமலர் பூங்கொன்றை நறைவிரிக்கும் இதழ்கரத்து ஆல் ஊட்டுமதுவிருந்து உண்டிநயந்து — புரளாகின்ற நறுமணங்கமழும்பொலிவமைந்த கொன்றையினது தேனைச்சிந்து மிதழாகிய கையின ஊட்டாநின்ற தேனாகிய விருந்தினை நுகர்ந்து விரும்பி, மற்று என்குறைவிரி

த்து ஓர் இருவர் இசைகூட்டின்னும் திருச்செவ்வுக்கு கூறுவீர்—அதுவொழி
ந்தெனது குறைகளை விரித்து ஒப்பில்லாத தும்புரு நாரதர்பாடும் சாமகானத்
தைக்கொள்ளுகொள்ளும் திருச்செவியிற் கூறுவீர்

மதுவிரந்துண்டமயக்கால் மறத்தலை யொழிந்த என்னும் பொருள்மேல்
நிற்றலால் மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்தது. (கு உர) மயக்கம், (ருஅ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

கூற்றடிக்கஞ்சிக்குலையுநெஞ்சேயஞ்சல்கோச்செழியன்

மாற்றடிக்கஞ்சமிடப்பாகனைமள்ளர்சொன்றகருஞ்

சேற்றடிக்கஞ்சமலர்வயற்காசிச்சுவக்கொழுந்தைப்

போற்றடிக்கஞ்சலிசெய்பற்று வேறுபுகலில்லையே.

இ - ள். கூற்று அடிக்கு அஞ்சிக்குலையும் நெஞ்சே அஞ்சல்—இயமன
டித்தற்குப்பயந்து வந்தமனமே யஞ்சலொழிக், கோச்செழியன் மாற்று
அடிக்கு அஞ்சம் இடப்பாகனை—பாண்டியன் பிரம்போச்சுதலுக்கு அஞ்சிய
இடப்பாகத்தையுடைய இளவளை, மள்ளர் கொன்றகருஞ்சேறு அடி— பள்
ளர்களுமுத கரிய சேற்றின்கீழ், சஞ்சம் மலர்வயல் காசிசிவக் கொழுந்தை
போற்று—தாமரைமலரம் வயல்கூழந்த காசியிலெழுந்தருளியசிவலிங்கப்பெ
ருமானைத்துதி, அடிக்கு அஞ்சலிசெய்—நருவடிச்சீழ்க்கைகூப்பு, பற்றுவே
றுபுகலில்லை—உங்களுக்குப்பற்றுக்கோடாக வேறுபுகலிடமில்லை.

அஞ்சல் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று அஞ்சுபகுதி, உசரக்கேடு
சந்தி, அல்எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தவியங்கோள் விருதி. முன்னிலையொரு
மையெதிர்மறையேவற்பொருளில் வரில் அஞ்சாதேயெனப்பொருள்கொள்க.
இறைவி யோர்பால் ஆதலால்கோச்செழியன் மாற்றடிக்கஞ்சம்என்றார்.

[அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்]

தலைவன் சிறைப்பு; மாகத்தலைவிக்கூறல்.

இலைமுகங்குழைத்தபைம்பூணெந்திளமுலையோடாமும்

மலைமுகங்குழைத்தகாசிவரதர்கண்டிலர்கொன்மாரன்

சிலைமுகக்கணைக்கெம்மாவிரெகுத்துணவிந்நதங்குட்

கலைமுகம்போழந்தகாயங்களவசமாய்விளங்குமாறே.

இ - ள். இலை முகங்குழைத்தபைம்பூண் வந்திளமுலையோடு ஆடும்
மலைமுகம் குழைத்தகாசிவரதர் — தகட்டுட்டிவமாகக் குழையச் செய்த பசி
யஆபரணத்தையணிந்த இளமைதங்கிய தனத்தையுடைய உமாதேவியாரோ
டு நடனஞ்செய்தருளுமேருவை வல்லாகவளைத்த காசித்திருப்பதியி லெழு
ந்தருளிய இறைவர், மாரன்சிலைமுகம் கணைக்கு எம் ஆயி — மன்மதன் வி
ல்லிலேறிட்ட அம்புக்கு எமதுயிரிலக்காக, செகுத்துண்ண இருந்ததிங்
கள் கலைமுகம் போழந்த காயங்கள் அங்கம்ஆய் விளங்கும் ஆறுகண்டிலர்கொ
ல்—கொன்றுண்ணஇருந்தசந்தரன் கலைமுகத்தாற் பிளந்த காயங்கள் எமது
தேகமுற்றுமாகி விளங்கும் வகையைக்காணுரோ (கண்டிலர்போலும்)

இலக்காகசொல்லெச்சம். எம்மாவி ஒற்றுமைக்கீழமைப்பொருளில்வந்த

செவந்துள்ளவராகிய காசியிலெழுந்தருளியுள்ளவை, சரத்துவைத்தகபாலம் ஒன்றுஅல்லது இல்லை— திருக்கரத்திலேந்திய கபாலமொன்றையன்றிவெறிலில்லை, ஐயர்பதம் பெறகடவார் கோடியின் மேலும்உண்டு — அவ்விழைவரது சாரூப்பியம் பெறக்கடவோர் கோடியென்னு மிலக்கத்தின்மேலுண்டு, அவர்க்கு ஒவ்வொருத்தர் கரத்தில் ஒவ்வொரு கபாலம் வேண்டும்— அவர்களுக்கு ஒவ்வொருவர் கையிலு மொவ்வொரு கபாலமிருக்கவேண்டும், அதற்கு எல்லாம் பண்டுஇருந்த விரிஞ்சன்மார்தலைமாலையும் செலவாய்விடில்— அவ்வாறிருத்தற்கெல்லாம் முன்னிருந்த பிரமர்கள் தலை மாலையாம், அதுயுஞ்செலவானால், பாரம் எந்தலைமேல் வருங்கொல் என்னும் கவற்கியின்ஆல்— பாரம் எந்தலைமேல் வருமோவென்னும் கவலையினால், பசங்கொண்டல்வண்ணத்துயில்கொள்ளவும்—குற்கொண்டமேகம்போன்ற கரிய நிறமுடைய திருமாஸ்திருப்பாற்கடலில் துயில்கூரவும், பிதாமகனாரு துயிலார்என்னும்கொள்கை— (மது தலைக்கு எங்கே தீங்குவருமோவென்று) பிரமாதுயில் கூராதிருக்கின்றனரென்னும் கொள்கையை, சமீரணன்குமாரனே (பிரமபட்டத்தை விரும்பிய) வாயுபுத்திரனாகிய அதுமானே, கண்டும் அவர்பதம் விழைந்தஆறு—தெரிந்திருந்த மப்பிரமனா பட்டத்தை விரும்பிய வகையென்ன (கூறும் என்றபடி.)

விஷபானத்தால் கண்டங்கறுத்திருத்தலால் கண்டமட்டு மிருண்டுஎனவும், இறைவியார் பச்சைகிறமும் தாஞ்செந்திறமும் ஆதலால்பாதிபசந்து பாதி செவந்துளார் எனவுங் கூறினார். சமீரணன் சமீரன் இடைக்குறை. சமீரகுமாரன் “சிலவிகாரமாமுயர்திணை” என்றதனால் நிலைமொழியீறுகெட்டது. சமீரகுமாரன் என்பதற்குப் போர்த்தொழிலில் வல்ல குமாரனெயென்பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. ஒவ்வொருத்தர், ஒவ்வொருநிலைமொழியீறுகெடுத்தல் “ஒன்பதொழித்த வெண்ணென்பது மிரட்டின்” என்பதனால். பிதாமகனார் இயற்பெயர் முன்னர் ஆர் என்னுமிடைச்சொல் உயர்வு குறித்தலின் மேல் நின்றது. விரிஞ்சன்மார் மார்பலர்பால்விழுதி. இது ஒருமையிற் பன்மைவந்தபால் வழுவமைதி பாரமென்றலேமேல்வருகுகொல் என்பது என்றலையெங்கே கொய்வாரோவென்னும் பொருள்தோன்ற நிற்பலால் கவர்ப்பிபொருளிலும், திருமானுக்கு அக்க லையின்மையின் துயில்கொள்ளவும்என்றார்

[அறுசோக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.]

தலைவன் சிறைப்புறமாகப் பாங்குகூறல்.

கும்பமிரண்டிசுமந்தொடியுங்கொடி துண்மருங்குவிதுமிறுமென்றம்பொற்பசங்கொம்பன் னானையாகத்திணைத்தவகிலேசர்
செம்பொனினதழித்தெரியலையெடுத்தித்திருப்பத்திரண்முலையும்
பைம்பொனருவும்பீர்பூத்தபவளச்செவ்வாய்ப்பசங்குளிக்கே.

இ - ள். கும்பம் இரண்டு சுமந்து ஈடியும் கொடி துண்மருங்குல் இறும் இறும்என்று—இரண்டிதனங்களையுஞ் சுமந்த துவளாரின்ற கொடி போன்றதுண்ணிய இடைமுறியுமேயென்று, அம்பொன் பசங்கொம்பு அன்னாளை ஆசத்துஅணைத்த அகிலேசர்— அழகிய கற்பகப்பூங்கொம்பையொத்த விறைவியை

த்தமிழடப்பாகத்திலிருத்திய விசுவநாதரது, செம்பொன் இதழி தெரியலை எசுந்தித்து இருப்ப—செவந்தபொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றைமாலையினையே கருதியிருக்க, பவளம் செவ்வாய் பசுங்ளிக் கு திரள் முலையும் பைம்பொன் உருவும் பீழ்த்த— பவளம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த வாயையுடைய பசிய கிளிபொன்ற குதலைச் சொல்லையுடைய வென்றலைவிக்குத் திரண்டதனங்களும்பசிய பொன்னையொத்த வடிவமுமபசுவுகதன.

உனது கொன்றைமாலையை விடும்பி, அதுபோலசாரூப்பியம் பெற்றனளாதலா லகொன்றைமாலையைத் தருநாளாய் என்பதைசுருதித்ததிற்றலார்குறிப்பணி உமாதேவியாராயிடப்பாத்திற் சொட்ட முரியது இடைமுறையுமென்றே கருதியென்பா சொம்பன னையாகத் தனைத்தவகிலேசா என்றார் இறுதியும் தேர்ப்பொருளிலவந்த அநிகுத்தொடர் (௧௩)

ட்டளோடவி, துறை]
தலைவிநெஞ்சொடுபுலகல்

கிள்ளைக கிரத்தமொழிசாற் றிடங்குசு விதழ்பபெண்
பிள்ளைகிடந்தந்தகாசிபிரா ியையோடுமுடி
கொள்ளைசுகிறைவண்டு கூட்டிநிறங்கொ ன்றையுங் கூடவைத்தான்
வள்ளக்கலசமுலைகசங்நாயாருயிரா ியைத்தாநே

இ - ன் னெனைக்கு அரி யும்பொருள்பா யு ள் ளுக்கம் இதழ்பெண்பிள்ளைக்கு இடம் தந்த காசிபிரான்— திருக்கரத்தி லுலகியா ளி ளுக்கு அமுதுபோன்ற சொற்களைசகற்பிககு முண்முருகு குமாணபொத்த திறையுடைய உமாதேவியார்க்கு இடப்பாகத் தந்தருளிய காசியிடு முத்தருளிய விறைவா, வள்ளம்கலசம் முலைகொங்கையாள் உயிர்வாழ்வதற்கு— கிணணத்தையுங் கலசத்தையுமொத்த தனத்தையுடைய கவராதேவியாருயிரா ளாழ்த்தப்பொருட்டே, பிறை ஓடுமுடி கொள்ளை சிறைவண்டு கூட்டினும் கொன்றை உம் கூடவைத்தான்— இளஞ்சத்திர னெடுசடாமுடியில் கூட்டங்கூட்ட மாய்ச்சிறுநீனையுடைய வண்டு களத்தேனைகொள்ளை கொள்ளுங் கொன்றைமாலையினையுங் கூடவைத்தருளினார்.

சடாமுடியில்கூங்கையோடு பிறையையுங் கொன்றை மாலையையும் வைத்தருளியது அபபெண்சந்திரனால் வருத்தமுறுவாளென்பது கருதியே கொன்றைமாலையைத்தரித்தது, நம்மேல்விருப்பம் வராயிருக்க நீயிரும்பியதற்கிரங் சியாயினும் அகுகொன்றைமலை தந்திலாஅதனால் நீசெய்தது மடமையென நெஞ்சொடு வருந்துதலால் நெஞ்சொடுபுலத்தலாயிற்ற (௧௪)

கலிவிருத்தம்

பருவங் கண்பொங்கியிரங்கல்

வாட்டி டங்கணையை புனன்முழங்கியே
சேட்டி ளங்கொ டங்கைசெய்தவமோகிலா
தாட்டி ளங்கொன்றை துடிப்பொனம்பலத
காட்டி வந்தவவிழுத்தவாணர்

இ - ள். தோடு இளங்கொன்றை சூழ்பொன்அம்பலத்து ஆட்டி உவந்த அவிமுத்தவாணா — இது மூலாந்த கொன்றைமலர்மாலையைச் சூழப்பொன்ன ம்பலத்தல நடனத்தை நாய்பிய காசியில்வாழு மிறைவர், வாள் தடகண்ம னைமுனல்முழுகு — வாள் போன்ற பார்ச்சுன்கள் சிந்தும் நீரில் முழுகி, சேடு இ ளங்கொலகை செய்தவம் ஓங்கிலா — பருத்த முதிர்ந்த எனது தலைவியின் தன வுக்கள் செய்யுந் சுவடதைச் சிறிது மறியாதிருக்கின்றனர் (இது எவகளுக்குறயே) கார்காலத்துவநுவேனென்று பிரிந்ததலைவர் வாராதிருப்பத்தலைவ் வருந் துதலைநாக்கிப் பாயங் பிரங்கல் (140)

(அனுசார், சுதிநெடிவாசிரியலிபுத்தம்)

நடைபயிற்சியைக் கண்டஞ்சார்த்தனமன்றமாவுழிக்கொண்டா
உடைமுயர்ந்துடறிவகினதிரவகிலைவயவிதுமடநெஞ்சே
உடைமுயர்ந்தவாழுமாத்வையமடைகியாஸொழுக்கொளிமுடிக்கங்கைக்
கடைமுயிர்ந்திடாக்கிலைவழிமுடிக்கவாசாசிறன்னகர்தானே.

இ - ள். மடமெநஞ்சே—அர்யாமையையுடையமடமே, நரைமுதிர்ந்தன கண்கள்ஒபஞ்சுநீர்ந்தன—நரைகள்முதிர்ந்தன கண்களோபஞ்சடைந்தன, நமந்தம்—ஒவழிக்கொண்டா—யமபடாளோவயிர் கவரவருகின்றார்கள, உடல் ஒகிநாமுதிர்ந்து திரங்கினது—உடம்போ கிரையால் முதிர்ந்துதினாத்தது, இரங்கிலை—அதிகாறுப வீணுகழித்தேதாமெயன்று வருந்திலை,செயல்திது—நீயினிச்செய்யுஞ்ஞெய்கையிது, ஒளிஒபுகு முடிக்கங்கைகரை முதிர்ந்திடாத கலையிமுடித்தவர் காசநல்நரா உரைமுதிர்ந்தவர் குழாத்தொடும்அடைதி—ஒளிவீசஞ் சடாமுடியிலணிந்த கங்கையின்கரையில் இளமவாய்ந்தகலையையுடைய பிறையைமுடித்த இழையவரது நல்லகாடுத்திருநகரில் வாழ்த்ததலில் மிக்கவடியவர்கூட்டத்தோடு அடைவாய் (அடையில்முத்தியடைவாய்என்றபடி)

திரங்கனது இறந்தகாலவினைமுற்று திரங்குபுகுதி. “கொங்கைதிரங்கி” எனப்பெரியோர் திருவாக்காலுணர்க. (சுசு)

[வஞ்சித்துறை]

நகரமாய்மறைச்
சிகரமானதான்
மகரமாயினான்
நிகரின்காடியே.

இ - ள். மறைச்சுகரம் ஆனதான் நிகரில் காசி—வ்யதிரசானதான் ஒப்பில்லாத காசித்திருநகரில், நகரம்ஆய்—இரோதசத்தியாய், மகரம்ஆயினான்—பாசமாய்நுத்தாளின்.

காசியிலெழுந்தாளிய விறைவனுக்கு விச்சுவநாதனைத் திருநாமம்வந்தது இரண்டாஞ்சருதிவாக்கியம். அதன்பொருள்மாயைற்றேறூன்றியவுலகம் அசிந்திதனும் நின்றதன்னுருவிறேறூன்றி, அதுஒடுங்குதற்குக் காரணமாயுள்ளவன். ஆன்மாக்கள் பரிபக்குவமடைதற்குத் திரோதசத்தியால் மறைப்புண்டு அணவமலத்திற்கட்டுப்பட்டுப் பிரபஞ்சத்திலழந்துதற்கு உலகம்தன்னு

ருவத்திறேன் நகிற் றலால் நகரமாய் மகரமாயினுன்னென்றார். இதனைக்குரு முகத்தாலுணர்க. இதனுலிறைவனுக்கு விச்சுவநாடு எனென வந்த நிரநாமத்திற் குக் காரணங்கூறினார் (சுஎ)

[கட்டளைக்கவிதையை]

தலைவிரிவாற்றமுமைகூறல்

இல்லொன்றென வலனிதயம்புக்காய்மதனெய்கலைகள்
வல்லொன்றுபூண்முலைமார்பும்போதவனமற்றென்செயகேன்
அல்லொன்றுகூந்தலணங்கரசோடுமொராடகட்டுடொன்
வில்லொன்றுகொண்டவிழுதநதிவேரின்றவின்னவனே

இ - ள் அல் ஒன்றுகூந்தல் அணவகுஅரசுஒருடம் — இறுதியொத்த கூந்தலையுடைய தெய்வப்பெண்களுக்கரசியாகிய இவ்வையுடைய பாரும், ஓர் ஆடகப்பொன் வில் ஒன்றுகொண்டு அவிமுதநதநில நின்றவின்னவன் — ஒருபொன்வல்லையேந்திக் காசியில் சின்றநெருங்கி உடனே, இல்லொன்றுள்ள என்னுதயம்புக்காய் — ஒருநூலாமார்கையாடென் மனநின்று யேறினவனே, மதன் எய்கலைகள் வல்லொன்றுபூண் முலைமார்பும்போதவன மொதனெய்யும்பாணங்கள் சூதாடு கருவியையொடங்கு மனநதையணித்த தனங்கலையுடைய மார்பிடத்தையப் பிளக்காகின்றன, உடனல்லொன்று — நானென்றெய்வேனதனைமொழிந்தருளாய்.

போழ்தல் வணையையொழிபாபென, னுடையபாருள மேய்ச்சி வலன் மறு வுவினமார்த்துப்பொருளில்வந்தது (சுஅ)

[உட்பட]

எனக்கினை

விண்ணமிதநுஞ்சாய்விடமுமாய் தாமம்
உண்ணமிதநஞ்சோடுதவலால் — தனென
கடலொடுபிறந்தன போலுநதநலம்
கழநகர்க்காசியுணமேவும்
மடல்வழிகொதை தாடுங்கணனே.

இ - ள் தடம்மலா கழநகராகி உளமேவும் மடல்அவிழ்க்கொதை மதாநெடுங்கண் — தடாகங்களில் தாமமாய் நும் காவுல்கொண்ட நகராகிய காசியில்வசிக்கும் இப்பூவிதழலாந்த கூந்தலையுடைய தலைவியின் மதர்த்தநெடியகண்கள், உண்அமிர்தம்நஞ்சு ஒடுஉதவலால் — உண்ணுமமிர்த்ததை நஞ்சினோடுதவதலால், விண்அமிர்து உம்நஞ்சும் விடம்உம்அமிதர்ஆம் — விண்ணுலகிலுள்ள தேவாமிர்தமும் நஞ்சாய் நஞ்சமு முமுதாம் (ஆதலால்) தண்ணென் கடலொடுபிறந்தன போலும் — குளிர்ந்த நிருப்பாறகடலோடும் பிறந்தனவொக்கும்.

இவளுள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்து நோக்குஅமுதும், பொதுநோக்குநஞ்சும் ஆதலால் உண்ணமிதநஞ்சோடுதவலால் எனவும், நிருப்பாற் கடல்நிரண்டையுந்நததுபோலதலைவிகுளவின் விண்ணையுந்தந்தமையா

ல் தண்ணென்கடலொடு பிறந்தனபோலும் எனவும், இவள் கண்ணோக் கொன்றே ஒருகால் நஞ்சுமொருகாலமுதமுமாயிருத்தலால் அமிர்தம் நஞ்சாம் விடமுமமீர்தமாம் எனவுங் கூறினா “இருநோக்கிவளுண்கணுள்ள தொருநோக்கு — நோய் நோக்கொன்றந்நோய் மருந்து” எனவருந்திருக்குற ளாலுணர்க. அதுபோல அமுதினைவிரும்பிய வசுரர்கள் மடிந்ததும் சிவபிரானுக்கு விடம் அமுதாயிருந்ததுங் காண்க இவ்வாறன்றி விண்ணமிர்து மமிராதமாம் விடமும் நஞ்சாம் எனத் தழாத்தொடராய் அல்வழிமுடிபெனக் கொண்டு பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. அவ்வாறு கொள்ளுமிடத்துப் பொதுநோக்கு நஞ்செயாகவும காதலை வெளிப்படுத்துநோக்கு அமுதேயாகவுமிருந்தனவெனவுமொளக. இங் தலைவன் கூற்றாதுலால் கைக்கிளையாயிற்று “கைக்கிளையுடைய சொருநலைக்காமம்” என்றதனால் இது மலைச்சாரவில் நிகழுவதாதலால் திணைகுறிஞ்சி, சைகோள் சளவு, கேட்போர் நெஞ்சு, கூற்ற தலைவன்கூற்ற, இடம் முன்னிலை, உட்கோள்பயன், மெய்ப்பாடுவகை நிகரச்சட்டி எச்சம் உட்கோள் அவன் கருததைத் தன்னுட்கொள்ளுதல். ()

வருஞ்ஞாந்தம்]

சுண்ணெட்டாவிருத்தமாய்

உண்ணிறைந்தசொரொண்பொருள்

நண்ணுமாசுரரானதால்

அண்ணலாரவிமுத்தமே.

இ - ள். அண்ணல ஆர் அவிமுத்தம் — பெருமைகிறைந்த காகியானது, கண்ணுவிருத்தமும் ஆம் உளநிறைந்தது ஓர் ஒண்பொருள் நண்ணும் மானகா ஆனது — எனக்குக் கண்ணுமுயிரும் கருத்தமாயிடுள்ளேநிறைந்துள்ள ஒள்ளிய ஒருபொருள் எழுந்தருளியிருக்கும் பெரிய திருநகராயிருத்தது.

அகத்தில நிறைந்தபொருள் ஆனமாககளுக்கு அருளுதற்குப் புறத்திற்காகியிறிருக்கையில பொண்ணுடையா என்பது வருத்தம். ஒவ்வெண்ணெடு. (எ)

[அறுசாநகழிபெழலாகியிருத்தம்]

முத்தாடி சத்தவந்தோரினாச்சேயையுட்கண்? முதலவியோடு

வைத்தாடுவோபொதுவினான்றோமுமகந்தவாரமென்னே

கொத்தாடுதலையொடுமாநந்தவந்தேமுற்றாநெடுமபூத்தத்தே

டொத்தாடுவீரடிக்கெல்லோமும்பிள்ளைகளென்றுணர்ந்திடரே

இ - ள் கொத்துஆடுசடை யொடுதும் ஆந்தவனத்தே குறுந்தாள் பெருமபூத்தோடுஒத்து ஆடுவீர் — பூங்கொத்தசைநகாடுஞ் சடையினோடும் ஆந்தவனத்தில் குறுகிய காலையுடைய நெடிய பூதகணங்களோடு தாமுமொருவராய்நின்று ஆடாநின்றீர், அடிக்கடு எல்லோமும் பிள்ளைகள் என்று உணர்ந்திடர் — தேவரீருக்கு நாங்கெல்லோமும் பிள்ளைகளாயிருக்கங்களைப் பிள்ளைகளென்று வருதாமல், ஓர் இளஞ்சேயை முத்துஆடி — ஒருஇனையிள்ளையாராகிய முருகக்கடவுளை முத்தமிட்டி, உலகுான் மறுதல்வியோடுதும் மடித்தலத்துவைத்து ஆடுவீர் — எல்லாவுயிர்களையு மீன்றருளியிறைவியோடு மடித்தலத்திலிருத்திவினையாடாநின்றீர், பொதுவில்நின்றுஆடும் உமக்குஇந்தவாரம்

ன்—யாவர்க்கும்பொதுவாயுள்ள அம்மலத்தினின்றும் தேவரீருக்கு இந்தப்பகூடபாதம் எங்கிருந்துவந்தது.

பொதுவல்லியுபோககுஉறவினர், நட்பினர் அயலினரால்லாராயுமொருதன்மையராகநோக்கும் நடுநிலைமையிலுண்டிவதால் வாரமென்னன்றார். உணர்ந்திடர்என்னும் முன்னிலைப்பன்மை யெதிர்மறைவினைமுடிவு எச்சமாய்நின்றது (எசு)

சம்பிரதம், பன்னிருசாகழ்'நெம லாவிரியவ்ருத்தம்'

உண்டகிலகோடியுமுமிழந்திடுவன்றாசுரோபுலிமா உகாபிழிந்தகடலோடு
உடனவாய்மநித்தடுவன்வடமேநமுனித்தபாபிழிநெகிர்ச்சூரரி
அண்டபகிரண்டமுமாத்தனுடைப்பண்புவனமனவய்யபுலிலமேமுமாம்
அடைவடைவெடுகிபவடுகைசுருலைப்பரவையத்தரணையபித்தையவராம்
சொன்னன்ரணியண்ணமுண்டககசுண்ணுங்குஞ்சித்செஞ்சரணமுங்
குடிவகோமரமுந்தேடியதலமுமண்டகோளமுந்துருவியேயுடப்
பண்டமனறையாலமிடவெளியினடமாடுபாஞ்சுடரொடவிந்தகாசிப்
பதியிலடையாமலிபபல்லயிர்க்கொருதியும்பரமபதமடைஸ்ப்பீன

இ - ன். அசலகோடி உம் உண்டெனச் சொல்லுகின்றான்—அளவில்லாதபுலனங்களைமுன்னிழிவன், ருளில் ஏழும் ஓசையுடைய உலக உடன்வாய் மதித்திடுவன்—ஏழுமுகங்களைமுன்னிடுகின்றேன்—பரிபுஷ்ட ஏழுகடையும்விநாந்துபுகுவேன், வடமேற்குமுலத்தா ஒலி உம்பிடுங்கிசுழற்றி அண்டப்பெருண்டமும் அடித்து உடைப்பன்—வடமேற்குமுள்ள மேருமலை யேவோடும் பிடுங்கிச்சுழற்றிப் பலலாயிரகோடியுடைவாய்மறுத்துடைப்பேன், புலனம் அவை ஏழுபிலம் ஏழும் உய் அடைவு அடைவு அடுக்கிய அடுக்கை குலைப்பன்—பூலாகமுதலிய மேலேழல்கும் அடல்புத்தவிய கீழேழல்குமாக அடைவடைவாகவடுக்கிய வடுக்குகையாழப்ப்டேன், ஸ்வைஅதனையும் வித்தை அல்ல ஆம்—இவைமுழுமையும் உருகையல்லலாம், கொண் டல்பணி வண்ணன் உம் முண்டகம் கண்ணன் உம்—மேகந்நையும் நீலமணியை முத்த நிறத்தையுடைய திருமாலுந் தாமரையிடத்தில்கிக்கும் பிரமணும், குஞ்சிதம் செம்சரணம் உம் குழலகோடரம் உந்தேடி—புனைந்தவெய்ந்த திருவடியையும்சடாமுடியையுந்தேடி, அதலம் உம் அண்டகோளம் உம் தருவ லுட—அதலமுதலியபாதலத்தையு மண்டகோளத்தையு மாராயந்துசெல்லவும், டண்டமறை ஒலம் இட வெளியில்நடம் ஆடும் பரஞ்சுடிப்பொலிந்த காசிபதியில் --தொன்று தொட்டுள்ள வேதங்கள் காணாமலோலமிடவும் வெளியேநிருநடனஞ்செய்யும் சிவபிரானார் எழுந்தருளிய காசிநதிருப்பதியில், இ பல் உயிர்த்தொகுதியும் அடையாமல் பரமபதம் அடைவிப்பன்—இந்தப்பலுயிர்க்கூட்டங்களுஞ் சேராபலிங்கிருந்தபடியே முத்தியையடைவிப்பேன்.

காசியிலடைந்தோர்க்கு முத்தியென்பது வழக்காதலால் அடையாதிருக்கவே நான்முத்தியிற் புகுவிப்பனென்றதனால்சம்பிரதம் ஆயிற்று. வெளி ஆகாயம், வெளியிடம் இக்கவர் பொருள்படச்சிதாகாயத்தை வெளியென்றார்.

துருவி இறந்தகால வினையெச்சம் துருவு பகுதி சம்பிரதம் கலம்பகத்தினு
ருதுப்பு. (௭௨)

[அறுசீர்க்கழ்நெழலாகிரியவிருத்தம்.]

மேகயடு தூது

வினாகுழைக்குமழைமுகில்காள் விண்டலர் தணுமீழாய்ப்படலை விடலையென்ன
அனாகுழைக்கும்பொழிநகாசியணிநகருக்கேகுதினோலறன்மென்கூந்தல்
வனாகுழைக்குமலைகுழைப்பக்குழைதிரடோளமுருமுடிவணங்கிதென்னக
கனாகுழைக்குமலைகுழைத்தகண்ணுதற் கென்பேதைதிறங்கழறுவீரோ.

இ - ள். வினாகுழைக்கும மழைமுகில்காள்—வித்துக ளங்குரிச்ச்செ
ய்யுமேகங்களே, விண்டு ஓலா தண்ணுழாய் படலையிடலை என்ன—நெசுழந்த
லர்ந்த தண்ணியதுழாய்மாலையணிந்த திருமால் செல்லுதலைப்போல, அனாகு
ழைக்கும் பொழில்நகாசி அணிநகருக்கு எகுதினோல்—தூருள் தளிர்க்குஞ்சோலை
குழந்த அழகிய காசுநகருக்குச்சொல்லுவீரானால், அறல் மென்கூந்தல் வனாகு
ழைக்கும்மலைகுழைப்பகுழை திரள்தோள் அடிகு—கருமணல்போல நெளிவு
வாய்ந்தமெல்லியகூந்தலையுடைய இறைவியின்மலைகுழையச்செய்யுந் தனங்கள்
குழைக்கவிளகிய தோளினடிகுக்கு, முடிவணங்கிது என்ன—தலைவனைந்தது
போல, கனாகுழைக்கும் மலைகுழைத்த கண்ணுதற்கு என்பேதைதிறம் கழறு
வீர்—சொல்லளவைகடந்த உயர்ச்சியையுடைய மேருமலையைவளைத்த சிவபி
ரானுக்கு எந்தலையினது திறத்தசை சொல்லுவீர்.

மழைமுகில்காள் விடலையென்ன எகுதிர் பண்புந் தொழிலும் பறறிவந்த
வுவமையணி. வணங்கிது சாரியைபெறுதுவந்த ஒன்றன்பாற்பட்டர்க்கை யிறந்
தகாலவினைமுற்று. வணங்கு பகுதி, கடைக்குறையாயநின் நுஇன் இறந்தகால
யடைநிலை, து ல்குதி. (௭௩)

[சட்டலைக்கல் த்துறை]

தலைவன்சிறைப்புறமாகப் பாங்கிமறைத்து மொழிகிளவி.

கழைக்கநாம்பைக்குழைத்தான் மதவெளக்கணத்திலம்பொடி

குழைக்கரும்புங்குழைந்திட்டதந்தோருளீர்தூங்குதளி

மழைக்கரும்புமொழிற்காசிப்பிரான்மலையான் முலைபோழ்

முழைக்கரும்புந்றவாடநின்றமுடியமுக்கணனே.

இ - ள். பொழிற்காசிபிரான்—சோலைகுழந்த காசியிலெழுந்தருளிய இ
றைவனே, மலையாள்முலை போழ்முழை—இறைவியின் தனம்பிளந்த குகையா
கிய, கரும்புற்று அரவு ஆடநின்ற ஆடியமுக்கணனே—பெரியபுற்றிற் பாம்பு
நின்றாடநின்ற நடனஞ்செய்தருளிய திரிநேத்திரங்களை யுடையவனே, மத
வெள் கழைக்கரும்பைகுழைத்தான்—மன்மதன்கரும்பை வளைத்தனன், அந்
தோஅகணத்தில் அம்பொன் குழைகரும்பும்குழைந்திட்டது —ஜயோ அப்
பொழுதேயமுடிய குழைக்கையுடைய கரும்புமவனைந்தது, குளிர் தூங்குதளி
மழைக்கு அரும்பும் -- குளிர்ச்சிமீக்க மழைத்துளி சிந்து மாயினதற்குத்
தளிர்க்கும்

கருமபுல்லை மன்மதன் வளைத்தானதனால் அழகிய பொன்னாற்செய்த

குண-லத்தையணிந்த கருட பிண்டம் அந்நிலைவிவாழ னுள்தல்களால் செய
தால வாட்டந்தோவளா எனனும பொருட்புட்பப-நிறறலால ஓட்டணி. இத்
னைப் பிறிதுதுயறதயணியெ டும் அந்நிலைவகையணியெனவுங் கூறுவா.
அம்பொற் குழைக்கருமப அழங்கிடொண்ட செய்க குணடலத்தையணிந்த
கரும்பினிரதம்போல நனொச்சோடினைய தலைச் சைழைக்கருமபு கழையென்
னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கருமபு எனும்பொதுப்பெயரை விசேழ் ததவந்த இரு
பெயரொடர்ப பண்புத்தொலை பிராய அமைவளி (எச)

| க - ட னை க லி, த ரு ன |

பாங்கி செவ்வி க ர த ட தா வு நு மல

கணபதுகன கதேதரோ 1 தேதர் 11 லெயுநிநா

உண்ணாட்சி என்பது தீவிர குமுகதசம்? சுதந்திரம் + சமீபத்தில் இப்படி

பண்ணைசாலை நகரத்திலே உள்ள பரமபதேவி

பெண்ணஞ்சநாதர் ருத் துதி குமலபிஞ்சுதகடா

இ - ள் உம்பர ஷட்பெரி ப ர ச ர ச அபரது நுகுகொண்ட
காசிபரமா - தேவாகள - ப ப ப நஞ்சினவகும மரு தமாரகடிகாண்ட
ருளிய காசியிலெழுந் நஞ்சிய பரமா பரபெண் அஞ்சநஞ்சு அவு நூத
துநின்று ஆடும அபிஞ்ஞ - பாணார ராயநஞ்சினாவிய நஞ்ச நஞ்சினையு
டையசாப்பத்தைக் கச்சையமகட்டி ஸ்ரீபுய அந்த ஸ்ரீறைவரி, கண் அஞ்
சனத்தைக் கரைத்து ஒநீர் ஸ்ரீலக்ஷ்மியினி ளுள்ள - கண்களிலெழுந்த மை
யைக் கரைத்தாடாதினநீர் (நஞ்சுடைய) ஸ்ரீயயினிநாதலைவி, உணர்நஞ்சு அன
னத்துக்கு உம் அஞ்சவைத்தார ஸ்ரீமுண்ணும் நஞ்சாக அனனத்துக்குமஞ்சி
யொழியவைத்தனா (அறிவாய் என்றார்)

பிஞ்ஞகா தலைகோ முடையவா தன் தலைக்குடந்த சோவினைநோ
சுகி வணதேவதைதளாலவந்த குற்றமென்று அதுபோல முயலுஞ் செவ்விக்
குப் பாங்க உணமைகூறுவள ஓற்றவாதாமுண்டநஞ்சாக நமதுதலைவி அன
னமுன்னுதற சுஞ்சைக கா என்றமைபால் அந்ததொடி நிறலாயிற்று.
நஞ்ச நச்சுயலிததல் பாரா ம னுணருனததைதககனாததோமீர் கடலசெய
யநினமுள் என்பது புகுதியணி (எந)

கட்ட-அர + விபபா }

சாமந்தி சுழிப்—புகிள்வி

கருகுகவடுக்கருமபக்கோந்துவென — சலையதிகொலைக்கூட நங்கவாநதுயிர்பருகுதற்குக்கூர்நாலவிரிநிபாப — பாசம்வீசிடனைத்ததிங்கென்செயகேன்முருதநாறுமுழிற்பொலங்காமபலீர் — 45தாவாழிமுததமுநெக்குடைந்துருபத்தாதஞ்சிசுகமுடியோபிலா — டையநாநுருகாததிமீரிகளே

இ-ள் முருகாழ் குரலடொலப் பெயப்பு அன்னீர்—வாசமவீசுகு கற
பெப்பூங்கொம்பையொத்தபெண்களா, பெண்கலைதி கொலாகதறம்—வெள்
ளியகலைகளோடு ய சந்தரனென்னுய மமன, கருகுக்குல் கருமபகி ஊர்ந்
து உயிரகவாந்துபருகு கு—நருகிய ஐரனென்னும பெரியவெருமைக்கடா
வைட்டதி உயிரை கொண்டேனொருநிறக, காத்து ஆல் விரிநிலாபாசடி

இங்குவீசி வளைத்தது என்செய்கேன்—தனதுசிரணமாகியகையினால் விரிந்த நிலவென்னும் பாசத்தை யிங்குவீசிவளைத்தது நானென்னென்செய்வேன், முத்தர் வாழ் அவிமுத்தம்உம் நெக்கு உடைந்து உருகுபத்தாதம்சித்தம்உம கோயிலாக உடையநாதற்கு உரைத்திடுவீர்கள்—சீவன் முத்தர்என்வாழும் காசியையும் நெக்குவிட்டுடைந்துருகாநின்ற அடியவரிதயத்தையும் கோயிலாக வுடைய இறைவன் இயமனையுதைத்தவராதலா லவர்க்குக்கூறுங்கள்.

இது தொகையருவகவணி. இங்கு முன்னிலைக்குரிய சுட்டுப்பெயர் தன் மையிடத்துவந்தது வருவமைதி. (எசு)

[அறுசாக்கழிநெடி ளாகிரியயிர்த்தம்]

உரைத்தநான்மறைச் சிரத்துமைத்த ல்த்தவருளத்தும்வண்டொருகோடி நிராத்தபூங்குமுனிரைவனையவளொடுகின் றவருறைகோயில் [க் குரைத்ததெண்டி ரைக்கவனையங்கையர் துணைக்கொங்கைமான்மதச்சேற்றை கரைத்திருங்கடல்கருங்கட லாச்செயுங்காசிமாநகர்தானே

இ - ள் உரைத்தநான்மறை சிரத்து உம் ஐந்து அவித்தவர் உளத்து உம்—தாங்கூறிய நான்கு வேதங்களின் சிரககளிலும் பஞ்சேந்திரியங்களின் செயலையொழித்த முனிவாசனியத்திலும், ஒருகோடி வண்டுகிரைத்த பூங் குழல் நிராவணியவன் ஒடுகின்றவர் உறைகோயில்—ஒருகோடி வண்டுகள் தேனுண்டு பத்தியாயுள்ள மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய இறைவியாடுகின் ற இறைவரொழுந்தருளியிருக்கும் திரைகோயிலானது, குரைத்த தெண்ணி ரைக்கை—ஒலிக்காநின்ற தெள்ளிய அலையையுடைய கங்கையானது, மங்கை யர்துணைக்கொங்கை மான்மதம் சேற்றை கலாத்து—தன்னிடத்து மூழ்கிய பெண்களினிரண்டுகொங்கைகளிலும் துள்ளிநடந்து நிரியின் குழம்பைககரைத் தோடி, இருங்கடல் கருங்கடல் ஆகசெய்யும் காசிமாநகர்—பெரியகடலைக்கரி யகடலாகச்செய்யும் காசியென்னுப பெரியகரமாம்

நிகழ்காலத்தை யிறந்தகாலமாகக் குரைத்தவென்றது தெளிவுபற்றிவந்த காலவருவமைதி (எசு)

[எட்டளைக்கலிப்பா]

காமமிகக் கழிபடர்கிளவி.

மானமொன்றுகிறையொன்றுநாடுஒன்று—மதியமொன்றுகுயிலொன்று திங்குழற், கானமொன்றுகவர்த்துணுமாதன்—ரணக்கிலக்கென்னுயிரொன் றுமேகொலாம், வானமொன்றுவடிவண்டகோளமே—மவுலிபாதலமேழ்தா ண்மலைபெட்டும், நானமொன்றுபுயமுச்சுடருமே—நயனமாப்பொலியும்மகி லேசனே.

இ - ள். வானம்ஒன்றுவடிவு — ஆகாயமே யொருதிருமேனியாகவும், அண்டகோளம் ஏமவுலி—அண்டகோளமே திருமுடியாகவும், பாதலம் ஏழ் ஏதாள்—அதலமுதலிய பாதாளங்களேருமே திருவடியாகவும், எட்டிமலைஉம் ஏநானம் ஒன்றுபுயம்—அட்டகுலபருவதங்களு மிருகமதப்பொருந்திய புயங் களாகவும், முச்சுடாஉம் ஏநயனம் ஆகப்பொலியும் அகிலேசனே—சோமகுரி யாக்கினியென்னு முச்சுடர்களுந்திருக்கைகளாகவுங்கொண்டு விளங்கும்விச்

சுவநாதோ, மதியமஒன்றுமானமொன்று — ஒருநகிரனால் மானமொன்றையும், குயிலொன்றுநிறைஒன்று—குயிலோசையால் மனநிலையொன்றையும், தீங்குழலகானமொன்றுநாணஒன்று — தீனியவேங்குழலின்கானத்தாலுயிரொன்றையும், கவாந்துண்ணும் மாமரங்களைக்கு— கொள்ளைகொண்டெண்ணும் பெருமைவாய்ந்த மன்மகனதுபாண்டிக்கு என்உயிர் ஒன்றும் இலக்கு கொல்ஆம்—எனதுயிரொன்றே குறியா (உதைத்தருளாய்என்றபடி)

உம்மைவிருப்பிய பொருள்கள்! நீருக்கயாடுநருத்திதானாவன்பாளிவ்வாறாகவும், தேவரீரொங்குமாயுளவீராயிராததொன்றிலையென்பான்வானமொன்றுவழிவு என்வுங்குறிஞா. இத்தெயரும் பெயருமாகவந்தமுறை நிரனிதைப்பொருள்சோன் வாழ்மழிவிவாந்நன்றுயில்பிரிந்தலே யோகரங்கள் தொகுதல் “வேகண்டமெய்யங்என லிணைதிருமணி— மூதண்டகூடமே மோலியார—காசண்டி, நைறாமேருவாப்பெயர்ச்சின்றுடப்—பற்றுமோசிறமபயாபல” என அந்நாடாசிரிபர் நிருவாக்காலமுணர்க (எஅ)

நிரைமனநதைக கறமின் ஸ்ரீ நி ௨௨௪௩

சாரிசெவ ௧௧௧

அதிலாண்டமாயகண்டமனநிலேசா

முல்லாண்டசோலாவழி ௧௧௧௧௧௧

சின்னவிடைபாசாவிருநபன் ௧௧௧௧௧௧

அன்னவிடைபாசாவருவ

இ - ள் அதிலாண்டமாயகண்டம ஆனஅதிலேசா — எல்லாவண்டங்களுந் தானாகிஅவற்றரு அப்பாலாயுந்நின்ற விசுவேசனே, முகில்ஆண்டசாலைஅவிமுத்தா—மேகமாயமுடசோலகுழிந்தாசுதிநருக்கையுடையோய்நகில்ஆண்டசின்னவிடைபாசா—சுடங்கலாலாளப்பட்டசிறியுடையையுடையவுமாதேவ்யாராயிடப்பா சிநுடையவனே, நிருநயனம்செம்கமலம் அன்னவிடைபாகா— அழகமகன்கள் செந்தாமரைபையொந்த நிருமாலாகிய இடபஜாதியை நடத்துகின்றனே, அருள் கருணைசெய்யாய

பாகன்நட ததவோன். ௧௧௧௧௧௧௧௧ வசகவாதிகனாமாயுள்வவனென்பார் அகிலாண்டமாயகண்டமான என்றா (எக)

[அறுசீர்க்குற்றெழுலாசரியவிருத்தம்]

தலைவருத்தலைய அரியாமைகூறல்.

அருகுமதன்குழைசாகழுகெறித்தமு கத்தறுண்டெழுவுண்டரற்றுமோசை பெருகுசிறுநானொலியுனதறிபுழிந்தப்பதுறுயிப்பேதைக்கென்றும் உருகுபசும்பொன்னசும்புதசும்புவுசும்வீரவயெனையுடைந்துசஞ்சம் முருகுயிர்க்கும்பொலங்குமியமானசுதிப்பொலிந்தவவிமுத்தனோ.

இ - ன். உருகுபசும்பொன் அசும்புதசும்பு— உருகாரின்றபசிய பொன்னின் பொசிவினையுடையகந்தை, வசும்புஇரவிஎன்ன கஞ்சம்உடைந்து முருகுஉயிர்க்கும் பொலங்குமிய விமானத்திப்பொலிந்த அவிமுத்தனோ— ஆகாயத்திற்றொன்றிய சூரியனென்று தாமரைகளம்மலர்ந்து தேனைக்கக்கும் பொன்னுலமைந்த சிகரததையுடைய விமானத்திலெழுந்தருளிய விசுவேச

ரோ, அருகுமதன் குழைத்தகழை தெறித்தமுத்து ஏறுண்டெழுவண்டு அரற்று மஞ்சை— பக்கத்திலின்று மன்மதன்வளைத்த கரும்பினின்றுந்தெறித்த முத்துகளால் மோதப்பட்டுமெழுந்த வண்டிகளொலிக்கும் ஓசையை, பெருகு சிறுநான் ஒலிஎன்று அறிவுஅழிந்து பேதறும் இப்பேதைக்கு என்ஆம் — அவன்செய்த பெருகியசிறிய குணத்தொனியென்று அறிவுகெட்டுமயங்கு மிப்பேதைப்பருவமுடைய இப்பெண்ணிற்கு நீகூறுவதுயாதாய் முடியும் (பயன் படாதென்றபடி)

குழைத்தஇறந்தகாலப்பெயசொச்சம் குழைபகுதி. தசம்பிணையிரவி யென்றுகருதியது மயக்கவணி. (அ0)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

முத்திக்குவேட்டவர்மோட்டு ம்பாரமுடைத்தலையோ
டத்திக்குஞ்சாம்பற்குமோம்பினராலிவையன்றியப்பால்
சித்திப்பதுமற்றலைபோலுங்காசிச்சிவபெருமான்
பத்திக்குக்கேவலமேபலமாகப்பலிப்பதுவே.

இ - ன். முத்திக்கு வேட்டவர்மோடு உடல்பாரம்—மோட்சத்தைவிரும்பிப் பத்திசெய்வோர்கள் பெரியசரீரச்சுமையை, முடைதலைஒடு அத்திக்கு உம்சாம்பற்குஉம் ஒம்பினர் — முடைநாற்றத்தைமுடைய தலையோட்டிற்கும் எலும்பினுக்குஞ் சாம்பலுக்குமே பாதுகாத்தனர், இவைஅன்றி அப்பால்சித்திப்பது வேறுஇல்லையோலும்—இவையல்லாம லப்பாற்கைகூடுவது வேறொன்றுமில்லையோலும் (ஆதலால்) காசிசிவபெருமான் பத்திக்கு கேவலம் ஏபலம் ஆகபலித்தது— காசியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானிடத்துவைத்த நேயத்துக்கு இந்தக்கேவலவாரியமே யவர்களுக்குப் பயனாகக்கூடியது.

மோட்சத்தைவிரும்பினவர்கள் சாரூப்பிய பதமுத்தியைப்பெறுதலால் முடைத்தலையோட த்திக்குஞ் சாம்பற்குமோம்பினர்என்றார், கேவலம் சிவசாரூப்பியமுத்தி. சிறுமை, இதுபழிப்பதுபோலப் புகழ்த்திறம் புனைதுகூறுதலால் இலேசவணி. இதனவியாஜஸ்துதியலவாரமெனவுங்கூறுவர்: பிரிநிலையேகாரங்கள் தொகுத்தல். (அக)

[கவிநிலைத்துறை]

தலையியினதுஆற்றாமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பல்வேறுருவாய்சின்றருள்காசிப்பதியுள்ளீர்
வில்வேறில்லைபூவலதம்பும்வேறில்லை
அல்வேறல்லாப்பல்குழலானையலைக்கின்றான்
சொல்வேறென்னேபாருமனங்கன்றொழிஞ்ஞே.

இ - ன். பல்வேறு உருஆய்சின்று அருள்காசி பதிஉள்ளீர்— பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறுவடிவாய்சின்றருளிய காசியென்னுந் திருப்பதியிலுள்ளீர், வில் ஓ வேறுஇல்லை—வில்லோகரும்பன்றிவேறில்லை, அம்புஉடனூ பூஅல்லது வேறுஇல்லை—அம்புமோமலரன்றிவேறில்லை, அல்வேறு அல்லாதபல்குழலானை அலைக்கின்றான்—இருளேயன்றி வேறல்லாத பலவகை முடிப்புள்ளகூந்தலையுடைய எந்தலையியை வருத்துகின்றான், சொல்வேறுஎன்—யான் சொ

வவதுவே மெனன இரந்தது, அனகசனதொழ்விரும நனபசாநெழிவே
போபாததருளும்

பிரிநிலைகாரங்களை தொகுக்கல் ஐவகைமுடி புமுடி வசாணை, சுரு
ள, குழல், பனிச்சை முடி உச்சியிலமயினை முடிபயிது, கொணை - பக்க
முடி ததல், சுருளபின்னெசெருகல் முடிசாநட்டிமுடி ததல், டவர்ச்சைபின்
னிவிடுதல். அனங்கன அனஅங்கன எரபயிததச சரீர நிலலாதவன என
பொருளகொளக பலகுடலா என்னும சதகப பெண்களபலணப
மெனப்பொருளகொளக வேண்டலால அனபயிதெனக காளக (௫௮)

கட லோக சித்தனை

காளென ரவாமுன்னுகூசா சதா னிவிடும் முன
யாமென மசொறிநினைவிடும் கண்டே
நினைந்துவட்டொழிந்த சாதிபயித தவிர
தேவனெறடைநகவாகநாண சிறந்தி

இ - ள் சான்றனறவா முறையிதக வ ருநிரை வண்ண ரயா
வாதிகளமுனனேமறைதசொடி கணீரநீங்கு வ ருநா னாசெனநி
மெ காசிபிரான - காபோகதகைய நகவ வ னானிசன முனனநாநெனந
அடைநதருளும் காசியிலெழுந்தருளி இலையென மபுல வ புல
ஊன்என்றுவிட்டுழந்தாகளிப ர சரீ மெனய எவையாநிசனா நில
நததென்று அதனைவெறுததிகை டொடபதகன் த, உலடாத இர
பகதேன் என்று அடைநகவாகநா ன கிறை + து சீ மம ஏ தேவிட
டாதபேரினபத தேனெனநா டகவ ௫ ௮ நகர கிடை பத
கொடி பவிடமே (வேறிலை ௮௭௮ ம)

சிவபிரானே சரீரமென து டெட்டே வ ன நகவதரறு அத
னைககசுல்ட் இனலையடைவ டெட்டே கவிக வ, நானகை
விட்டு அசசரீரதகைக கெவிட ரக போரின கூடுகென நறு ஆதனை விரும்பு
வோககுப பினபுசித்திப நு கொர டெட்டே வ ருநா மயமடை பொருள
கொளருதலுமொன்று பீயதோத புக்க நுத சிவபோக மெலிப்த
லால தனனை யிபுநநவா மன யானென்று ருநிபுங காசி பிரான எனரா
உயடடாத வகிரமனந டெட்டே மொசம உல சித்தி பி பிரானபடைநத
வககுச சிவசாருபியிவ சிடைததலா வ னனககிடைபடத சிவம என
ரா போரினபததேனை யடை வகசு அது வெளிமையவாது கை புக்க
சதவ னும டெட்டே ரானதச கொ முண கூடுகென (௫௯)

ஈ டெட்டே ௫௭ ப

ரங்கு குறைபயபித ௭௭

கவிடங்கொடுததேயமுதுண்டவத - மதவருகுகொட்தததரானநர்
பரவ்டுமமலாபருசுனைமேலிவன - மவைய முதுண்டா நபுதுண்டோ
நாயிடங்கொள டொருவனமுகவகர - நானகினும சபுதுரகததையிட
டாவிடங்கெ ௭௭ (நடகிசீவிகு ௮௮ ஆடவசெய கிடுமாநகசகக சதகோ

இ - ஈ ஷ்வாநா இடப கொணம் முசும நரம நானின் உம நமசு
 மும்புரகத்தையிடம்—பிரபஸ்து நவீன யிடமாகக்கொண்டு அவனதுமுகத்
 திலும் நான்குகைகளிலும் நான்குசெய்யும் உதமாகிய குத்தினாயைவிட்டு, ஆ
 இடம கொண்டுஅருள்காசிவீதிக்கு ஆடலசெய்யிடும ஆநதம் கூததொ—இட
 பஜாங்மையக்கொண்டருள்கிறைந்தகாசியின்கீருவீதியிலாடலசெய்யநருள மா
 நந்தத்திருக்கூத்துடையயினையவா, சீவிடம்கொடுத்த அமுது உண்ட அ
 ட்சவநசுக்கு ஒழித்து தீர்க்கிறநீர்—செரிய விஷத்தை மும்புரக்கொடுத்து அ
 முதினேததாமுண்ட அ திரைவாண்டது பு பபடாமல சஞ்சரிக்குந தேவ
 ரீ, பாவிரிம மாராருண்ண மல வாசமபரநசமலமாலம உததசயனத்தின
 மேல, இவனபவர வாட அமுது உண்டால் புது உண்டா—இதநிலை
 யினது பவளம் பானறவாய்வுள்ள அறமாரா நக நகால (நஞ்சுண்டமெங்கு)
 சவநவருமா (பாராலமெங்கு)

வெசே பரியாத ராவ் பங்காணம் 1 வன் முதங்கர நானகிஸ்
நதிகுருதூர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர
பாழநானல்முன் மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர
காளித்த சிந்திரி ராவ் எனயா மெரகு அரு அருவியுப பனனதலைக்கு
கீ புலபப மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர மெர
க ரிணா பருசனை பருசா சண்மாசம்மனை பருச அணையென்பபிரித்து
ஹதசயனமென்பபொருள்கொண்டி வபருச செமபருச, வெண்பருச,
மயிர, அனாந்தாவி அனையனாசன நத மெரகு மெரகு மெரகு மெரகு மெரகு
மொனறு (பச்சு)

[୧୫ ମଇ ୧୯୫୫]

ஆந்ததவலவிட்டஹந்தகாஸததே
அந்தகசுத்தக... நுகடலை அந்தம
கொள்ளதுநீதைநடுங்குடாதிதெயிபிறை
வெளவுதகிதததரமி

இ - ள ஆநந்தவல்லி உடன (அடி பவாகளுக்கு) பேரின்பத்தைக் கவிகை
 கும் பூங்கொடிபோன்ற உமா தேவியா ரோடு ஆநந்தகாண்டகத்து — காசியா
 டிய ஆநந்தகாண்டத்தில் ஆநந்தகூடசாமி அருளாக லே - ஞானாடன ளுசெய்த
 ராளுவகருணைக்கடவில், ஞானமகொளளத்தோரது மெ (உலகி) பேரின்ப
 மீதூர விடையருது மூழ்குவகை சுடாதேவ - உலக ரதகுடகூடரகாயில்,
 இயிற்வெள்ளைத்து இளைத்த ஆதல் இரதபிறவிக்கடவில் மொத்ததுணை
 னைத்து மூழ்காநிரப்பி

காணம் எனப்பது ஈழதொகைக்குள்ளே நுநுபேற்றது ஆநந்தபாஸ்கம் இரண்டாம் வடசொல்லாதலால் வருமொழிமுதல் வல்லமுததிற்பலபாயிற்று “இடை யுறியிடசொலின்” என்றசூத்திரத்தால் ஆகும் வழக்கிலவந்த முன்னிலைப்பன மையேவல்லவின்முற்று செய்புரில் ஆடுமின் எனவரும் (அந்)

കബിൾ (൭ + 1 മ)

வனா தட தா

வீரமௌபதுவீரமதாநிதகுநித

கோரமென்பது மீரணி நுதலாவது.

சரமெனபதிராய் சிவசுந்தரம்

வாரமென் திகழ்விச்சே

[illegible]

தலைவரே மலையாளம் பற்றியும் புது தில்லி மாண்புமிகு
மதுரைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் கருத்துக்களையும்
குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

27 11 6 11 8 10

சுதேச டுதே

முத்துநிறாத் திருநகையு முரீராகே நட வடிவையு னு
பத்துநிறாத் துனிநிகுதொங்குபு னு கருதிநிலைபொலு
ஒத்துநிறாத் துநிறையோ டு டுபுநிலையு மயமு
கொத்துநிறாத் துநிலைபொழுது கருதிநிலையு கரு

[illegible]

பாலைபொருள்கள் மல நிதரம் ல வையாபாபபா குறுநகைமீ ஒரு
வா கூடழியிந்ததறவிநாள்வெள்ளு எது ல இட மக் காணைகிலைதொ
டா உயிரில் மீதா கொண்டு பொருள்களும் கரு உயிரை
முள்ளுக்கலைவாரு எல்ல தலை ம லாநாக்கலாது பு ரு லு ரு உயிரை

தைத்தழவி நின்றலால் “ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே”
என்றவுபலக்கணம். (அஎ)

[கட்டளைக்கலித்துறை]

கூற்றடிக்கஞ்சி முறையோவெனக்குலநான்மறையும்
போற்றடிக்கஞ்சம்புகலடைந்தேமுனைப்போலவைத்தால்
பேற்றடிக்கஞ்சவாற்காசினாதசெருப்படிக்கும்
மாற்றடிக்குந்தொண்டாவல்லடிக்கும்புகன்மற்றிலையே.

இ - எ. செறு அடிகஞ்சம் வயல் காசினாத—சேற்றினடியில் தாமரை
கள்மலரும் உயல் சூழ்ந்த காசியிலெழுந்தருளிய விறைவோ, கூற்று அடிக்கு
அஞ்சி முறையோ என்ன—இயமனடிக்கு மடிக்கஞ்சி முறையோவென்று,
குலநான்மறையும் போற்று அடி கஞ்சம்புகல் அடைந்தேம்—ஒருகூட்டமா
சியநான்குவதங்களுந் துதிக்கு முமது நிருவடிச் சாமரையைச் சரணடைந்
தோம், உன்னைப்போல வைத்தால்—உம்மைப்போல எம்மையும் தேவரீர்வைத்
தால், தொண்டர் செருப்பு அடிச்சும் மாறு அடிக்கும் வில் அடிக்கும் புகல்மற்
றுஇல்லை—கண்ணப்பநாயனாடுடுத்த செருப்படிக்கும் பாண்டியனடித்த
பிரம்படிகும் அருச்சுநாடித்தவிற கழுந்தினடிக்கும்சரணாக வேண்டிமேயன்
றீவேறில்லை.

உம்மைப்போல வைத்தால்—எனந்து சிவசாரூப்பியத்தை. செருப்படி
யென்றது செருப்பத தொடுத்த கால். அடிநோக்கிக் கவர் பொருள்படச்
செருப்படி யென்றார். இயம் னொருவனடிக்கும் அடிக்கஞ்சிக் தேவரீரைச்
சரணடைந்தேம் சரணடைந்தமெனக்குக் கண்ணப்பநாயனார்முதலிய மூவர்
களடிவருமேயல்லாமல் உவற்பயனில்லையென்பதாகருத்து. இதுவும்பழிப்பது
போலப் புகழ்த்திறம் புனைந்துகூறுதலால் வேசவணி கண்ணப்பநாயனார்
முறைய அன்பினைடணந்தரச் சிவபெருமானார் ஒருநிருக்கண்ணில் நீர்வர்க்கா
ட்டினார், அதுமருந்துவகையாலொழியாமல் தமதுகண்ணிடந்து வைக்கமா
றியது, மற்றொருநிருக்கண்ணிலும் நீர்வர்க்காட்டியருள முன்னையது கண்
டவராதலால் மற்றொருகண்ணையுடைய நுதைவக்கத் தமது செருப்படியை யத்
திருக்கண்ணிலுன்றிக் கண்ணிடந்தப்பினராதலால் செருப்படிக்குமெனவும்
வந்திக்களந்துவிட்ட கலையைக் கவியாளாகவந்ததாம் அடைக்காமலிருத்தலை
ப்பாண்டியனறிந்து பிரம்பாலடித்தமைபால்மாற்றடிக்கும் என்றுகூறினார்.

[கட்டளைக்கலிப்பா]

இல்லையென்பதிலேயார்மருங்கிலே—எய்வதங்களுமுண்டோர்மருங்கிலே
கொல்லுகின்றதெழுதருங்கூற்றாம—கூறுமாற்றமெழுதருங்கூற்றமே [மே
வில்லுமே]—நிகொணும்பொன்றாகமே—அடுகணைக்குண்டு நொணும்பொன்றாக
மல்லன்மார்பின்மணி முத்தமென்பதே—வாசமையர்க்கவிமுத்தமென்பதே

இ - எ. ஐயர்க்கு—இறைவர்க்கு, இல்லைஇல்லைஎன்பது ஓர்மருங்குஇல்
ஏ—இல்லைஇல்லையென்பதை யாராயுமிடையையுடைய இறைவியாராலே, எ
அறங்கன்உம் ஓர்மருங்கில்வல்லு—முப்பத்திரண்டு தருமங்களு மொருபாக
த்திலேயுண்டு, கொல்லுகின்றது எழுதரும்கூற்றம்ஏ—கொல்லுதறொழில்மா

1க்கண்டேயருநீர்கவர ஏழுந்ததியமனையே, கூறும்மாறம எழுசுருமகூற்றம்
ஏ—அவர்கூறியருநீர் திருவார்த்தை யெழுதற்கரியவேதாய, வில்லம்பொன்
நாகம் ஏ—வில்லும்மேருமலையே, ஏற்றிடும்நாண்உம் பொன்னாகம் ஏ—ஏறும்
நாணும் அழகிபஆதிசேடனே, விசேணைசகுநாணும் பொன் ஆகம் உண்டு—
எய்ச்திருமாலாசிய அம்புக்கு நாண்கூடும் லக்குமிவசிக் கு மார்பமுண்டு, மல்
லமராபுல மணிமுத்தம் என்பது ஏ -வளமையையுடைய மார்பிலணியுமு
தது படமெலும்பே, வாசம் அவிமுதம் என்பது ஏ—வாசஞ்செய்யுமிடம்கா
யென்பதே.

இதையிலையென்று பெண்களுக்குக் கூறிய வழக்காதலால்திலையெ
ன்பதிலே யேராமருங்கிலே யொன்றா டுமருங்கு வினைநொடைகிலைக் கள
ததுப்பிறக்க அன்மொழித்தொடைநிலைத்தொடர் இவ்வதப்பொருளில்வந்த
பந்தனுருபு, செய்யுளாதலால் என்பது மாறிவந்தது. இவைவிழுப்பத்திர
பாதிதாமமும் ஆண்டோடிகன்பொருட்டுவனாதலால் எவ்வாறுவங்கருமுண்
டோர் மருங்கிலேயென்றா.

(அக)

கலிபுத்திரம்.

என்பணிக்கும்பணியென்றாநாது
தென்பணிக்கும்பணிதருமேற்கென்று
என்பணிக்கும்பணியாயிடுங்கூறா
என்பணிக்குமின்பாமகிலேயுக்கே

இ - ள். பணிக்குடும் இன்பு ஆம் அல்லேசாகு—சாப்பாபரணத்திற்கு
மகிழ்கூறும்விசுவநாதருக்கு, என் டுஅணிக்கு உம் பணி ஆய்வுருந்ததுபொன்—
(அச்சர்ப்பாபரணம்) ஏலும்பாபரண ஆபரணத்திற்கு மோராபரணமாயிருந்ததை
பாராயாது, என்பணிக்கு உம்பணிஎன்பு இரந்தபோது—அடியேன்பணிவி
டைக்கும் அருளாயென்று நாண்கூறியிராதலாதலால், என—யாது, பணி
மேக்கு திக்குபணிக்கும் என்றா—(யாவுரும்) வணங்கும்உயர்த்த இடமாகிய
சாரூப்பியத்தையருள்படவா மென்றருளினா.

பணிததல்அருள்செய்தல் பணியென்பதில்முன்னது டணிக்கப்படுவது
என்னும்பொருள்மேலகிற்றலால் செயப்படுபொருளுணர்ந்தும் இகரவிகுதி
யாயிடுபுணர்ந்து குன்றியதொழிற்பெயா பின்னதுஆய்விகுதி புணர்ந்துகுன்
றிய முன்னிலையேவ லொருமையினமுாறு திக்குஇடம் மேக்குஉயர்ச்சி
சாரூப்பியத்தை யருளுவாராயில் ஏலும்பாபரணமுஞ் சாப்பாபரணமும் வாய்
சுருமேயென்பார் என்பணிக்கும பணியாயிருந்ததோனென்றார். ஒவொன்
பாதிமறைத் தன்மையொருமை வினைமுற்றெச்சம்.

(கூ)

[நேரிசைவென்பா]

கேயூரமூரகங்குளதோளகிலேசா
மாயூரமூருமொருமைநதற்குத்—தீயூரும்
அவ்விலையீந்தாடித்தொழும்புசெய்தொழுகும்
அவ்விலையீந்தாரொமக்கு.

இ - ள். கேயூரமூர—வாகுவல்லி மாகச் சாப்பாநதது, கிளாதோள்

அகிலேசர்—விளங்குந்தோளையடைய ஸகவநாதா, மரபும ஊரும் ஒருமைத் தற்கு—மயிலூர்தியை நடத்த மெருபுதகிரரடிய இனையபின்னையார்க்கு, சீவரும் அவேலோந்தா—சீபரந்தர் அந்தவோபடையத் தந்தருளினர், அடிதொழும்புசெய்து ஒழுகும்இவேலை மெகஞ்சந்தார்—தமதுதிருவடிக்குத் தொண்டெய்து நடக்குமிந்தவேலையை யெமகஞ்சந்தந்தருளினர்

அடித்தொழுபு என்றுதற்குச் சிறுதொண்டு எனப்பொருள்கொள்ளுத லுமொன்று ஸரன்மருறிப்பால் பாம்புஎனப்பொருள்கொண்டாம். (கக)

[அதுசீர்க்கழுதிநடிக்காசிரியவிருத்தம்]

தலைவன் சிறைபுறமாகப்பாங்குகூறல்.

குருகைவிடுத்தானென்குடிசைகூறும்சுகததைவிடுத்தானென்
மருகுவள நஞ்சுகமேனெனறையாப்நிறைநீர்செறிந்துபால்
பருகுமனமேயனம்வந்ததடி சொன்றுரையாய் டுவருளத்
துருகுபகம்பொன்மற்றகாசியுடையார்விரித்தோலுடையார்க்கே.

இ - ள். பமவாஉளத்தி—தழவிடளித்தலையும், உருகுபகம்பொன் மதிலகாசியுடையார் விரித்தோலுடையார் கு—உபநாசிற பசியுபொன்று லமைந்த மதில்கூற்த காசிப்பதியையுமுடையாரும்வரியமைந்த புலித்தோ லையாடையாகவுடையவருமாகியவினையுருகுநகேகுருகுஜ்வித்தாளன்ன என்கூறும்—நாரையேவீளையுலையேகாபிவ் சொல்லாய், உருகுவளரும்சுக ம் எசென்று சுகத்தைவிடுத்தானென்று அறையாய்—பககத்தி பஞ்சரத்தில் வளருபு கிரியே நீபோய்என் லைவிசுடிதை விடுத்தனென்றுகூறும், நிறை நீர்செறிந்துபால் பருகும் அன்னமேஅனம்வந்ததடி சென்றுஉடையாய்—க லந்தநிறைந்த நீர்ப்பிரித்துப் பாலைபருகும் அன்னமே உண்டியைவிடுத்த வகையைச் சென்றுகூறும் (கஉ)

[இது மது]

உடுத்தகலைமேகலையுமொழுகும்பணியும்விரும்பணியும்
தொடுத்தவளையுங்கைவளையுந்துறந்தாளாவீதுறந்தாலும்
அடுத்ததுமதுபரந்தாமமதனலிதழ்ப்பரந்தாமம்
விடுத்துவிடுவாளலளெனப்போயவிளம்பீர்காசுவேதியாக்கே.

இ - ள். உடுத்தகலை உம் மேகலை உம் ஒழுகும்பணி உம் விரும்பு அணி உம்—உடுத்த ஆடையையும் மேகலாபரணத்தையும் நடக்குந்தொழிலையும் வி ருமபும் ஆபரணத்தையும், தொடுத்தவளை உம் கைவளையும் துறந்தாள்—தொ டுத்தகங்கணத்தையும் கைவளையுமவிட்ட வென்றலை, ஆவிதுறந்தாலும் உமதுபரந்தாமம் அடுத்தது—பிராணனைக் கைவிட்டாலும் உமதுசாரூப்பியம் வரும், அதனால் இத்தழிபரந்தாமம் விடுத்துவிடுவாள் அல்லன் என்னபோய் காசுவேதியார்க்கு விளம்பீர்—அதனால் மேலாசிய சொன்றைமாலையை விட்டு விடுவாளலளென்று நீங்களென்று காசிப்பதியிலெழுந்தருளிய அந்தணாக் குச்சொல்லுவீர்

துறந்தாலும் எனபதன் உம்மை ஐயப்பொருட்டி துணிவுபற்றி மெகா காலத்தாறகூறது அடுத்ததென இறந்தகாலத்தாறகூறியது காலவழுவுமைதி

வ்ளம்பீ' என்றது நானாமுதலியவைகளை நாதகி அயன் முதல் யாதேவர்களு
க்கு அந்தணராதலால் வேதியர் என்றார் (கரு)

[நேரிசைவெண்பா]

வேதத்துரகாவிரகரஃ லேசர்
பாதத்துரகப்பரிபுரததாரா—நாதரிவா
செவடிக்கண்டா மாகு ம்பிழைத்துத்தென்புலகதார
சாவடிக்கண்டா ரோகுலேந்த

இ - ள் வேதம் துரகா—வேதம் குகியாகவடையவரும், வ்ரகா—
பேரறிவுடையவரும், அகிலேசா லிசுவேசரும், பாதத்து உரகம் பரிபுரத்
தாரா—திருவடியில்பாம்பாகிய பொழியுடையவரும், நாதர் இவா—இறை
வருமாகிய இவரது, ஃ அடிக்கு அண்டா ஏ—செவந்த உருவடி கீழுடைக்
கலமாகவடையாகவடைய, திறம்பிழைத்து குலைந்து தென்பலகதார கோ அடி
கண்டா ஏ—தமதுவாமை சப்பிநின்று தென்பலகதார்க்கு அரசனாய
ஆயமனடிக்கும் அடிமையாகவடையவராய்—

சாவக்கியவென்பா விரகா என்றார் (கரு)

கட்டளைக்களித்துறை.]

தலைவன்கிறைப்பற்றமாப பாகுசிய நியாள் போன்றுகூறல்
குலைவளைக்கும்பழுதாறு முழுததாறுகொழுங்கமுங்கன்
தலைவளைக்கும்பொழிறகாசுப்பிறாண்டவங்காட்டுப்பைம்பொன்
மலைவளைக்கும்புயததாண்மைபென்றதெவ்வளைந்துகழை
சிலைவளைத்துத்தன்படைவீடமாக்களஞ்செய்திழை.

இ - ள் தெவ்வளைந்து கழைசிலைவளைத்து தன்படைவீடு அமாகளம்
செய்திழை—பகைவனையிப் பின்மதன்குழந்து சுரும்புல்லை வளைத்து இறை
வன்படைவீடாகிய காசியைப் போர்க்களமாகச்செய்தால், குலைவளைக்கும்ப
ழககாட் முழுத்தாறுகொழுங்கமுங்கின் தலைவளைக்கும் பொழில் காசிபிரான்—
குலைதள்ளிய பழுதாய்கிறைந்த முழுததாறுகள்கொழுவிய கழுதினது தலை
வளையச்செய்யும் காசியிழைந்தருளிய விறைவரது, தடகோடு பைம்பொன்
மலைவளைக்கும் புயதது ஆண்மை என் ஆம்—பெரிய சிகரத்தையுடைய பசிய
பொன்மலையை வில்லாகவளைக்கும்புயத்தினது ஆண்மை யென்னயன்பம்

தெவ் பண்பாகுபெயராய்ப் பகைவாமேலரின்றது (கரு)

[சந்தத்தாழிசை]

வரைவு கட்டாதல்

கூடமருங்கினி னமருங்கிலாதவன்குடியிருக்கவுமுடியிலவே
நிவளொருத்தியையிருத தவைததுமதிமோகமோசினிருபமாய்
சுடமிடிங்கிவள்மேலும்வைததுளநயந்தொப்பின்பையந்தநீர்
கருகுலத்திருவவமருவினி ன்றுபிறாநாவளைக்கவிட மாருமோ
குடமுடைந்ததெனவானி னங்கணமடிமடைதிறந்துபொழிபாலொடு
கொழுமடற்பொதியவிழைதுகைகைசொரிசேறுநிட்டணிதிகைகையால்

கடல்வயிற்றினைநிரப்புகின்றசரகங்கைகளுண்டகழியாநெங்க
ககனநீள்குமிமதில்களேழுடையகாசிமேவுமகிலேசசோ.

இ - ள். ஆன் இனங்கள் குடம் உடைந்தது என்னமடி மடைதிறந்து
பொழி பாலொடு உம்—பசுவின் கூட்டங்கள் குடமுடைந்ததுபோல மடியாகிய
மடையைத்திறந்துசொரியும்பாலோடும், கைதசொழுமடல் பொதி அவிழ்ந்
துசொரிசோறும் அணிதினாகையால்இட்டு—தாழையினது கொழுயியமடலா
கியபொதிவாய்விந்துகொட்டுஞ் சோற்றையும தனது அழகிய அலையாகியசை
யால்படைத்து, கடல்வயிற்றினை நிரப்புகின்ற சரகங்கைகளுண்டு அகழியாக—
சமுத்திரத்தின்வயிற்றினை நிரப்பாநின்ற தெய்வகங்கையையாழ்ந்த வடூரியாக,
நெடுங்ககனம்நீள்குமிமதில்கள் ஏழுடையகாசிமேவும்அந் லேசசோ—நெடிய
விண்ணுலகுமட்டுநீண்ட சிகரத்தைவாயந்த ஏழுமதில்களையுடைய காகியிலெ
ழுந்தருளியவிகவேசசோ, மருங்குஇல்லாதவன் இடமருங்குஇன்தில் குடி இரு
க்க உம்—இடையிலாத இறைவியார் இடப்பாகத்திர பிரியாதகுடியிருக்கவு
ம், முடி இல் இவன்வேறுஒருத்தியை இருத்திவைத்ததுஉம்—சடாமுடியில் இவ்
வீறைவியாராயன்றிக கங்காதேவியாகிய (வெறொருபெண்ணைநிலையாகவைத்
தும், அதிமோகம் மோகினிரூபம் ஆய் இங்குடம் இடம் இவன்மேலும் உளம்
வைத்துநயந்து ஒர்பிள்ளை பயந்தநீர்—அதிக மோகத்தோடு மோகினி ரூ
பம் ஆய்நடிக்கு மித்திருமாலாகிய பெண்மேலும் மனம்வைத்துவீரும்பியைய
னானொன்று மொருபிள்ளையைப்பெற்றநீர், நடகுலம் திருவைமருவின் இன்று
பிறர் நாவனைக்க இடம் ஆகுமோ—நமது குலத்திற்குன்றிய இலக்கும்பியை
யொத்த எந்தலைவியை வரைந்தால் பிப்போது அயலார்பழிதுற இடமாகு
மா ஆகாது என்றபடி)

சிவபிரானுனனுளுயால் மோகினிவடிவங்கொண்டு பின்சென்ற திருமா
ல்தேவதானுவமுனிவா மகநிலையைக கெடுத்து வந்ததிருமால் அப்பெருமானா
பிட்சாடண திருவுருவைக்கண்டு ஐயமுண்பெற்றமைமால் நயந்தொர்பிள்ளை
பயந்தநீர் என்றார். அடங்காக் காமமுடையாயென்பார் இவவாறுகூற்றினார்.)

மடக்கு, பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாகியவ்ருத்தம்.

இரங்கல்

சரியோடொழுங்குங்கரவளையே—சரக்கோடொழுங்குங்கரவளையே
தையற்கனமேதீவீடமே—தவழுங்கனமேதீவீடமே
சொரிவதடங்காக்கணணீரோ—துளிக்குந்தடங்காக்கணீரோ
துயரோவதிதனந்தினமே—குரங்கழுத்தினந்தினமே
கருகிப்புலந்தநாவாயே—கரைவந்திழியுநாவாயே.
கண்களுநங்காகமுநீரோ—கடலேகழியேகழுநீரோ
அரிவையிவளுக்குருகீரோ—அனத்தோடுமற்குங்குருகீரோ
அளியாரிதழிவந்ததாரோ—அருளாந்தவந்ததாரோ.

இ - ள். சரக்கு ஒடி ஒழுங்குமகரவளையே—சரக்கொடி கடலிற்செல்லும
படவே, கரம்வளைசரி ஒடி ஒழுகும்—கைவளையானது காற்சரியோடுகழலா

நிற்கும், தவழும்கணம் ஏதீவு இடம் ஏ—தவழாரின்றமேகமே தீவுகளே, தையற்கு அன்னம் தீவிடம் ஏ—என்தலைவிக்கு உண்டுகொடியநஞ்சே, தடகாதுளிக்கும் கள் நீர் ஏ—பெரிய இளஞ்சோலை துளிக்கும்மதுவே, கன்சொரிவது அடங்காதநீர்—கண்கள்சொரிவது அடங்காதநீர்ப்பெருக்கையே, குரல்கழுத்தின்ந்துஇனம் ஏ—பிரம்புடோலத்திரண்டகழுத்தினையுடையசங்குகளே, நம்தினம் துயர்வதிதலே—நமதுநாளெல்லாந் துன்பத்தோடிருத்தலே, கரைவந்து இழியும் நாவாய் ஏ—துறையில்வந்திறங்குமார்க்கவங்களே, நாவாய்கருகி புலர்ந்த—நாவும் வாயும் கருகிப்புலர்ந்தன, கடலேகழியேகழுநீர் ஏ—கடல் கழிபோய்வினையே, கண்கள் உறங்காகழுநீர்—கண்கள் தனத்தைக் கழுவுநீரோடு நித்திசையாய், அனத்துலுஉறங்கும் குருகீரோ—அன்னத்தோடு துயில் கூரும்நாளாகளே, அரிவை இவளுக்கு உருகீரோ—என்தலையாகிய இவளுக்கும்மனமுருகுவீர், அருள் ஆந்தவநத்தார்—கருணையையுடைய காசிப்பதியிலுள்ள இறைவர், இதழிவநம் தார் அளித்தார்—கொன்றைமலராலமைந்த அழகிய மாலையைத்தந்தருளார்.

பொருண்மேற் பிரிந்த தலைமகன் வருதலைநாக்க மறையதனிலததுலிருந்து இரங்குதலால் நெய்தனிலத்துள்ள பொருள்களைக் கூறினான் சரியாவது பொன்றப்பின்னிய வடம் காற்பெருவிரலின் மோதிரத்தோடும் சிலம்போடு மிடையிற்பூட்டுனது. சரியெனினும் பரியகமெனினுமொக்கும். கரவனைபடவிலொருவகை.

[எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.]

வனத்தினுமொர்பொற்பொதுமுகப்பினுநினைப்பவர்மனத்தினுநடித்தருள் செய்வார், சினக்கயல்வழிக்கடை கருக்கொள்கருணைக்கொடி தினைத்தமருமத்தர்தமதிடமாம், நனைக்கமல நெக்குடை தரக்குடைதுறைச்சர நதிக்களையின் முட்டைகொலெனாக், கனத்தபருமுத்தினையிணைத்தனமினத்தொடுகளிக்கும் விழுத்தநகர்கருதீரோ.

இ - ள். வனத்தின் உம் ஒர்பொன்பொதுமுகப்பின் உம் நினைப்பவர்மனத்தின் உம்நடித்து அருள்செய்வார்—ஆந்தவனமாகிய காசியிலும் ஒப்பில்லாத பொன்னம்பலத்திலும்தம்மைநினைக்கும் அடியவரிடையத்திலுமாநந்தநடனஞ்செய்பவரும், சினம்கயல்வழிக்கடை கருணை கருகொள்கொடி தினைத்தமருமத்தர்தமதுஇடம் ஆம்—கோபத்தையுடையகயல்போன்றகடைக்கண்களில்கிருபையைச்சூருக்கொண்ட பூங்கொடிபோன்ற விசாலாட்சியாரின்பதுகருந்திருமார்பையுடையவருமாகிய இறைவரது இடமாகிய, கமல நனைநெக்குடைதரகுடைதுறைச்சரத்திகளையில்—தாமரையரும்புகள்நெகிழ வண்டிகள் மூக்காற்கிளையும்துறையையுடையகங்கைநதியின் கரையில், முட்டைகொல் என்னகனத்தபருமுத்தினையிணைத்து அன்னம் இனத்தொடுகளிக்கும் அவிழுத்தநகர்கருதீர்—முட்டையென்றுகனத்த பருத்தமுத்தத்தையிணைத்து அன்னமானது தமது இனத்தொடுகளிக்குங்காசித் திருநகரையென்றுஞ் சிந்திப்பீர் (கருதிய துவாய்க்கு மன்றபடி.)

இதுவும் மயக்கவணி

(௬௮)

இதுவுமது.

[தலைவன் சிறைப்புறமாகப்பாங்கிகூறல்.]

கருமுகில்வெளுப்பவறவிருளமளகத்தினிவள்கதிர்முலை முகட்டணையவ
ணையீதே, வருகிலரெனிற்செவியிலொருமொழிசொலச்சமையம் வருகெனவ
ழைக்கிலுடன்வருவார்காண், சுரந்திசுருட்டும் விரிதிரைகளொரு முத்திமகடு
ணைமுலையினைக்கு மவர்மணநாளின், முரசொடுமுழக்கு குடமுழவெனவிரை
க்கவளைமுரலுமவிழுத்தகருடையாரே..

இ - ள் கருமுகில்வெளுப்ப அறவிருளம் அளகத்தின் இவள் கதிர்மு
லையுமகடு அணைய— குறிகொண்ட மேகம் நாணி வெண்ணிறமடைந் திகவு
மிருண்ட கூந்தலையுடைய இத்தலைவியின் விளக்கம் வாய்ந்த முலைச்சிகரத்
தைச் சேர, அணையீது ஏவருநிலா என்னில் செவியில் ஒருமொழிசொல்அ
சமையம்வருக என்ன அழைக்கில்—சயனத்தின் மேலே வாராராயில் ஒருமொ
ழியைக்கூறுமச்சமையத்தில் வரக்கடவீரென்று அழைத்தால், சுரந்திசுருட்டும்
விரிதிரைகள்— எங்காநதியின் மடங்கிவரும் பரந்த அலைகள், ஒருமுத்திமக
ளதுணைமுலை திளைக்குமவா மணநாளில் — ஒருமுத்தியாகிய பெண்ணினது
இரண்டேதனங்களினின்பத்தை துதரும் அடியவா கல்யாணநாளில், முரசுஒடு
முழக்கு குடம் முழவுஎன்ன இரைக்க — முரசத்தோடு ஒலிக்காநின்ற குட
முழாவைப்போலஒலிக்க, வளைமுரலும் அவிழுத்தநகர் உடையார்உடன்வரு
வார்—சங்குகள் ஒலிக்குங் காசித்திருநகரையுடைய விறைவர்உடனே வரு
வார் (போய்த்தோழி கூறாய் என்றபடி)

அடியவாச்சாரூப்பிய முத்திப்பெண்ணைப் புணரும் கல்யாண நாளிலொலி
க்கும்வாச்சியர்போல் அலைகளொலிசெருமெனக்கொள்க. (கக)

[நெரிசையாசிரியப்பா]

உடைதிரைக்கங்கைநெடுநதித்துறையின் — வலமபுரியென்னவாங்கிடம்
புரிதிங்கள், வெள்ளிவீழன்னவிரிநிலாப்பரப்பும்—பொன்வீழன்னபுரிசடைக்
கடவுள், முடவுப்படததகடவுட்பைம்பூண்—கறங்கெனச்சுழலுங்கால்விசைக்
காறறு, துமிழ்தருகுருதிதிரடெறித்தாங்குத் - தசைதொறுந்தெறித்த திரண்
மணிக்குலங்கள், வானேறுகடுபபவெரி நிறறுககலும் — கையெடுத்தெண்டி
சைக்களிறும்வீறிடத்—தெய்வநாடகஞ்செய்வைதிகககத்தன்—வரைபகப்பா
யுமவாநரக்குழாத்தொரு—கருமுகமந்தி கால்விசைத்தெழுந்து—பழக்காய்க்க
முகின் விழுக்குலைபறித்துப், படாநருநோற்றஞ் சுடரோன்செம்மல்— தசமு
கத்தொருவன்றிரண்முடிபிடுவகி, விசையிறபாய்நதெனல்மீநம்வினைக்கும்—
தடமலாப்பட்டபைத்தண்டம் மீக்காசிக, கழநகா புரக்குங்கண்ஊதற்செல்வ
ன் — வேம்புநகடுவுத்தேம்பிழியாகச், செஞ்செவிகைப்ப யான்றெறித்தசின்
மொழி—அஞ்செவிமெத்தாங்கருளினனதனால், வேத்தவைவியப்பவினாத்தே
ன்பில்கும்—தேத்தமிழ்தெளிக்குஞ்செந்நாப்புலவீர், மண்மகள் கவிகைத்தண்
ணிமுறுஞ்சப்—புரவுபூண்டிந் திரதிருவொடும்பொலிந்து, முடிவினுமுடியாமு
முநலங்கொடுக்கும்—செந்நெறிவினவுதிராயினின்னிசைப், பாத்தொடுத்தித்
தபரஞ்சுடனா—நாத்தமுப்பிருக்கவேத்துமினீடா,

இ - ள உடைதிகைகங்கை நெடுதிதுறையின் வலம்புரிஎன்ன—உடைந்தஅலைகளையுடைய கங்கையாசிய நெடியநதியின் துறையிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கைப்போல, ஆங்கு இடம்புரி திங்கள் வெள்ளிவீழ அன்னவிரிநிலா பாப்பும்பொன்வீழ அன்னபுரிசடை கடவுள்—அக்கங்கையைத் தனக்கிடமாகவிருப்புகச்சந்திரன்வெண்பொன்விழுதைப்போல விரிலவைப்பாரப்பஞ்செம்பொன் விழுதையொத்த முடிக்கமைந்த சடாமுடியையுடைய தேவத்தவனும், முடிவுப தத கடவுள் நடராஜன்—மடங்கிய தன்முடைய தானணிந்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த பசிபார்ப்பாரணம், கற்றிருநன்ன சுதலும்கால்விசைக்கு ஆற்றாது—காற்றமுடிபாலு சுதலவரையிவ வேகத்திற்காற்றாமல், உயிழநருகுநதி திரள்தெறிததால் வங்கு—உயிழந்திரத்திரட்சியைச்சிந்திற்றபோல, திசைதொடர் தெரித்திராளமணி மூலகன்—திசைகள் தோறுந்தெறிதக கிரண்ட இரத்திரககட்டகன், வானோறுகடுப்ப வெரிநில்தாக்கலும்—இடி யெற்றையொப்ப, ந்கம்முதுகின்மேலுமாய், என்னிசைகளிலும்கையெடுத்தவிநீட—எட்டுதிக்கிழமுள்ள யானைஞாநலையைமேலேதாக்கியலந, தெய்வநாடகமசெய்வாய்கமக நதன்—தெய்வதன்மையையுடையபுரிக் கூத்தைதசையுமவேதசம்பந்தானதிருக்கூத்தையவரும், வரைபகபாயும்வாநரக்குமாத்து—மலைபிளவுபடப் பாயும்சூரங்ஙன் கூட்டத்தில், ஒருகருமுகமந்தி காலவிசைது அழகூடமுக்காய சமூகன்விழுக்குலைபறித்து படாதருதோற்றம்—ஒருகரியமுகத்தையுடைய பெண்குருங்கு காலவிசைகொண்டெழுந்து பழக்காப்நின்றாதாமுன்னது பெரியகுலையைகொத்தோடு பறித்துச்செல்லுங்காட்சி, சுடராண்செமமல தசமுடித்துஒருவன் திரள்முடிபிடுங்கி விசையில்பாய்ந்த ல என்னவம்மிதம் விளைகும் தடாமலர் படப்பை தண்டலை காசிகழநகர்புரசுகும் கண்ணுதல்செல்வன்—சூரியன்பச்சுரஞ்சிய சுக்கிரீபன் பத்துத்தலைகளையுடைய இராவணனது திரண்டசீடங்களைப்பறித்துவிசையோடு பாய்ந்தாற்போல வதிசயததைவிளாக்கும் தடாகங்கையு மலாக்கையுமுடைய மருதநிலம் புரத்திலுதிதசோலைசூழ்ந்த காசியென்னுங்காவல் பூண்டநகரினைப்பாதுகாககு நெற்றிக்கண்ணையுடைய செல்வருமாகிய இறைவர், வேம்புஉம்ககிஉம தேம்பிழி ஆக—வம்பும் வஷமுமனியதேனாக, செம்செவிகைப்பயான் தெரித்தசிலமொழி அஞ்செய்மிதிது ஆங்குஅளித்தனன்—மாணிக்கக்குண்டலத்தையணிந்த திருச்செவிகசப் பேறச்சிற்யேன்பாடியபருப்பொருளமைந்தசொல்லாலமைந்த பாடலைத்திருச்செவியுள்ளிறத்து அப்பொழுதே கருதியதைக் கொடுத்தாநளினர், அன்னஆல்வந்து அவைவியப்ப விராதேனபிலகும் வேண்டியுதொருகும் பிசகநாபுலவீர்—அரசசபையிலுள்ளோர்திசயிக்கமண நிகக நவரசஞ்சிற்புரிய செய்யுள்களைப்பாடுஞ்செவப்பேறிய நாவையுடையவர்களே, மண்மக்கவிலைக தணநிழல் துஞ்சுபுரவுபூண்டி—(இம்மையில்) பூதேவிதவளக் குடையின் தண்ணிய நிழலிஸ்துயில்கூட நிலவுலகையோம்பி, ஓநதிரதிருவொடுஉம பொலிந்து—நிற்கிரசெல்வத்தோடுமவிளங்கி, முடிவின்உம் முடியாதமுருகநாடகொடுக்கும் செம்மை நெறிவினவுதிர்ஆயின்—(மறுமையில்) ஊழியிலுமழியாத பேரின்பத்தைத் தந்

தருளும் நன்னெறியை வலுவானால், இன்னிசைபாதொடுத்து—இனிய இசையமைந்த செய்யுளைத் தொடுத்து, அடுத்தபாஞ்சுடனா நாதமும்பு இருக்க ஏத்துமின்— (அடியவர்க்கு அருள்) அடுத்தருளும் அவ்விறைவரை நீங்கள் நாவில்தழும்பேறவாழ்த்துங்கள் (கூறியவண்ணங்கைகூடும் என்றபடி)

சடையிலணிந்த கங்கையென்பது தோன்ற ஆங்கீடம்புரிதிங்கள் எனவும், கறங்கெனச் சுழலும்பவரிக்கூத்தென்பது தோன்றக் கறங்கெனச் சுழல்கால் எனவும், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்திரு நடனமென்பது தோன்ற வைதிகக்கூத்தன் எனவும், வேம்பினும்விடத்தினுமிக்கைப்புடைய தென்பது தோன்றத் தேம்பிழியாகவெனவுங்குறினார், வேந்தவை வேத்தவை வலித்தல்விகாரம். கல்வாகம், அந்தாதிமுதலியன நூல்முகத்துள்ள முதலசை அந்தூல்களினி றுதியில் வரத் தொடுப்பது முறையாதலால் நீர்கொண்ட என முதலிலெடுத்து இறுதியில் ஏத்து மினீரோயென்றார். (௧௦௦)

முற்றுப்பெற்றது.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௩	௧௧	பலிக்கலனோ	அணிகலனோ
௪	௨௪	றுரிவது	றிரிவது
௬	௩௧	கம்மை	கம்பை
௮	௬	கூறுதலொ	கூறுதலுமொ
௧௦	௩௯	தருட்டை	தட்டை
௧௨	௬	முடிச்சுவடு	முலைச்சுவடு
௧௮	௧௧	றொன்றை	றொன்றே
௪௨	௨௮	நிழல்வாய்ந்த	நிழல்வாய்ந்தவாழை
௫௩	௩	உயிரொன்றை	நாணமொன்றை
௫௮	௭	ஒழித்து	ஒளித்து
௬௪	௨௪	வந்ததிருமால்	வந்து

பாண்டி நாட்டில் சிறந்த தாடகரும் ஸ்ரீவைகுண்டமென்னுந் கிருநகரில்லே ளாளாமரபில் அவதரித்துத் குமரகுருபரர் என்னத்தேக நாமம்பூ அடி ஐந்தாவது யதாகுமளவும் மூங்கையாயிருந்தலைத் தாய்தந்தையாகண்ணுற்றுமீக்க கவலை கூர்ந்து தந்தீசேந்தூர்முருகங்கடவுள் திருவடிக்கீழ்ச் சாண்புகுவித்தனா, அவர்திருவருளால் வாய்திருந்திச் சகலகலையும் ஒதாதுணர்ந்து திருச்செந்தூர்க்க லிவெண்பா, வெள்ளைக்கிழத்தி மாலை, மீனாட்சியமமையினைத்ததாழ் பாடிய ருளித் திக்குவிசயவகொள்ள வெழுந்தருளுங் காலையில், அங்கயங்கண்ணம் மையார் அப்போது அரசு செய்திருந்த தீருமலைநாயுடு கனவல்லெழுந்தருளி நமதன்பன் எம்மேற் பிள்ளைத்தமிழொன்று செய்து இம்மதுவைபுரிய வருகின்றனன் அவனையுபசரித்து நம்மேற்பாடிய நெய்ச்சுதை நின்னைவககளத்த லரங்கேற்றுவிப்பாயென்றருளி மறைந்தருளின, அரசன் விழித்தெழுந்து பேராந்தமடைந்து அவனா யெதிரகொண நுபசரித்துத் தலைவககளத்தில றுறங்கேற்றஞ் செய்துக்குங்காலையில் “அப்பிள்ளைத்தமிழில்” “மதுரைத்து நாமகள் தாலோதாலேலோ” எனவருவிடத்தில் அவ்வரசன் மகிழ்கூர்ந்து புயம்விம்மிப் புளகிக்க இறுக்கச்சூழித் தமதவைகொள்திற சலனாவகிக கக்குறையிர்ந்து ஓர்நாள் தத்துசாலையிற்பொடும் பொன்னையத்தில என் னழந்திதா யிடலாமென்று தனது பாசகாரியத்தில சம்பிரதாயயிருந்த பிள னைப்பெருமானையங்காரா நோடகிவினவக கருடமுத்திரை யிடலாமென்று கூறினர், அதுகேட்டு அவ்வரசர் குமரகுருபரசுவாமியைவணங்க கவா பொருள்படக கருட விஞ்சனைபிட்டால் வாடமீடுங் கடையிலச்சனையிட் டாற “பாயிந்தேறிய” என்றருளினர், அவ்வாறே முததிரித்து பசரித்து வருங்கால் சுவாமிகள் மதுரைநலம்பரம் அளிச்செய்து அவருநின்று முந்தருளுங்காலையில் அங்கபரகண்ணம்மையார் காட்சிக்கு புள்ளிருக்கும் வேளா “இனையபிள்ளையா” மேல ஒருபிரந்தஞ்செய்க, எங்குநின்வாக்குத் தடைபடுமோ அங்குள்ளமூர்த்தியே நிலைச்சக்குமுழாதகியெனறருளி மறைந் தருளினா, அத்திருநெய்ச்சுதராய ஆந்தபாஷ்பம்பொருகா யவகுநின்று புள்ளி ருக்கும்வேளாக்குச்சென்று இனையபிள்ளையாராய முருகக்கட வுளை வணங்கி முத்துக்குமாரசாய பிள்ளைத்தமிழ் டாடியருளி உவகுநின்றுஞ் சிதம்பரத்திற் குச்சென்று நடராசபெருமானாளை வணங்கி “சிதம்பரத்தேய்யுட்கோ வை, மும்மணிங்கோவை” செய்தருளித்திருவாலுரையடைந்து கியாடேசனா வணங்கி “திருவாநீநார்மணிமாலை” திருவாலுரலா செய்தருளி யிடையி லுள்ள பலவிடங்களிலுமுள்ள கல்வியில்வல்லோர் பலனாயும்வென்று தரும புரத்திருகுச்சென்று அக்காலத்தள்ள மடாதிபதிசுளாகிய ஸ்ரீமாசிலாமணித் தேசிகனிட அடைந்து மது கலவியின் வன்மையைக்காட்டி, ஞானாசிரியரா

சிய அத்தேசுகமூர்த்தி பெரியபுராணம் வருமோவென்ற வினவியருள, வருமென்று தடுத்தாட்டுகோண்ட புராணத்தை யெடுத்து உபநியாசஞ்செய்து வரும்போது “ஐந்துபேரறிவுங் கண்களேகொள்ள” என்னுமுதனினைப்புடைய திருப்பாசுரத்தில் தடைப்பட்டது, அம்மையாரருளிய திருவருளைக்கருகி அக்குருமூர்த்தியைவணங்கி ஞானசாரியர் நீரோயடியேனுக்கு உபதேசித்தருள வேண்டுமெனக்குறையிரந்த நிற்ப, அக்குருமூர்த்திதிருக்கடைக்கோணக்கத்தாலும் பரிசுத்தாலு நின்மல மாங்கிச் சிவஞானோபதேசஞ் செய்தருளினர், உபதேசம்பெற்றாராய்நம்ப மீதுரத் திருவடியை வணங்கிப் “பண்டார மும்மணிக்கோவை” என்னும் ஞானரசமொழிகும் ஒருதிவ்ய பிரபந்தீகங்கூத்திருவடிக்கீழ்ச்சாத்திச் சிவநா ளங்குவசித்தனர், அருகுருமூர்த்திக ளவர்க்குச் சங்காபிஷேகஞ்செய்து காசிகுஞ்சென்று அவருள்ள தேவாலய விசாரணைபெய்திருக்கவெனக் கட்டடா யிட் ருளினர் அசுரகட்ட னையைச் சிரமெற் கொண்டு பணிந்து அங்குநின்ற ய காசிகுஞ்சென்று வசித்தருளுங்காலையில், அக்காலத்தங் கரசியல்செய்த நவாபு ஒருவன லிச்சுராமிகள் மான்மியத்தைக் கெட்டு நாமனுப்புவன த த முடைய சுவாம்க்கு வைவேதப்பாரா வென்று தமக்குத் தெரிவித்தவாக்குச் சொல்லியவா, அவர்கள் வந்துசொன்னதற் கிசைந்ததையவ்வரசன் கேள்வியு று மாபரிசாகியுண்டிகளை “விசுவநாதர்” சாநிதிக்கனுப்பக் குமரகுருபரசுவாமிகள் தெரிந்து தம்மனத்தில் புனிதமுடைய பொருளாகுவெனக் கருதிய அன்றே, யவைகள் மாங்கனிமுதலிய முக்கனிகளாகவும் மல்லிகைமுதலிய மலாகளாகவும் சமைந்திருக்க, அவற்றைச் சிவபிரானுகு வைத்தென்று செய்து அரசனிடத்துக்கு அனுப்புவித்தனா, அரசன் வியபபடைந்து அவர்க்கு மடாலயமுதலிய நறைக கட்டுவத்துச் சிவதருமத்தை யோம்பப் பலவூதியாங்கனையுஞ் செய்வித்தனன், “காசிக்கலம்பகம்” செய்திருக்குறளின் கருத்தைச் சுருக்கி “நீ திருநிலிளக்கம்” என ஒருநீதிநூலையு உலகினருய்யச் செய்தருளிச் சிவநாள் சிவ்யாகரிட்டடையிலிருந்து சிவபெருமானார் திருவடி நிழலிறகலநா னா இவாகாலம் நூற்றுபுபாதி வருடத்திற்கு முன். இவர் செய்தருளிய திருப்பிரபந்தங்கள் இங்குக்காட்டிய பன்னிரண்டே.

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR
MADRAS 4.

